

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN

EYLEM PROGRAMI

Tasarı

1973

GENEL DURUM

Türkiye Komünist Partisi'nin bu programı önce üçüncü programdır. Bu programlarda sorunlar Türkiye'nin gerçeklerine, somut durumuna, bunları etkileyen uluslararası koşullara göre işlenmiş, Marksçı-Leninci yöntemlerle çözümlenmiştir.

TKP, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin doğrudan doğruya etkisi altında, yeryüzünde yepyeni bir çağın açıldığı, devrim hareketlerinin yükseldiği bir dönemde, Türkiye'de ulusal kurtuluş savaşının ölüm, kalım günlerinde doğmuştur. Bu parti 1919-1920 yıllarında biçimlenmiştir. Bu oluşma, ulusal kurtuluş savaşının ateşleri içinde gelişmiştir. TKP, memlekete dalan emperyalistlere karşı silâha sarılan halkın yanında, ilk adımda yer almıştır. Türkiye'yi köleleştirmek için gelen yabancılara destek olan gerici güçlere, kapitalist ve feodal sömürüye, bu düzene karşı aktif savaşa geçmiştir.

TKP'nin ilk programı, Eylül 1920'de yapılan Birinci Kongresi'nde onaylanmıştır. Bu programın temelinde şu ilkeler yer almıştır : Ulusal kurtuluş savaşına komünistlerin geniş ölçüde katılması. Memleketin emperyalistlerin pençesinden, emekçi yığınlarının yurt içinde sömürgecilere destek olan asakların, sömürücü sınıfların, kapitalistlerin, ağaların egisinden kurtarılması. Emekçilerin istekleri, halkın demokratik hakları uğrunda canla başla savaş yürütülmesi. Bütün ilerici güçlerin ulusal bir savaş cephesinde birleşmesi. Yeryüzünün devrimci hareketleriyle, dünya proletaryasıyla, özellikle dünyamızın ilk işçi-köylü devleti olan Sovyetler'le en sıkı bağların

kurulması.

TKP'nin ikinci eylem programı başka koşullarda işlenmiştir. Egemenliği eline geçiren burjuvazi geniş yığınların, işçi sınıfının demokratik isteklerine, köklü toprak reformuna, devrimci oluşumlara karşı çıkmış, büyük toprak ağalarıyla, yabancı sermayelerle bağlaşma yoluna girmiştir. Bu nedenle, programın birinci maddesinde: Türkiye Komünist Partisi'nin savaşları emperyalizme ve ona memlekette destek olan burjuvazinin ve büyük mül-toprak sahiplerinin egemenliğine karşı yönetilmiştir, deniliyor.

Bugün Türkiye ve halkı tarihinin karmaşık, çetin ve sorumlu bir aşamasını yaşıyor. Memlekette toprak ağalarıyla sarmaşan, emperyalist tekellerle bağlaşan holdingçiliğe, tekelçiliğe yükselme, finans oligarşiye dönüşme süreci içinde olan ve militarist klikle bütünleşen büyük burjuvazi egemenlik sürüyor.

Bu burjuvazi, dayandığı sömürü düzenini, egemenliğini ayakta tutabilmek için, sık sık, faşist biçimi yöntemlere, sıkı-yönetimlere başvuruyor. Büyük burjuvazinin, reaksiyonun bu saldırıları bütün ilerici güçlere, en başta devrimci ana güç olan işçi sınıfına, onun örgütlerine, politik, ekonomik hareketlerine karşı yönetilmiştir. Bu saldırı, ulusal burjuvazinin sola açılan kanadını da ateş altına almıştır.

Türkiye, bugün, derebeylik artığı ilişkilerin hâlâ yaşadığı, memleketin ekonomik, politik, stratejik kilit yerlerine, ordusuna emperyalist devletlerin el attığı, bu yüzden egemenlik haklarından bir çoğunu yitiren kapitalist bir ülkedir.

Bu durum ve özellikle Birleşik Amerikan emperyalizmi-
nin 25 yıldır Türkiye'de sürdürdüğü hegemonya geniş emekçi
yığınlarına, halka sayısız acılar, sonsuz felâketler getir-
miştir. Büyük burjuvazinin, gerici egemen çevrelerin ve hükü-
metlerinin ulusal çıkarlara aykırı, halk düşmanı politikaları,
memleketi emperyalistlerin saldırganlık bloklarına, NATO'la-
ra koşmaları, halkın yararına sosyal, ekonomik, kültürel köklü
reformlar yapılmasına karşı çıkmaları süregelen, derin bunalım-
lara yol açmıştır. Bu süreç kapitalizmin genel bunalımıyla
iç içe girmiştir.

Sömürüye dayanan, anti-demokratik düzenin yapısındaki
ana çelişkiler biteviye ve daha da sertleşti. Emekle sermaye
arasındaki uzlaşmaz savaş, ulusun büyük kesimiyle, geniş halk
yığınları ile, emperyalizm arasındaki çelişkiler gittikçe
gelişti. Sınıfların ve sınıflara dayanan partilerin karşılık-
lı yeralımı gittikçe daha da somutlaştı.

Büyük işbirlikçi burjuvazinin, büyük toprak beylerinin,
emperyalist tekellerin, yerli yabancı ortaklıkların çıkarla-
rını AP, DP, CGP gibi partiler savunuyor. En sömürgeci, en
gerici güçlerin bu partileri, ayrı adlar taşımakla beraber,
aynı sınıfın değişik kesimlerinin çıkarlarını savunuyor,
aynı zamanda bu değişik kesimlerin çelişki ve çatışmalarını
da yansıtıyorlar.

Burjuvazinin içinde ayrışma süreci hızlanıyor. Ulusal
burjuvazinin, orta tabakaların, işbirlikçi burjuvazi, emperya-
lizm ve yabancı sermaye ile çelişmeleri, çatışmaları artıyor,
sertleşiyor. CHP ile gerici partiler arasındaki boğuşma bu
çatışmanın açığa vurulmasıdır.

Ulusal, liberal burjuvazi, halk yığınlarının ve büyük
burjuvazi ile çelişkisinin baskısı altında, emperyalizme

ve işbirlikçi burjuvaziye karşı direnmek zorunluğunu duymuştur.

Militarist klik, işbirlikçi burjuvazi ile bütünleşmiştir. Bu bütünleşme OYAK gibi holdinglerin kurulmasıyla, daha da kuvvetlenmiş, militarist kliğin doruğunda multimilyoner generaller türemiştir.

Son yılların olayları Türkiyede işçi sınıfının devrimci ana güç olduğunu, ulusal anti-emperyalist, demokratik direnişi etkilediğini, onu güçlendirdiğini ortaya koymuştur. İşçi sınıfının mücadelesi, köy yığınlarının, orta tabakaların, ulusal burjuvazinin, demokratik haklar, ulusal bağımsızlık için yürüttükleri savaşı etkilemektedir.

Amerikan köleliğine karşı, ulusal bağımsızlık için, başınabuyruk yaşamak için giden mücadele genişledi. İşçi sınıfının ,emekçi yığınların sömürü düzenine, antidemokratik rejime karşı mücadelesi, büyük burjuva-ağa ikilisinin diktatöresine karşı savaşına, bütün ilerici ve ulusal güçlerin anti-emperyalist çıkışlarıyla çitişti. Türkiye üzerindeki Amerikan hegemonyasına, NATO'ya, kölelik anlaşmalarına karşı değişik ulusal güçlerin yığinsal protesto ve gösteri yürüyüşleri, giderek çatışmalı, sert, kanlı biçimler, geniş ölçüler aldı. Bu ulusal direniş, işçi sınıfının sürekli, gittikçe güçleşen savaşları, grevleri, 15-16 Haziran 1970'teki 100 binlik işçi yürüyüşü, bu tür haybetli, burjuvazinin içine korku salan örgütlü, bilinçli işçi hareketleri üzerinde yükseldi. Ve, işçi sınıfı, halk düşmanı rejime, Amerikan köleliğine karşı, ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyal kurtuluş için giden bu savaşta başı çeken devrimci ana güç olarak kendisini tanıttı.

Büyük burjuvazi, bu tarihsel gelişmeyi önlemek, süregelen bunalımın bütün yükünü geniş emekçi yığınlarının sırtına yüklemek, bunalımın içinden süngü gücüyle çıkmak, kendi içindeki gelişmeleri de bununla "çözmek" istedi. Bu burjuvazi Amerikan emperyalizmine, NATO'ya dayanarak ve CIA'nın desteğiyle, 12 Mart 1971'de, generaller cuntasının komutasında orduya halkın üzerine sürdü. Sıkıyönetim kurdu. Ve, işçi sınıfının, halk yığınlarının uzun, çetin savaşlarla elde etmiş oldukları vazgeçilmez demokratik hakları, kazanımları budandı. Bunalım, gelişmeler daha da sertleşti, savaşlar daha zor bir döneme girdi.

Türkiye'nin doğal kaynakları zengindir. Toprakları verimlidir. İnsan gücü kaynakları biteviye artıyor. Halkımız emekseverdir, çalışkandır, yeteneklidir. Bu halk, özgür, gençlikli, mutlu bir yaşama düzeyine yükselmek, memleketi ekonomice, endüstrice geliştirmek için gerekli olanaklara sahiptir. Böyleyken, Türkiye geri kalmışlıktan kurtulamaz, halk yığınları en ağır koşullar altında, adaletsizlik, yoksulluk, bakımsızlık, bilgisizlik içinde yaşıyor. Bunun nedeni, bu geriliği, koyu yoksulluğu belirliyen etkenlerin başlıcası Türkiye'nin sadece bir kapitalist ülke olması değildir, aynı zamanda ekonomik ve politik bakımdan emperyalizme bağımlı bir devlet olmasıdır.

Temel üretim araçları, fabrikalar, büyük işletmeler, bankalar, büyük toprak, ticaretin en büyük dilimi yerli ve yabancı tekellerin, kodaman toprak ağalarının elindedir. Holdingler, yurdun her ilini şubeleriyle kaplıyan yerli ve yabancı 49 banka, 110 mültimilyoner, üçbin büyük toprak ağası, 120 yabancı kumpanya halkın mutlak çoğunluğunu sömürüyor.

Özel kanunlarla kendilerine sağlanan imtiyazlardan alabildiğine yararlanan yabancı kumpanyalar, emperyalist tekel-ler, Türkiye'de vurdukları aşırı kârlardan, her yıl ortalama 500 milyon lira dışarıya aktarmakta, alıp götürmektedirler.

Memleket ekonomisi, devlet bütçesi, Türkiye NATO'ya koşulduktan bu yana, emperyalistlerin savaş hazırlıkları plânlarına göre düzenleniyor. Bu hazırlıklara, NATO'ya, Anadolu'da açılan stratejik yollara, saldırı üslerine, Amerikan hava alanlarına, atom başlıkları yığınaklarına, şimdiye kadar, Türkiye hükümetleri: 173 milyar lira harcamışlardır. Yine bu dönem içinde, açıklanan verilere göre devlet borçları: 112 milyar liraya yükselmiştir. Bu borçların 40 milyarı faizleridir. Halk, 2020 yılına kadar bu borçları ödemiye zorlanıyor.

Kodaman burjuvazinin bencil, ulusal çıkarlara aykırı, halk düşmanı politikası Türkiye üzerinde emperyalistlerin etkisini, durumlarını kuvvetlendirdi. Alacaklı devletler, eski "Genel Borçlar Kurulu"nun (Düyunu-Umumiye) bir benzeri olan Konsorsiyom'u kurdular. Bu yabancı kurum ve "AİD" denilen, Merkez Bankasında "karşılık paraları" elinde tutan Amerikan örgütü, Türkiye hükümetlerinin bütçelerinin bağlanmasını, parasal işlerini, vergi, gümrük politikalarını kontrol ediyor. Bütün bakanlıkların çalışmalarını Amerikan "uzmanları" ve değişik Amerikan misyonları denetliyor.

Birleşik Amerikan emperyalizmine uyduluk, NATO üyeliği memleketin ekonomik, sosyal, politik durumunu altüst etmiştir. Bu politika, bu süreç, bir yandan, daha az ellerde daha büyük sermayelerin birikmesini, yığılmasını, toplulaşmasını hazırlamış, bir yandan da militarist kliğin tepesini tutanların yerli

ve yabancı tekellerle, finans oligarşisiyle çitliğini kuvvetlendirmiştir. İşbirlikçi burjuvazi, bankalarla bağlı büyük çiftlikçiler, toprak ağaları kat kat zengin olmuştur. İstatistik verilere göre, ulusal gelirin yarısından çoğu, % 54'ü, nüfusun % 3'ünün elinde toplanmıştır. Öte yandan emekçi yığınların, geniş halk katmanlarının durumları kat kat bozulmuş, yaşamları bir cehennem olmuştur.

Boyuna artan vergiler, doğrudan doğruya gelen zamlar, fûze misali yükselen fiyatlar, birbirini izliyen enflasyonlar, kâat paranın boyuna düşmesi emekçi yığınları eziyor, işçi gündelikleri en az geçim indiriminin düzeyine altında kalıyor.

Devlet hazinesini kandisine arpalık yapan büyük burjuvazinin ve hükümetlerinin NATO'culuk politikası, toplumun orta katmanlarına: Esnafı, küçük tüccarları, ulusal burjuvaziye, serbest meslek dalının alt sınıflarını eziyor. Bütün bu katmanlar arasındaki ayrışma, sıvrılma, dağılma süreci, burjuvazinin ayrı ayrı grupları arasındaki ilişkileri kuvvetlendirmiştir.

Ayrışma süreci köyde daha sert biçimler almıştır. Kapitalizm köye, tarıma çoktan girmiştir. Bu ilişkilerin yayılma hızı yüksek değildir. Burjuvazi köye, tarıma köklü toprak reformuyla, demokratik devrimle, derebeyliği, ağalığı yıkarak girmedir. O, böylesi bir devrime tâ baştan karşı çıktı. Burjuvazi, derebeylik mülkiyet biçimini kapitalist ilişkilerle uyusturdu, ağalık sistemini bu kalıplara göre dondurdurdu, onlarla çitişti. Sonra, Birleşik Amerika, Türkiye'deki dayanaklarından biri olan büyük toprak ağalarını Marşal "plânı"yla özellikle destekledi. Böylelikle toprak ağalığı iki katlı dondurulmuş oldu.

Ama bütün bunlar, ister istemez, sınıfsal ilişkileri, ayrışma sürecini, köylü yığınlarıyla büyük toprak ağaları arasındaki

ındaki savaşıma daha da sertleştirdi. Son yıllardaki köylü yürüyüşleri, ağaların topraklarına yoksul, maraba köylülerin el koyma girişimleri, bu çıkışlarla, kimi zaman silâhla hak savunmaları savaşın sertleşen ölçülerini gösterir. Geniş köylü yığınları sürekli yoksullaşıyor, yıkılıyor. Ağası, tefeci, aracısı ona nefes aldırıyor. Bugün, 1969 köy sayımına göre, 4 milyon 126 bin köylü ocağından 1 milyon 268 binin bir karış toprağı yoktur. Tarım işçilerinin sayısı, son verilere göre, 1 milyondur. Hepsi, 7 milyon köylü topraksızdır.

Köyde, kentte ayrışma süreci sonucu, doğumun da artmasıyla birlikte, her yıl iş pazarına 400 bin kişi, taze iş gücü, dökülüyor. Endüstrinin gelişme adımları bu iş gücü akımını kucaklamaktan çok uzaktır. İşsizlik biteviye artıyor. Sürekli işsizlerin sayısı 3 milyonu buluyor. "Gizli" işsizlik te ayrı. Avrupaya, "Ortak-pazar" ülkelerine iş aramaya giden Türk işçilerinin sayıları, aileleriyle birlikte 1 milyonu aşmıştır.

Bütün bu sorunlar, gelişmeler, tarihsel bir zorunluk olarak çözüm bekliyor. Türkiye Komünist Partisinin ödevi, bu gelişmeleri yalnız, objektif, anlatmak değil, işçi sınıfının, milyonlarca emekçi yığınların, halkın önünde boydanboya duran bu sorunlara çözüm yolları bulmak, bu durumu ileri demokratik bir düzenle değiştirmek için bu güçlerin savaşlarını örgütlemek ve yönetmektir.

Bugünkü halk düşmanı düzeni, emperyalist çevrelere dayanan büyük burjuva-ağa ikilisinin, bu sömürgeci sınıfların egemenliğini yıkmak tarihsel bir zorunluk olmuştur. Türkiye'nin ileri demokratik bir düzene geçmesi kaçınılmazdır. TKP'nin yakın amacı olan bu ileri demokratik devrim düzeyine ana

devrimci güç olan işçi sınıfının, köy emekçilerinin, geniş orta tabakaların, devrimci aydın ve gençliğin savaş ve eylem birliği ile ulaşılabacaktır.

Bütün bu güçlerin ulusal demokratik cephe birliği, bu amaca ulaşmada tarihsel bir rol oynayacaktır. Bu aşamada bütün ulusal, demokratik, anti-emperyalist, anti-feodal dönüşümler gerçekleştirilecektir.

TKP'nin uzak amacı Türkiyede sosyalizmi kurmaktır. Ancak sosyalist bir devrim sonucunda temel üretim araçlarının kamulaştırılmasıyla, burjuva devlet mekanizmasının baştan aşağı yıkılmasıyla, proletarya egemenliğinin, sosyalist demokrasinin kurulmasıyla, Türkiye ve halkımız her türlü sömürü ve zorbalık biçimlerinden kurtulabilir. Ancak o zaman memleketin üretim güçleri sınırsız bir gelişme, halkın yaşama düzeyi sistimli bir yükselme yoluna girebilir. Baskının, sömürünün, ezginin, zorbalığın her türü kökünden kazınabilir, Türkiyede yaşayan halkların gerçek kardeşlik ve dostluğu kurulabilir.

Türk komünistleri, memlekette ilk defa olarak, Türkiyenin sosyalizme geçeceği zorunluluğunu halka açıkça söylediler. Bilimsel sosyalizmi, Marksizm-Leninizm ilkelerini işçiler, köylüler, aydınlar arasında yaydılar. Bu uğurda en büyük zorluklara göğüs gerdiler. Burjuvazi, karşı devrimci güçler, komünistlere canavarca saldırdılar. Kimini astılar, kimini zindanlarda çürüttüler, kimini denizde boğdurdular. Gerici hükümetler Komünist Partisini yasakladılar, komünistlere en barbar işkence yöntemlerini uyguladılar. Ama yaşamın, sınıf savaşının gerçekleri, Türkiye halkının mutlu geleceği uğrunda en dayanıklı, en yılmaz savaşçıların, dün de, bugün de, komünistler olduğunu ortaya koymuştur.

TKP, halkımızın ulusal demokratik savaşlarını, onun en iyi geleneklerini sonuna kadar savunmuş, bu savaş mirasını göz bebeği gibi korumuştur. Daha 1920'de "Türk işçilerine" ilk seslenişinde, yayınladığı bu ilk çağrısında TKP şu istekleri ileri sürüyordu:

1) Sendikaların, toplantıların, grevlerin, basının tam serbestliği, kişinin dokunulmazlığı, özgürlüğü; 2) Genel ve eşit seçim hakkı; 3) Jandarma yerine ahali tarafından seçilecek Halk Milisi; 4) Yürürlükteki bütün vergilerin kaldırılması, yerine kazanca orana artan vergi sisteminin konması; 5) Çocukların zorunlu, genel, parasız eğitimi; 6) Toprağın ve tarım araçlarının topraksız ve az topraklı köylülere bedava dağıtılması; 7) İç ulaşımda tam serbestlik; 8) Padişahlığın yıkılması, halifeliğin kaldırılması, genel valilere, valilere, ilçe kaymakamlarına ve diğer yüksek memurlara yol verilmesi, bu görevlilerin halk tarafından seçilmesi; 9) İşçi bayramlarının resmen tanınması...

TKP, Anayurdun, halkın somut çözüm bekleyen isteklerini, sorunlarını hiçbir zaman savaş gündeminden indirmemiştir. Kurtuluş savaşı günlerinde olduğu gibi, ondan sonra da, aralıksız, emperyalizme, Türkiye'de emperyalistlerin dayandıkları gerici güçlere karşı, her tür ezgi, sömürü ve soyguna karşı işçi sınıfını, geniş emekçi, halk yığınlarını savaşa çağırarak, kamuoyunu sürekli uyarmıştır.

Halkın kan dökerek Anadoludan kovduğu, Türkiye'den çıkardığı emperyalistler, kompradorların, yabancı sermaye ajanlarının aracılığıyla, yeniden eski yerlerine oturmaya başladılar. TKP, emperyalistlerin Türkiye'yi yeniden esir etmek gixi-

simlerine, plânlarına karşı geniş yığınların, işçilerin, köylülerin, orta katmanların birleşik savaşlarına, işçi köylü bağlaşıklığının zorunluluğunu öne sürmüş, bunun üzerinde direnmıştır.

TKP, Türkiyede yabancı kumpanyaların elinde bulunan işletmelerin, madenlerin, demiryollarının, bankaların kamulaştırılması için, tâ baştan beri savaşagelmıştır. Yabancı tekelilere intiyazlar tanınmasına karşı durmuştur. Emperyalistlerle Türkiye hükümetlerinin bağladıkları kölelik anlaşmalarına karşı savaştan geri durmamıştır.

TKP, derebeylik mülkiyetinin, ağalığın, marabacılığın, tefeciliğin kökünden kazınması, köklü toprak reformu için savaştan geri durmamıştır. TKP, halkın demokratik hakları uğrunda, devlet mekanizmasının gerilelerden temizlenmesi için, ulusal azınlıkları zorla "özümleme" politikasına karşı, bu halklara bütün demokratik hakların sağlanması için savaşıp gidiyor.

TKP, işçi sınıfının politik, ekonomik menfaatlerini, isteklerini var gücüyle savunuyor. Bu yolda geniş emekçi yığınlarını örgütlemek, savaşlarını yönetmek eylemine, günlük, somut savaşımına önem vermiştir. TKP, halkın vazgeçilmez demokratik haklarını, Anayurdun çıkarlarını, ulusal bağımsızlığını, yeryüzünde barışı savunan, halkın istediği köklü reformları yapacak bir hükümetin iş başına getirilmesi için savaşıyor. "TKP, bu yoldaki savaşların verimli, güçlü olabilmesi için, fabrikalarda, işletmelerde, her yerde, yığınsal örgütlerde parti komiteleri, temel parti örgütleri, hücreler kurar. Fabrika ve işletmelerde kurulan temel örgütler Komünist Partisinin kaleleridir". Bu, partinin savaş kütüğüne, eylem programına böyle yazılmıştır.

TKP, Marksizm-Leninizm öğretisine, komünist ve işçi partilerinin 1957, 1960, 1969 Danışma Toplantılarının pren-

sip ve yargılarına, proleter enternasyonalizmine içtenlikle bağlıdır.

Türkiye Komünist Partisi çalışmalarında, her şeyden önce ve başlıca olarak Türkiye halkının menfaatlerini gözönünde tutar. Bununla birlikte Türkiye halkının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi, yeryüzünde emekçilerin, halkların gerçek demokrasi, sosyalizm ve özgürlük uğrunda evrensel savaşlarının bir parçası olduğunu TKP halkımıza her zaman ve her yerde açıklar. TKP çalışmalarında yalnız Türkiye halkının değil, bütün dünya emekçilerinin menfaatleri ile bağlı ilkeleri kılavuz ediniyor. TKP, proleter enternasyonalizmine sınıksız bağlılığı Türkiye halkının emperyalizme karşı savaşında gerçek özgürlüğü için, dar burjuva ulusçuluğu görüşüne, bu zehire karşı güçlü bir savaş aracı olarak görür.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ
TÜRKİYE KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

TÜRKİYE HALKININ BUGÜNKÜ SAVASI VE

ULUSLARARASI KOŞULLAR

Çağımızın başlıca niteliği karşıt iki toplum isteminin: kapitalizmle sosyalizmin mücadelesidir. Bu çatırma alanı bütün dünyadır, toplum yaşamının bütün temel alanları, ekonomi, politika, ideoloji ve kültürdür. İnsanlığın, Büyük Ekimber Sosyalist Devrimiyle Rusya'da başlayan sosyalizme geçişi, halkların ezenlere, sömürenlere, onların hükümetlerine, özellikle, yeryüzünde gericiiliğin jandarması, en güçlü emperyalist devleti olan Birleşik Amerika'ya karşı yürüttüğü çetin savaşlarıyla gerçekleşiyor.

Çağımızın dünya devrim süreci üç temel doğrultu üzerinde gelişiyor: Dünya sosyalist sistemi, başta, işçi-köylü devleti Sovyetler Birliği olmak üzere, yükselmekte, kuvvetlenmektedir: uluslararası işçi sınıfının savaşına sertleşiyor; Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının ulusal kurtuluş hareketleri genişliyor. Bugünkü aşamada emperyalizmle savaşta başarının garantisi, emperyalizmi çökertecek olan bu üç temel devrimci gücün sıkı hareket birliği, yardımlaşması, dayanışması, destekleşmesidir.

Emperyalizm, devrim savaşının bu üç temel gücüne karşı umutsuz, çilean bir savaş yürütüyor. Emperyalizmin saldırgan stratejisinin sivri ucu, her şeyden önce, sosyalist devletlere karşı yönelmiştir. Emperyalizm, bununla birlikte, kapitalist ülkelerdeki işçi hareketlerine karşı her araçla saldırıdadır. Onun silâh deposunda: Baskı, yemleme, kovuşturma, satınalma, zorbalık, aldatma, cezaevleri, polis, besleme basın, ajanlar, iş-

birlikçi hükümetler, ordu, para, generaller, işçilere karşı kanunlar, sarı sendikaların başına tutanlar, değişik yöntemler vardır. Bu silâhların, bu yöntemlerin hepsini, değişik biçimlerde, emperyalizm Türkiyede bol bol kullanıyor. Emperyalizm, işçi hareketini, savaşlarını körletmek amacıyla sosyal demagojiden, burjuva nasyonalizminden yararlanıyor. O, kapitalistlerle, patronlarla işçilerin "kardeşliği" uydurmasını yayıyor. Türkiyede gerici, işbirlikçi hükümetler, yabancı sermayelerle sarmaşan çevreler, basın ve radyolarla bu "kardeşlik" masalını, emekle sermayenin "uzlaştığı" yalanını yayıyor, bu zehirle işçilerin kafalarını uyusturmaya çalışıyorlar. Bütün bu baskılar, oyunlar emekçileri amansızca sömürmek, aşırı kârlar çıkarmak, sömürü sistemini korumak, sürdürmek çabalarıdır.

Emperyalizm, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı savaşta, bir yandan sömürgecilik artıklarını savunuyor, bir yandan da bağımsızlığa kavuşan ülkelerin ekonomik ve sosyal ilerlemelerini yeni sömürgecilik yöntemleriyle, biçimleriyle engellemeye çalışıyor. Bu amaçla, emperyalizm gerici güçleri destekliyor, geri sosyal yapıların ortadan kaldırılmasını köstekliyor. Türkiyede, özellikle yayılcı Amerikan emperyalizmi, her soydan, her boydan en gerici, asalak, karşı devrimci güçleri, ayrıca Marsall "plânı" yardımlarıyla büyük çiftlikçileri, toprak ağalarını, kompradorları destekledi. O, bugün de bunları başka yöntemlerle destekliyor. Türkiyenin gelişmesine, kalkınmasına yol vermiyor. Pençesine geçirdiği bu yağlı kuyruğu bırakmak istemiyor.

Vaşington, işbirlikçi Türkiye hükümetlerinin eliyle, memleketin egemenlik haklarıyla bağdaşmayan, yüzlerce ikili anlaşma dayatmıştır Türkiye'ye. Bu ekonomik, askersel-politik

paktlar, anlaşmalar Türkiye'yi çöktürmüştür. NATO yüzünden boyuna borçlanma, liranın dolara bağlanması, eşitliğe dayanan ticaret şartları, fiyat, para oyunları, yerli, yabancı "kasağa" iş adamlarına vurgunlar sağlıyor. Türkiye'ye 1 dolar "yatırım" yapan yabancı ortaklıklar 6 dolar alıp götürüyor. Örneğin, 1969-1971 yılları arasında yabancı firmalar, mal, para ve servis karşılığı, 110 milyon dolarlık yatırım yaptılar. Ve, gene bu süre içinde, yalnız kâr olarak, 128 milyon dolar alıp götürmüşlerdir. Yabancı yatırımlar, Türkiye'nin endüstrileşmesi, ağır endüstri kollarının kurulması yönünde değildir. Yabancı tekel-lerin Türkiye'de kurdukları endüstri, çoklu montaj sanayi dalıdır. Bu endüstri dalında kullanılan gereçler, prefabrike maddeler, % 65 dışardan getiriliyor. Böylece, Türkiye emperyalist tekel-ler için hem sürüm pazarı, hem ucuz iş gücü pazarı, hem ucuz ham madde pazarıdır.

Emperyalistler Türkiye'de ulusal güçlerin içinde anlaşmazlıklar çıkarıyor, aralarına ayrılıklar sokuyor. Amerikan emperyalistleri, güdümeleri altındaki işbirlikçi hükümetleri, ajanlarını, ulusal güçleri parçalayan Mao'cu, Trockist gibi bozguncuları ilerici güçlerin üzerine saldırtıyor. Geri, tutucu partiler, MİT, Güvenlik Kurulu-cunta CIA'nın planlarını uyguluyor. Antikomünizm bunların baş silâhı olmuştur. 12 Mart 1971'den sonraki olaylar her şeyi hütün çıplaklığıyla ortaya dökmüştür.

Türk komünistleri, halkımızın özgürlüğü, ulusal bağımsızlığını ve sosyalist geleceğini savunuyor, bu kutsal amaç uğrunda savaşıyorlar. Halkımızın ulusal bağımsızlığını, egemenlik haklarını geri almak savaşı, işbirlikçi partilere, hükümet-

lere, zorbalıklara, bozgunculara karşı savaş birbirinden ayrıl-
maz.

Bugünkü koşullarda dünyada güçler dengesinde barıştan, demokrasiden, sosyalizmanden yana derin değişiklikler oluyor. Sovyetler Birliği'nin ,sosyalist ülkeler topluluğunun uygulama-
dığı sürekli barış politikası,Avrupada ve dünyada soğuk harp
bizi,harp kıskartıcılığını gerilettil,gerginliği azalttı. Bu
gelişme,azgın gerici güçleri zemliyor,halkların,ulusal bağımsızlık,demokrasi ve sosyal kurtuluş için savaşlarına güçlen-
diriyor.

Dünya ölçüsündeki bu gelişme,Türkiyede de devrimci hareketi etkiliyor,ilerici güçlere yeni yeni savaş olanakları yaratıyor. Bu gelişme Türkiyede devrimci hareketin temelini kuvvetlendiriyor. Demokratik haklar için parlamenter yolla savaş yürütmek olanaklarını artırıyor. Parlamentoyu, gerici, işbirlikçi burjuvazinin,toprak beylerinin,militarist kışının yararına işleyen bir araç olmaktan çıkarmak,onu,işçi sınıfının,halkın yararına işleyen bir araç haline getirmek için daha geniş yollar açılıyor.

TÜRKİYE'NİN ÖNÜNDE DURAN DÖNÜŞÜMLER

Türkiye, egemen sosyal sistemi kapitalizm olan, geri kalmış bir tarım ülkesidir. Türkiye'nin geriliği şöyle beliriyor: Tarım üretimi endüstri üretiminden üstündür. Endüstri üretimi memleketin ihtiyaçlarını karşılayamıyor. Üretim süreçlerinde çok zayıf makineleştirme ve az enerji donatımı yüzünden endüstride, özellikle tarımda iş verimliliği düşüktür.

Büyük ağa mülkiyeti duruyor. Yer yer natürel, ilkel, ekonomi yaşıyor. Derebeylik ilişkileri: Marabacılık, yarıcılık, mütegalibelik, tefecilik ve zorbalık sürüp gidiyor.

Türkiye'nin ekonomisi son derece çeşitlidir. Küçük üretim biçimleri üstündür. Bununla birlikte büyük kapitalist oluşma biçimleri memlekette, kentte ve köyde, gittikçe daha büyük bir önem kazanıyor. Yabancı ve özel sektörün, oldukça gelişmiş, bir devlet-kapitalist ekonomisi sektörü vardır. Son yıllarda kapitalist gelişme hızlanmış, sermaye birikimi, toplulaşması, yağlanması süreci, bu arada yerli tekai sermayesi kuvvetlenmiş, etki alanlarını genişletmiştir. Emperyalist tekellerle bağlanan, devlet kaynaklarıyla desteklenen büyük özel sektör, ulusal gelirin en büyük payını yutuyor. Böylece tekelleşme süreci içinde olan bu burjuvazi bütün devlet organlarına, mekanizmasına egemen oldu.

Büyük sermayenin finans oligarşiye yükselme süreci, tekelleşme küçük burjuvazinin yıkımını hızlandırdı, bu tekelleşme onun da zararına oldu. Öte yandan bu süreç, yalnız işçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki uzlaşmaz ilişkileri değil,

burjuvazinin kendi içindeki, büyük tekelle burjuvaziyle yıkıma uğrıyan burjuvazi arasındaki çatışmaları, savaşını da sertleştirdi.

Orta tabakaların, milli burjuvazinin antiemperyalist, antifeodal ve antifasist yönü daha da ortaya çıktı. Bu gelişme işçi sınıfının, köylülerin ulusal ve sosyal kurtuluş savaşında yeni yeni müttefikler kazanmasına, ulusal demokratik bir cephe hareketinin yaratılmasına elverişli bir ortam yaratıyor.

Son yıllarda halkımızın emperyalizme, Amerikan köleliğine, büyük burjuvazinin ve toprak beylerinin egemenliğine karşı savaşı gelişti ve genişledi.

Bu ulusal ve sosyal direnişin omurgası ve başı çeken gücü işçi sınıfıdır. Bu savaşı örgütleyen işçi sınıfının politik, sendikal, öncü örgütleridir.

Sürekli ekonomik bunalımın bütün yükünü işçi sınıfı ve emekçi yığınları taşıyor. Harp hazırlıkları ve soğuk harp politikasının zorladığı ağır masraflar, yabancı tekellerin ve yerli ortaklarının talanı, halkın, emekçi yığınlarının yoksullaşma sürecini hızlandırdı, yaşamını çekilmez hale getirdi. Sürekli olarak artan enflasyon, fiyatların hızla yükselmesi, sürekli zam- lar, halka karşı ve büyük sermayenin yararına işleyen vergi sistemi, bu düzeni yürütmek için burjuvazinin aralıksız terör ve baskısı, işçi sınıfının, emekçileri, orta tabakaları, geniş halk yığınlarını eziyor. Emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye karşı bu yığınların savaşını sertleştiriyor. İşçi sınıfı bu savaşta daha yüksek bir bilinç düzeyine ulaştı.

Bu mücadelede Türkiye Komünist Partisi ağır illegal ve terör şartları altında işçi sınıfının bu bilinçlenmesine yardım etti.

İşçi sınıfının, halk yığınlarının, komünistlerin ve öteki bütün yurtsever devrimcilerin ortak direnişinin sonucu meydana gelen birikim, 27 Mayısı hazırladı. Fakat 27 Mayıs bunalanımlarından kurtulmak isteyen burjuvazinin bir hareketi olarak belirdi. Bu hareket, cılız, tutarsız sonuçları ile büyük burjuvazi ve toprak ağaları blokuna, onların emperyalizme dayanan diktatörlüğüne dokunmadı.

Bununla birlikte 1960 hükümet devrimi, halkın bazı demokratik haklarının elde edilmesi için gerekli bir ortamın oluşmasını çabuklaştırdı.

İşçi sınıfa daha geniş ekonomik ve politik haklar uğrunda örgütlü, açık ve aktif mücadeleye geçti. Gittikçe genişliyen, yoğunlaşan işçi çıkışları, ertelée işçi sınıfının varlığını bile tanımayan burjuvaziye, işçiye, sınırlı da olsa grev, toplu sözleşme, sendikalaşma, gösteri ve yürüyüş haklarına tanıma zorladı. Legal bir işçi partisi kuruldu. Fakat burjuvazi bu legal işçi partisine yitkenmekte gecikmedi. Polisini, faşist komandoları, provokatörleri, her soydan oportünistleri, Maocuları MDD'cileri saldırttı bu partinin üzerine. Büyük burjuvazi, 12 Martta, ordu süngüsüyle, kurduğu sıkıyönetimle bu partiyi kapattı, ilerici, yurtsever örgütleri dağıttı, yöneticilerini tutukladı, bunlara ağır hapis cezaları verdi.

Emperyalizmle işbirliği kuran büyük burjuvazi, 12 Mart çıkışıyla, diktatorasını sürdürmek, antiemperyalist, demokratik hareketi, Amerikan egemenliğine karşı yığinsal savaşını önlemek için faşist biçimi yönteme, sıkıyönetime başvurdu. Yığinsal teröre yığinsal tutuklamalar, yığinsal yargılamalar ve işkenceler aldı yürüdü. Bu karlı terör ve baskı yalnız işçi sınıfı-

fıza,yalnız ilerici ve yurtsever gençliğe,subay ve bilim adamlarına karşı uygulanmakla kalmadı. Bu baskı ulusal burjuvazinin anti-emperyalist,anti-feodal kanadına temsil eden politik akımları da kapsadı.

Halkın uzun savaşlar sonucunda elde ettiği Anayasal haklara saldırdılar. Bu hakları iyice budadılar. Ulusal ve sosyal kurtuluşla ilgili,bütün yerli ve yabancı yapıtları,Marks'ın,Engels'in,Lenin'in kitaplarını toplattılar,yaktılar.Hitler'in "Kavgan" adlı "kitabı"nı satışa çıkardılar.

Ordu,jandarma ve polis birlikleriyle yürütülen baskılara,işçi haklarına yapılan saldırılara,grevleri zincirleme erteleme ve yasaklamalara rağmen işçi hareketini durduramadılar. Bunun da bir nedeni,sendikaların emekçi yığınlara dayanmasıdır. İşçi sınıfı ve hareketi,emperyalizme,faşist saldırıya karşı ulusal direniş,aydın çevrelerin,ulusal burjuvazinin direnişini etkiledi,onları savaşta yüreklendirdi.

Son yıllarda köylerde de sınıf mücadelesi gelişmeye,yağansal bir nitelik ve yeni biçimler almaya başladı. Bunun nedeni ağalığın,derebeylik artığı ilişkilerin hâlâ kalması,üstelik yerli ve yabancı tekellerin köylüyü daha emansizee sömürmesi,köylerde ağır sosyal,ekonomik ve politik koşulların sürüp gitmesidir.

Geniş köy emekçileri ağır vergilerin,ağaların,tefecilerin,bankaların,yerli ve yabancı tarım tekellerinin gömürüsü,ezgisi ve baskısı altındadır. Köyde ayrışma süreci hızlanmıştır. Köyü aileleri,ocakları çöküyor,dağılıyor. Geniş köy emekçileri,yığınlarla,büyük kentlere ve yurt dışına iş aramak için göç ediyor.

Bütün bu yıkımdan,sömürü ve ezgiden kurtulmak direniş

köylerde gelişiyor. Topraksız köylüler, kimi yerde orta köylülerle birlikte, ağa, hazine ve vakıf topraklarına el koyuyor. Elkoyduğu toprakları kollektif, birlikte işliyor, ürünü emeğe göre paylaşıyor ve girdiği toprakları ağalara, çiftçilik boylarına, hükümete karşı silâhla savunuyor. Büyük yürüyüşler, toplanmalar, mitingler tertipliyor.

Köy emekçilerinin bu çıkışlarını, işçiler, sendikalar, işçi sınıfının öncü örgütleri, ilerici aydınlar destekliyor. Gösteri yürüyüşlerinde, miting ve toplantılarda köy emekçilerinin sözlü ve yazılı sloganları daha çok şu istekler üzerinde toplanıyor: Köklü bir toprak reformu, ağa sömürüsüne paydos. Yerli ve yabancı tarım tekellerinin talanına paydos. Aracı ve tefecilere paydos. İşçi-köylü elele. Amerikalı defol.

İşçi sınıfının çıkarları, kent ve köy emekçilerini, küçük burjuvaziyi, orta tabakaları, ilerici aydınları ve yurtsever gençliği Anayurdun bağımsızlığı uğrunda, emperyalizme ve onun yerli ortaklarına karşı, yabancı askersel üslere ve saldırgan NATO paktına karşı direnişe sürdü.

İşçi sınıfının savaşları, özellikle gençlik hareketine büyük bir hız verdi. Öğrenci gençlik hareketi aktifliğini artırdı. En önemlisi, memleketin bağımsızlığı, demokrasi, ilerleme uğrundaki mücadelede üniversite gençliği, gerçek zaferin ancak işçi hareketiyle sıkı birlikte, ona sımsıkı bağlanmakla elde edilebileceğini kavramıya ve pratik eylemleriyle bunu göstermeye başlamasıdır.

Öğrenci gençlik emperyalizme, sömürgeci sınıflara hizmet eden bugünkü eğitim sistemine karşı, halkçı ve demokratik bir eğitim sistemi için var gücüyle, amansızca savaşıyor.

Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçi burjuvazi, genellikle antiemperyalist, demokratik akını dumura uğratmak için, dev-

rimci gençlik hareketini işçi sınıfından ayırmak taktiğini uyguluyor. Bu amaçla her soydan, her boydan provokatörleri, ajanları, anarsistleri, Macouları, MDD'cileri kullanıyor. Her tür provokasyonlara başvuruyor. İyi niyetli pek çok gençler burjuvazinin tuzağına düştü. Aşırı, serüven, avantürist hareketlere sürüklendi. Pek çok gençler ateşlere yandı. Ulusal direniş zarar gördü.

Türkiye Komünist Partisi, burjuva ve küçük burjuva ideolojileriyle, işbirlikçi burjuvaziye, işçi hareketini, ulusal bağımsızlık hareketini baltalama olanaklarını sağlayan ters akımlara: Macculuğa, Troçkistliğe, likidatörlere her anarsist, aşırı çıkışlara karşı, oportünizmin her türüne karşı savaşını genişletmek, daha da kuvvetlendirmek zorundadır.

Görülüyor ki, olayların objektif gelişmesi, geniş emekçi yığınların savaşı, Türkiyede halk düşmanı rejimi ve egemenliği yıkmak, işçi sınıfının, köylünün ve orta tabakaların da katılmasıyla, demokratik, anti-emperyalist, anti-feodal halk devrimini gerçekleştirmeyi, egemenliği almayı, halkçı bir hükümet kurmayı amaçlıyan dönüşümleri ön plâna sürüyor, bunu başarmayı gerektiriyor. Halkın ezici çoğunluğunun menfaatlerini, Anayurdun ulusal çıkarlarını gerçekten savunan, ilerici güçlerin, geniş halk tabakalarının temsilcilerinden kurulacak bir hükümet halkın üzerinde direndiği sorunları, istemleri çözebilir. Böylesi bir hükümet memleketi derin bunalımların kaskacından kurtarabilir. Bu, köylü bağlaşık işçi sınıfının, ilerici güçlerin örgütlü savaşlarıyla, birlikte yürütecekleri savaşla, elde edilebilir.

Köklü sosyal-ekonomik ve politik dönüşümlerin gerçekleşmesi, halkımıza, Türkiye Komünist Partisi'nin yakın amacı olan gerçek demokratik bir düzene eradan da sosyalizme geçmek olanaklarını sağlar.

ULUSAL EGEMENLİĞİN YENİDEN KURULMASI VE

ULUSAL DEMOKRATİK DÖNÜŞÜMÜNE

1. Türkiye Komünist Partisi'nin yakın ve uzak amaçları emperyalizmin ve yerli gerici ortakları, işbirlikçi büyük burjuvazi ile büyük toprak ağalarının egemenliğine son vermek, memleketimizin demokratik gelişme yoluna sokmaktır.

2. Türkiye'nin emperyalist devletlerle bağlanmış olduğu bütün antlaşmalar kaldırılmalıdır.

a) NATO'dan çıkmalı.

b) İkili anlaşmalar kökten bozulmalı.

c) Topraklarımızdaki bütün yabancı üsler kaldırılmalı.

ç) Ordu NATO'dan geri alınmalı.

d) Türkiye'deki bütün Amerikan ve NATO misyonları, silâhlı birlikleri memlekettten çıkarılmalı.

3. Avrupa'da, özellikle Balkanlarda, Akdeniz ve Yakın Doğu'da barış ve güvenlik savunulmalı, bu bölgeler nükleer silâhlardan arınmalıdır.

4. Tarafsız ve bağımsız dış politika ilkesine dönmeli ve bu ilkelere titizlikle uyulmalıdır.

5. Bütün ülkelerle, Arap komşularımızla, sosyalist devletlerle, özellikle Sovyetler Birliği ile karşılıklı fayda ve eşitliğe dayanan, ekonomik, politik, kültürel içtenli ilişkiler kurulmalı ve geliştirilmelidir.

Harbin ve harp kışkırtıcılığının önlenmesine, genel silâhsızlaşmanın gerçekleşmesine ve suşlar bir barışın kurulmasına yönelmiş bütün gayretler desteklenmelidir.

6. Türkiye "Ortak Pazar" tekellerinin sömürsünden kurtarılmalıdır. Türkiye Komünist Partisi Avrupa işçi sınıfının Ortak Pazar tekellerine karşı yürüttüğü savaşı destekler.

7. Türkiye Komünist Partisi, ulusal kurtuluş, bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm uğrunda savaşan halkları destekler, onlara var gücü ile yardım eder.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

ENDÜSTRİ VE EKONOMİ ALANLARINDA

1. Emperyalizme, NATO'ya bağıllıktan doğan bütün dış devlet borçları iptal edilmeli.
2. Bütün yabancı tekellerin, bütün emperyalist kurumların sermayeleri kamulaştırılmalı ve demokratik devletin mülkiyetine verilmelidir.

Neokolonyalizmin bütün biçimlerine son verilmeli, uluslararası tekellerin Türkiye halkını soymalarına, onun zenginliklerini talan etmelerine yol verilmemelidir. Türkiye Komünist Partisi, bütün ülkelerde işçi sınıfının uluslararası tekellere karşı sürdürdüğü savaşı kendi öz savaşı bilir.

3. Türkiye'nin ulusal bağımsızlığının, egemenlik haklarının korunmasında, geri kalmışlıktan kurtarılmasında, memleketin endüstrileşmesi önemli bir yer tutar. Üretim aracı üreten endüstrinin hızla kurulması gereklidir. Endüstrinin kurulması başlıca kendi iç kaynaklarına dayanmalıdır. Sovyetler Birliği'nin, Türkiye'nin iç kaynaklarını değerlendiren, devletin, Türkiye halkının mülkü olarak kurduğu endüstri Türkiye'nin ekonomik kalkınmasına sağlayan en uygun yardımdır. Sosyalist ülkelerin Türkiye için elverişli, karşılıklı fayda ve eşitliğe dayanan yardımlarından da yararlanmalıdır. Kapitalist ülkelerin de politik şart koşmayan, bağımsızlığımızı zedelenmeyen ekonomik yardımlardan da faydalanmalıdır.

4. Ulusal endüstri yabancı tekellerin rekabetinden korunmalı, tekellerin yararına olan serbest ithalat rejimi kaldırılmalıdır.

Ulusal ağır endüstri devlet sektörü eliyle kurulur. Devlet

sektörünün egemen olduğu bir karma ekonomi sistemi uygulanır. Milli burjuvazinin, orta tabakaların bu sistem içinde her türlü özel girişimlerinden, faydalanılır. Ve bu özel girişimler, memleketin endüstrileşmesine yardım ettiği oranda teşvik edilir.

5. Sanayi kolları memleket çapında, rasyonel, bölgelerin özelliklerine göre kurulmalı, ekonomik bakımdan geri kalmış bölgelerin geliştirilmesine üstünlük tanınmalıdır.

6. Memleketteki yerli yabancı bütün bankalar devletleştirilmelidir.

7. Sigorta kurumları ve büyük toptan ticaret devletleştirilmeli, halka mal edilmelidir.

8. Büyük özel ortaklıklar, holdingle, kurumlar, devletle ortaklaşa kurulan işletmeler, dış ticaret, maden çıkarma endüstrisi devletleştirilmelidir. Devletin elinde bulunan kurumların mülkiyet ve işletmelerinin doğrudan doğruya ve dolaylı özel kişilere verilmesi yasaklanmalıdır.

9. Küçük ve orta işletmecilik, zanaatkârlık, ucuz ve kolay kredi, gerekli ilk maddeler, yardımcı materyeller sağlanmak ve ürünlerinin satılmasına yardım etmek yoluyla korunmalıdır. Küçük üreticilerin kooperatifleşme hareketine devlet ve devlet kuruluşları özel bir ilgi göstermeli, her surette desteklemelidir. Her türlü küçük ve orta işletmecilik, ticaret girişimleri ve özellikle küçük mal üreticiliği teşvik edilmelidir.

10. Sendikalara, işçi komitelerine, işletmelerin ve ortaklıkların eylemlerini kontrol hakkı verilmelidir.

11. Dış ticarete tek yanlı yönelim kaldırılmalı, ticaret bütün dünya ülkeleri ile eşit hak ve karşılıklı menfaat temeli üzerinde geliştirilmelidir.

12. Sömürücü zümrelerin çıkarına işleyen bugünkü adaletsiz vergi sistemi kökünden değiştirilmelidir. Ağır ve dolaylı vergilerden, dolaysız vergilere kaydırılmalıdır. Gelire oranla vergiler progresif olarak artmalı, az veya orta gelirler için vergi oranı indirilmelidir. İşçilerin, küçük ve orta memurların, köy emekçilerinin, orta halli kent tabakalarının vergi dışında tutulan gelir payı yükseltilmelidir.

Zanaatkârlardan, küçük esnaftan ağır vergiler alınmalıdır.

13. Türkiye Komünist Partisi, ilk adım olarak bütün bu yukarıda sayılanların yerine getirilmesinin, emperyalist tekel-lerin memleketteki her tür üstünlüğünü, büyük yerli tekel sermayesinin diktaturasını yakınlıkla gerçekleştireceğine inanır. Türk halkının mutlak çoğunluğunu emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin ezgisinden, asaletliğinden kurtarmak ve memleket ekonomisinin ulusal temel üzerinde kalkandırılmasına geçmek olanağını sağlayacağına inanır. TKP'ye göre, bu yol, Türkiye'nin endüstrileşmesine başlamak, vakit kaybetmeden ağır endüstrinin ana kollarını, makine yapımını, tarım makineleri üretimini, modern kimya ve elektronik sanayi kollarını kurmak ve aynı zamanda geniş tüketim mallarını yurdun kendi üretimiyle sağlayacak endüstriyi geliştirmek olanağını verecektir.

İLERİ DEMOKRASİ

1. Demokratik toplum düzeni, halk egemenliğine dayanır. Demokratik devlet halk egemenliğini sağlar. Türkiye'de bütün egemenlik gerçekten bütün halkın eline geçmeli, halk tarafından gerçekleştirilmelidir. Yasama organı, Millet Meclisi, işçi sınıfının kent, köy emekçilerinin halk tabakalarının temsilcilerinden kurulur. Millet Meclisi halkın bütün sorunlarına egemence çözmeli, karşısında sorumlu bulunan hükümeti kendisi seçmeli, kendisini dağıtma yetkisini kendisinin olmalı.

Bütün devlet organları aşağıdan yukarı, bütün yerel ve yöresel organlar halk tarafından seçilir. TKP halkın oyuna güvenir, ona tam bir saygı gösterir.

Seçim organlarının doğru işleyip işlemediklerini halk kontrol eder. Bütün toplumsal örgütler ve her yurttaş, bu organların belgelerini serbestçe incelemek, bunların ve ayrı ayrı her sayıların eylemlerini eleştirmek, kendi fikrini açıkça söylemek hakkına sahiptir.

Her örgüt ve yurttaşlar görevini kötüye kullanan, verdiği sözü tutmayan sayıların geri alınmasını isteyebilir. Bu istek belli bir seçmen sayısı tarafından benimsendiğinde yeni seçimlere gidilir.

Meclis, yerel, özerk ve yöresel bütün organlar, orantılı temsil, ulusal artık sistemi, tek dereceli, gizli, eşit genel oylamayla yapılırlar.

Ulus ne olursa olsun, kadın, erkek, okumuş, okunamış, asker, sivil 18 yaşını dolduran her yurttaşın seçmek, 21 yaşını doldurmanın da seçilmek hakkı vardır.

2. Demokratik hükümet, kişi, konut, dokunulmazlığını, vicdan, söz, toplantı, basın, haberleşme, örgüt ve parti kurma özgürlüğünü, yaşam gizliliğini, grev hakkını, din ve mezhep özgürlüklerini, yurt içinde gezi ve yerleşme özgürlüğünü güvenlik altına almalı, fiilen sağlamalıdır.

Bütün antidemokratik kanunlar ve kararnameleler : Grev ve Toplu Sözleşme Kanunu, Sendikalar Kanunu, Basın Kanunu, Ceza Kanunu'nun bütün antidemokratik, faşist maddeleri, özellikle 141, 142, 146, gibi maddeleri kaldırılmalıdır. Grev, Toplu Sözleşme, sendikalaşma, parti kurma, gösteri ve yürüyüş hakları Anayasa ile garantilenir ve bunlar hiç bir kanunla kaldırılmaz, sınırlandırılmaz.

3. Demokratik fikir ve eylemlerinden ötürü tutuklu ve hükümlü olanları kapsayan genel bir af çıkarılmalıdır.

4. Bütün azınlıkların din ve mezhep gruplarının hakları eşit olmalıdır.

5. Türkiye Komünist Partisi, ulusların kaderlerini belirlemek prensibine, Leninci ilkelere bağlıdır. Memleketimizde yoğun, kaynaşmış yığınlar halinde yaşayan uluslara (Kürt'lere, Laz'lara vb) tam demokratik, eşit Anayasal haklar tanınmalı, bu uluslara kültürlerini geliştirmek olanakları yaratılmalıdır.

Uluslara bu hakları tanımak, her zaman için onların birbirinden ayrılmalarını istemek ve propaganda etmek zorunluğunu koymaz. Kendi kaderini belirlemek hakkı uluslara demokratik devletin bütünlüğünde kalmak, onunla sıkı ekonomik ve politik işbirliği kurmak hakkını da kendinde taşır.

TEP, ırk ve ulus aşağılamasına karşıdır. Her ulusun kendi dilinde okuması, yazması, devlet dairelerinde konuşması,

yayın yapması serbesttir.

Ulusal azınlıkların komünistleri, Leninci enternasyonalistler olarak, uluslararası emekçilerin sıkı dayanışmasını propaganda etmekle yükümlüdürler. Memleketimizde ulusal azınlıkların egemen sınıflarından bir kısmı gericiliğin, emperyalistlerin işbirlikçileri durumundadırlar. Ülkemizde komünistler hangi ulustan olursa olsunlar Türk işçi ve köylüleri ile, ulusal azınlıkların emekçileri ile kardeşçe birliği için savaşırlar.

6. Türkiye Komünist Partisi halkın dinsel inançlarına tam bir saygı gösterir. Dine bağlılık, barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm için mücadelede aktif olmaya engel değildir. Memleketimizde gericiler ve emperyalistler dine bağlı yurttaşları ilerici çevrelere karşı kışkırtmak, aralarında politik çelişkiler yaratmak, halkın dinsel inançlarını çıkarları için sömürmek peşindedirler.

Din ve demokratik devlet ilişkileri lâayıklık ilkelerine göre ayarlanır. Komünist Partisi, dinin dünya işlerinden ayrılması ilkesine bağlıdır.

7. Ulusal bağımsızlığı, demokratik düzeni savunan, sosyalizmi benimseyen, sosyal ilerleme ve halklararası barış ve dostluk için savaşan bütün partiler ve örgütler serbesttir.

İşçi sınıfı ve onun partisi, devrim kazanımlarını karşı devrimcilerin, gericilerin, emperyalizm ajanlarının saldırılarından korumak zorundadır.

Demokratik devrimci hükümet, faşistlerin eylemlerini, harp ve ulusları birbirine düşürme propagandası yapılmasını, dinsel duyguların politik amaçlarla sömürülmesini, düzeni bozucu, demokratik topluma aykırı davranışları yasaklar.

3. Bütün devlet mekanizması: Ordu, polis, jandarma, adalet mekanizması, radyo, basın, televizyon, bütün eğitim sistemi, bütün bakanlıklar gericiilerden, emperyalizmin ajanlarından, faşistlerden temizlenmelidir. Halk emperyalizme karşı demokratik haklarını savunabilir duruma getirilmelidir.

Valiler, kaymakamlar, bucak müdürleri, güvenlik şefleri halk tarafından seçilmeli.

Bugünkü adalet sistemi de kaldırılmalı, yerine halkın demokratik haklarını savunan bir adalet sistemi kurulmalı. Yargıçlar ve savcılar gizli oyla halk tarafından seçilmeli.

Emperyalizme hizmet, demokratik düzeni yıkmaya çalışmak, sabotaj ağır suç sayılır ve bu suçları işleyenler ağır ceza görür.

Hiçbir yüksek memurun aylığı uzman bir işçinin aylığının iki katını aşamaz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

İŞÇİ SINIFININ SOSYAL HAKLARI

1. Genellikle 8 saatlik iş günü uygulanır. Yeraltı madenlerinde, ağır ve sağlığa zararlı işlerde çalışma günü 8 saati geçemez.
2. Haftalık ve yıllık ücretli dinlenme izni uygulanır.
3. İşçi gündelikleri dört kişilik bir işçi ailesinin geçimini sağlayacak bir düzeyde olmalı. Gündelikler işçi ve sendika temsilcilerinden kurulu bir komisyon tarafından geçim endekslerine göre tesbit edilir. Gündelikler fiyatlara göre otomatik olarak ayarlanır. Gece işlerinde, tatil günlerinde çalışanlara, fazla mesai yapanlara iki kat ücret ödenir. Yeraltı madenlerinde, ağır ve sağlığa zararlı işlerde gündelikler daha yüksek bir düzeyde tesbit edilir. Çalışma şartları, uzmanlık derecesine göre gündeliklerde ayırım yapılır. Kasın erkek ve yaş farkı gözetmeden eşit işe eşit gündelik verilir. İş saatleri azaltıldığında, iş ücretleri eksiltililemez. İş ücretlerinde hiçbir türlü kısıntı yapılmaz, ceza kesilemez.
4. Sağlığa zararlı ve ağır işlerde kadınlar ve çocuklar çalıştırılamaz. 14 yaşına kadar çocukların çalışmaları yasaklanmalı. Çalışmaları önlenemediği yerlerde, çocuklar yarım gün çalışır ve tam ücret alır. Ayrıca çocuk emeğinin ve çırakların korunması için hükümet ve sendikalar tarafından gereken bütün tedbirler alınır.
5. Sendika kurmak, toplu sözleşme bağlamak, grev yapmak ve bütün sosyal haklardan yararlanmak tarım işçilerinin de hakkıdır.

Tarım işçilerinin en az ücretleri, onların yoğun çalış-
ma koşullarına göre ayarlanır.

Tarım işçilerine çalışma yerinde bedava barınak ve
ulaşım sağlanır.

6. İşsizlik, yarı işsizlik, geniş bir devlet ve belediye
yapı işleri ile, memleketi endüstrileştirme, köklü toprak refor-
mu ile geniş, planlı bir kalkınma programının gerçekleştiril-
mesi yoluyla ortadan kalkar.

İşsizlik sigortaları kanunu derhal kabul edilerek uyga-
lanmalıdır.

Bütün sosyal sigorta paralarını, bütün sosyal yardım
ödemelerini ve zamları devlet ve patronlar öder.

7. İş kazalarına uğrayanlara, emeklilere sosyal sigorta-
lardan geçimlerini sağlayacak kadar aylık bağlanır.

8. Sosyal sigorta sisteminin, İş Kanunu'nun uygulanmasını
işçi sendikaları, işçiler tarafından seçilecek örgütler yönetir.

Sigorta ve emeklilik aylıkları geçim endekslerine göre
artırılır. Halk sağlığı korunur, bütün işçilere doktor, ilâç,
hastane, sanatoryum, doğum evi, çocuk yuvası, çocuk bahçeleri
sağlanır. Sağlık sistemi devletleştirilir. İşçiler için ihti-
yarlık, iş sakatlığı, meslek hastalıkları vb. karşı garanti
edilir. En çok emekçilerin katlandığı konut bunalımını orta-
dan kaldırmak, onlara ucuz ev sağlamak için, mümkün olduğu kadar
kısa bir zamanda ucuz ve konforlu ev yapımına geçilir.

İşçi ve sendikaların katılmasıyla etkili bir İş Kontro-
lü kurulur.

9. Sendikalar işçi sınıfının yığinsal ve bağımsız örgüt-
leridir. Sendikalar, ekonomik, sosyal ve politik bütün sınıf-

sal ve ulusal sorunların işçi sınıfının, emekçi halkın yararına çözümlenmesi için çaba göstermelidirler.

TKP, sendikaların, burjuvazinin politikasına alet edilmesine, sarı sendikacılığa karşı, genel grev, dayanışma grevi haklarının elde edilmesi, sendikal ve toplu sözleşme haklarının genişletilmesi için sürekli bir savaş yürütür.

Sendikalar, dünya sendikalar federasyonu ve konfederasyonları ile serbestçe bağlar kurabilirler.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜSTAV

DİŞ ÜLKELERE GÖÇ

1. Sürekli bir göç sonucunda, Batı Avrupa ülkelerinde aileleri ile birlikte 1 milyona yakın işçi var. Bunlardan yaklaşık 700 bini Federal Almanya'da bulunuyor. Sürekli ekonomik ve politik bunalımlar sonucunda göçler gittikçe yoğunlaşıyor, 1 milyona yakın işçi Batı Avrupa ülkelerine gitmek için iş ve işçi bulma kurumunda sıra bekliyor.

Türkiye Komünist Partisi Batı Avrupa'da bulunan işçilerimizin politik ve sosyal sorunlarıyla yakından ilgileniyor ve bu sorunların çözümü için savaşıyor.

TEP'nin çözümlenmek için savaştığı sorunlar şunlardır:

a) Türk işçilerine eşit işe eşit gündelik, eşit sosyal ve politik haklar sağlanması.

b) Türk işçilerinin haklarını savunmak ve elde etmek için örgüt kurması ve bulundukları ülkelerdeki sendikalara aktif üye olmaları, bulundukları ülkelerdeki işçi sınıfı ve öteki yabancı işçilerle enternasyonalist dayanışma bağlarının kurulması.

c) Patron, baskı ve polis baskısına, işten çıkarma ve sınır dışı etme gibi zorbalıklara son verilmesi.

ç) İşçileri mesleklerinden başka işlerde çalıştırmak, horlamak, aşağılamak, en ağır işlerde çalıştırılmak gibi yöntemlerin kaldırılması.

d) İşçilere mesleklerinde gelişme imkânlarının sağlanması.

e) Turist işçilerin durumları legalize edilmesi. Onların barbarca sömürülmesi, sürekli baskı altında tutulmasının yasaklanması.

f) Tercümanların patronların memuru olmaktan çıkarılması, sendikalar bağlanması.

g) Mâken sorununun işçiler yararına çözülmesi, kira soygununa ve kötü şartlarda yaşamaya zorlama yöntemlerine son verilmesi.

h) Ailelerin birleşmesi, çocukların ana dillerinde eğitim görmesi.

ı) İşçi dövizlerinin memlekete giren her gerçe değeri ile Türk parasına çevrilmesi, büyük sermaye çevrelerinin işçi dövizlerine el koyarak kendi çıkarlarına göre işletilmesine engel olunması.

TRF, burjuva hükümetlerinin ve Türk-İş yöneticilerinin Batı Avrupa ülkelerindeki işçilerimizle sorunları ile uğraşmalarına, tersine büyük emperyalist tekellerle birlik olmalarına karşı sürekli bir mücadele yürütmek.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMA VAKFI

KÖY EMEKÇİLERİ VE DEMOKRATİK TOPRAK REFORMU

1. İşçi sınıfının doğal müttefiki topraksız ve az topraklı köylülerin gerçek menfaatlerini savunan Türkiye Komünist Partisi, demokratik bir toprak reformu yapılmasını zorunlu sayar.

2. Büyük toprak sahiplerinin, hazine, vakıfların toprakları bedava kamulaştırılır ve bedava topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılır ve tapuları verilir. Orta köylünün toprağına ve malına dokunulmaz.

3. Büyük çiftlikler yerine göre, devlet çiftliği haline getirilir, devlet çiftlikleri de geliştirilir.

Tarımda bütün yabancı işletmeler, aracı kumpanyalar devletleştirilir.

4. Büyük toprak beylerinin tarım aletlerine, hayvanlarına, arazilerine, yapılarına, bütün zenginliklerine el konulur, kamulaştırılır. Derebeylik artığı bütün ilişkiler: marabacılık, yarıcılık, ortakçılık, tefecilik, alivrecilik, ağalık, şeyhlik gibi kurumlar ve sömürü biçimleri kökünden kaldırılır.

5. Toprak reformu ile topraklandırılan köylüye elverişli şartlarla tohumluk, tarım alet ve araçları, gübre, kredi, tarım uzmanlarının yardımı sağlanır.

6. Sular ağaların elinden alınır. Sulama, kanal açma işlerini devlet yükümlenir. Bu hizmetler için devlet köylüden hiçbir şey almaz.

7. Topraksız, az topraklı ve orta köylülerin, devlete, ağalara, tefecilere, tüccarlara, büyük tarım tekellerine olan borçları (vergi borçları da dahil) tamamen silinir.

8. Hayvancılık bölgelerinde cecelerın,büyük sürü sahip-
lerinin,malları,otlakları bedava kamulaştırılır,yoksul köy-
lüye,kooperatiflere,devlet çiftliklerine verilir.

9. Bütün ormanlar,koruluklar devletleştirilir. Orman
köylüleri topraklandırılır,orman köylerinde keçeste,tahta-
cılık ve mobilyacılık işletmeleri,kooperatifler kurulur.

10. Tarım ürünlerini yerinde işleyen hafif ve gıda
sanayii işletmeleri köylere kadar götürülür.

11. Kooperatifler büyük kumpanyaların,büyük toprak ve
çiftlik beylerinin elinden alınır.Bunlar,topraklandırılan
köylünün yararına işler bir kurum haline getirilir.Üretim,
satış,satın alma ve kredi kooperatiflerinin kurulmasına yar-
dım edilir.Kooperatiflerin yönetimi,genel,eşit,gizli oyla
üyeler tarafından seçilir.

12. Hayvan cinslerinin iyileştirilmesi için kooperatif
ve devlet veteriner stasyonları ve örnek çiftlikler kurulur.
Köylüye kimyasal tarım ilaçları sağlanır.Tarım üretimi maki-
neleştirilir,tarımda çağdaş yöntemler kullanılması teşvik
edilir. Tarım aletleri makine ve traktör stasyonları açılır,
Tarım ürünlerinin üretiminin ucuza maledilmesi sağlanır.

13. Köylünün okutulması,köyde ilk öğretim sisteminin
kesin olarak düzenlenmesi,genişletilmesi için gereken ted-
birler alınır.

14. Köyde sağlık hizmetleri sistemi kurulur.

15. Demokratik toprak reformu ve ona bağlı bütün bu
sorunların çözümü için,topraksız ve az topraklı köylülerden
Köy Komiteleri kurulur.

TDP,memleketin değişik koşullarına göre ayrıntılı
demokratik bir Toprak ve Tarım Reformu Taserası'nın hazırlan-
masını zorunlu sayar.

ORTA TABAKALAR

1. Orta tabakalar, emperyalist tekellerin, büyük burjuvazinin sömürüsü altında eziliyor, dağılıyor, binlerce proletaryeleşiyor.

Türkiye Komünist Partisi, orta tabakaların, küçük ve orta sanayicilerin, atelyecilerin, esnafın, küçük tüccarın, zanaatçıların çıkarlarını, yerli ve yabancı tekellere, emperyalizme ve bunların hükümetlerine karşı savunur.

Mühendis, mimar, doktor, avukat, yazar ve sanatçı gibi serbest meslekten olanların yaşam düzeyinin yükseltilmesi için savaşırlar.

Memur, öğretmen, subay gibi aydın emekçilerin haklarına sahip çıkar. Maaşlarının kültürel ve sosyal ihtiyaçlarına karşılayacak düzeyde olmasını ister.

2. Emekçilerin konut sorunlarının çözülmesi, ucuz konut kredileri bütün orta tabakaları ve dar gelirli yurttaşları kapsamına almalıdır.

3. Orta tabakalar, esnaf ve fakir işçileri vergi ağırlığından kurtarılmalıdır.

4. TKP, küçük tüccarların, küçük sanayicilerin az faizli ve uzun vadeli kredi sağlama isteklerini destekler.

5. TKP, bankaların, yerli yabancı tekellerin orta tabakaları sömürmesine, ezmesine karşı savaşırlar ve bu tabakaların ekonomik, politik, sosyal isteklerini, çıkarlarını savunur.

KADIN HAKLARI

1. Kadın ve erkek, ekonomik, politik ve sosyal alanlarda eşit hakka sahiptirler. TKP, kadınla erkek arasındaki hak eşitsizliklerinin kaldırılmasını, emekçi kadınlara eşit işe eşit ücret ilkesini savunur.

2. Kadın işçiler ağır, sağlığa zararlı ve gece işlerinde çalıştırılmaz.

3. Devlet, analığı ve çocukları korur. Devlet ve patronlar, çocuk yuvaları, çocuk bahçeleri ve sağlık stasyonlarını açarlar.

4. Gebelik, doğum ve lohusalık süresi için üç ay ücretli izin verilir.

5. İlk okul çağındaki çocukların çalıştırılması yasak edilmelidir.

Barış, demokrasi, sosyal ilerleme uğrunda ve emperyalizme karşı mücadelede, kadınlar arasında özel örgütler kurulur, TKP, kadınların toplum hayatında aşağılanması ve ezilmesine karşı savaşır.

GENÇLİK

1. Gençlik halkımızın geleceğidir. TKP, gençlik sorunları üzerinde özel bir önemle durur.

2. Yurtsever, devrimci, antiemperyalist gençliğin savaşı, işçi sınıfının ulusal, sosyal kurtuluş savaşı ile çitismıştır.

TKP, devrimci, yurtsever gençliğin emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin uyguladığı haklı terörüne karşıdır ve gençliği var gücü ile savunur.

TKP, burjuvazinin, gençlik hareketini parçalamak, işçi sınıfından koparmak, hedefinden ayırmak için giriştiği bütün provokasyonlara, ters akımlara, Maculuğa, Troçkisme, anarşizme karşı var gücüyle savaşıır.

3. TKP, işçi, köylü, öğrenci gençlik arasında ayrı bir özenle çalışır.

4. Genç işçilere eşit iş için eşit ücret verilmelidir.

5. Genç işçiler için orta meslek okullarına geniş ölçüde yer verilmeli ve bunlar modern ihtiyaçları karşılayacak şekilde geliştirilmelidir. Eğitim sonunda bu gençlere, uzmanlıklarına uygun iş bulmaları garanti edilmelidir.

6. TKP, Sıkıyönetim yasakları ile kapatılan ilerici, demokratik gençlik ve üniversite örgütlerinin açılmasını ister. Polis ve hükümetin baskı ve kontrolüne karşı savaşıır.

7. Yurdumuzun bağımsızlığına aykırı bugünkü eğitim sisteminin kaldırılması, ulusal, demokratik ve halkçı bir eğitim sisteminin kurulması için gençliğin verdiği haklı savaşı TKP bütün gücüyle destekler.

8. Üniversitelere özerklik verilmeli, üniversite öğrencilerine ve örgütlerine yönetim işlerine geniş ölçüde katılma hakkı tanınmalıdır.

9. Gençlik ve öğrenci örgütleri, devrimci, ilerici dünya gençlik örgütleri ile serbestçe bağ kurabilmelidirler.

10. Gençliğin, fizik ve fikirsel gelişmesini sağlamak için, yaygın spor ve kültür hareketlerine özel bir önem verilmelidir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

ULUSAL KÜLTÜR VE EĞİTİM

Türkiye Komünist Partisi kültür ve eğitim işlerini memleketin en önemli sorunlarından biri sayar.

1. Okuma-yazma bilmezlikle kesin bir savaş açılmalı, halk okutulmalıdır.

2. Halk eğitimi ilk öğretimden üniversiteye kadar yeniden düzenlenmeli. Orta ve yüksek okullar, üniversiteler halk tabakalarına açık ve parasız olmalıdır. Halk çocuklarına geniş burs sistemi uygulanmalıdır. Pedagoji, teknik ve bilim kadroları sayıca artırılmalı, bunların yetiştirme düzeyi yükseltilmelidir.

3. Eğitimde, kültürde, emperyalizmin, gericiiliğin bütün etki ve izleri kökünden silinmelidir.

4. Halk eğitiminde devlet bütçesinden ayrılan pay artırılmalıdır.

5. Devlet, okul yapımı, öğretmen yetiştirmek, modern labortuar, kitaplık, araştırma ve bilim enstitülerinin sayılarını önemli ölçüde artırmalıdır.

6. Genel, zorunlu, parasız ilk okul öğretimi gerçekleştirilmelidir. Okullarda, orta ve yüksek öğretim kurumlarında öğretim karşılığı olan bütün ödemeler kaldırılmalıdır.

7. Öğrenci yurtları bedava olmalı, sayıları da ihtiyacı karşılayacak derecede arttırılmalıdır.

8. Bütün eğitim kurumları ve sistemi gericilerden, faşistlerden temizlenmelidir.

9. Gençler, öğrenciler, barış ve halkların dostluğu idealleri ile emperyalizme karşı uzlaşmaz bir ruhta yetiştirilmelidir.

tirilmek için ulusal eğitim işleri kökten, yeniden düzenlenmelidir.

10. Devlet bütçesinden bilimsel-teknik araştırmalar için ayrılan para artırılmalıdır.

11. Bilimin, edebiyatın, güzel sanatların gelişmesine her türlü yardım yapılmalı, halkın yaratıcılığına tam bir özgürlük verilmelidir.

12. Azınlıkların ulusal kültürlerinin ve dillerinin gelişmesini engelleyen etkenler, yasaklar ortadan kaldırılmalıdır.

13. Beden eğitimi, spor ve kültür geniş halk yığınlarının yararlanacağı bir şekilde geliştirilmelidir.

XII

İşçi sınıfının, emekçi yığınların savaşkan öncü örgütü olan Türkiye Komünist Partisi'nin amaçlarından biri de işçi sınıfının, emekçi halkın yığinsal partisi olmaktır.

Bu ödev başarıldığı oranda TKP bu programla açıkla-
dığı amaçlarına ulaşacaktır.

Türkiye işçi sınıfı çok zor olan bu dönemeci aşabil-
mek, amacına varabilmek için en başta işçi-köy emekçileri
bağlaşıklığını kurmak zorundadır. İşçi sınıfı bununla bir-
likte halkın bütün emekçi tabakalara ile de bağ kurmalıdır.

Tukarda sözü edilen ödevlerin yerine getirilebilmesi
için, emperyalizme ve memleket içinde emperyalizmin politi-
kasını yürütenlere karşı, büyük sermaye ve toprak ağalara

oligarsik grubuna karşı ulusal demokratik cephe bütün halkın sağlam birliği ve birleşik mücadelesi gerekir. Bu cephe, proletaryanın, köylülerin, aydınların orta tabakaların kendi hakları uğrunda verdikleri ortak savaş sürecinde meydana gelir.

TKP, ulusal burjuvazinin, emperyalizme, gericiliğe, faşizme karşı her ileri adımını destekler. Ulusal burjuvazinin ilerici politik, sosyal örgütleniş ile işbirliği ve ittifaklar kurmak yollarını arar.

Türkiye Komünist Partisi derin ve ağır gizlilik koşulları içinde savaşıyor. Çok ağır kayıplara mal olan bu savaşlar boşa gitmemiştir. Bu savaşlar işçi sınıfının, kent ve köy emekçilerinin bilinçlenmesine, halk yığınlarının uyanmasına, antiemperyalist, antifeodal mücadelesinin genişlemesine, devrimci gençlik hareketinin yükselmesine, sosyalist ülkenin yayılmasına yardım etmiştir.

Ulusal egemenlik haklarını geri almak, demokratik bir düzen kurmak savaşı, Türkiye'de geniş halk yığınlarını kapsamaktadır.

Bu program, TKP'nin, bütün komünistlerin, komünistlere yakın olanların, bütün ilericilerin, işçi sınıfının ve bütün halkın ortak çabaları, ortak savaşı ile gerçekleştirilecektir.

27.6.1973

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

TÜZÜK

Tasarı

123

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

T Ü Z Ü K

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye toplumunun en ilerri ve devrimci gücü olan işçi sınıfının politik örgütü, onun savaştan önce koludur.

TKP, proletaryanın, köylülerin, bütün emekçilerin haklarını, ulusun halk yığınlarının çıkarlarıyla bağdaşan menfaatlerini, Anayurdun ulusal bağımsızlığını savunur.

TKP, teorik bir görüş üzerinde elele veren, tek ülkü ve tek fikri paylaşan, halkın ulusal, demokratik, devrimci geleneklerine bağlı olan, proleter enternasyonalizmine dayanan, çağımızın en devrimci kadimisi: Marksizmi-Leninizmi eylemlerine kılavuz edinen komünistlerin gönüllü birliğidir.

TKP, ulusal kurtuluş savaşının içinde doğmuş, 1920 yılında kurulmuş, çetin savaş aşamalarından geçmiş, özbeöz ulusal bir partidir. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkileri altında gözlerini dünyaya açmış, Marksizm-Leninizm ülkü ve ilkeleriyle yoğurula yoğurula yetişmiş, enternasyonalist bir partidir.

Memlekette, tâbaştan, büyük toprak ağalarıyla sarmaşagelen, giderak emperyalist tekellerle kucaklaşan, tekellilik sürecinde olan finans oligarşisiyle, militarist klikle bütünleşen büyük burjuvazinin egemenliği - diktatörası vardır.

Gerici egemen sınıflar ve hükümetleri, öteden beri demokratik bir devrime, sosyal oluşuma, köklü ve devrimci bir toprak reformuna karşı yürümüşlerdir.

2

Türkiye'de, köyde ve kentte sınıfsal ayrışma süreci, sınıf savaşları hızlanmıştır. Bu süreçle birlikte, emekle sermaye arasındaki uzlaşmaz çelişkiler sertleşmiş, geniş ölçüler almıştır. Öte yandan emperyalizmle, özellikle Amerikan emperyalizmiyle Türkiye halkı arasındaki çelişkiler derinleşmiş, ulusal bağımsızlık direnişi ülke çapında bir nitelik almaya başlamıştır. Memleket iki düşman kampa ayrılmıştır. Bir ucta: Politik yaşama sürekli etki yapan, hem nicelik, hem nitelik, bilinçlenme, örgütlenme bakımından ağırlığını gittikçe daha açık ortaya koyan işçi sınıfı, çoğunluğu tutan halk yığınları, ilerici güçler vardır. Karşı ucta: Sömürgeci, en gerici güçlere, devlet mekanizmasına, Amerikan emperyalizmine dayanan küçük bir azınlık bulunmaktadır.

TKP, politikasını, eylemlerini somut, tarihsel koşullara, memleketin ulusal niteliklerine, özelliklerine göre ayarlar, uygular. TKP'nin stratejisi ve taktiği bu özellikleri içeren, belli asamalarda sınıfların yer almasını, güç dengesini hesaplayan Marksçi-Leninci ilkelere dayanır.

TKP'nin yakın amacı: bugünkü anti-demokratik düzeni kökünden değiştirmek; memleketi yabancı boyunduruktan kurtarmak, onu NATO'dan çekip çıkarmak, Anadolu topraklarını "atlama tahtası" dedikleri üslerden, Amerikan atom başlıkları yığınaklarından temizlemek, Türkiye'yi kölelik zincirine vurmuş iki yüzlü anlaşmalara yırtmak için balkça girişilen, git-gide yontanılan ulusal bağımsızlık direnişinin başında yürür. Ulusal bağımsızlık direnişi, işçi sınıfının, geniş halk yığınlarının köklü sosyal oluşumlar, demokrasi ve barış için yürüttükleri mücadelelerin kopmaz bir parçasıdır. Bu savaş,

İşbirlikçi hükümeti devirmek, yerine demokrasiyi ulusal hakları savunan bir halk hükümeti kurmak için olan direnişle sıkı sıkıya bağlıdır.

TKP, devrimci hareketin tükenmemesi, yenilmesiz güç kaynağı olan işçi ve köylü bağlaşıklığını sağlamak uğrunda savaşır. TKP, derebeylik artığı ilişkileri, ağalık, mardasılığı, tefeciliği kökünden kazıyacak, milyonlarca köylüye bedava toprak dağıtılmasına, onlara insanca yaşanarak, karlılıklardan kurtulmak olanaklarını sağlayacak devrimci bir toprak ve tarım reformu için savaşır.

TKP, bütün anti-emperyalist, anti-feodal güçlerle işçi sınıfını, geniş halk yığınlarını, ilerici örgütleri, Türkiye'nin ulusal bağımsızlığı ve demokratik bir düzen için yürütülen savaşta, Ulusal Demokratik Cephe'de birleştirmek için savaşıyor.

TKP, memleketin sosyal, politik, ekonomik, kültürel her yönlü gelişebilmesi, bunalımların, işsizliğin, yoksulluğun yokedilmesi, ileri demokratik bir düzenin kurulması ilkesini savunur.

TKP, büyüklü, küçüklü bütün halkların kaderlerini kendilerinin serbestçe çözmeleri ilkesini, Leninci ilkelere savunur. TKP, şövenizme, burjuva ulusçuluğuna, memlekette ulusal azınlıkları, özellikle Kürt halkını zorla Türleştirme, "özümleme" politikasına, bu halka karşı uzun yıllardır sürükli yürütülen teröre karşı bütün gücüyle savaşmış ve savaşmaktadır.

TKP, memlekette gericiliğe, Amerikan kâleliğine, faşist biçimi yönetime karşı, bağımsızlık, demokrasi ve halk için öğretim-egitim sisteminin kurulması uğrunda direnen gençlik ve öğrenci hareketlerini örgütler.

TKP, çağımızın üç ana gücü olan, başında Sovyetler Birliği'nin bulunduğu sosyalist dünya ile, bütün kapitalist ülkelerde işçi sınıfının devrimci hareketleriyle ve ulusal bağımsızlık direnişleriyle savaş bağlaşıklığını kuvvetlendirmek yolundan ayrılmaz.

TKP'nin uzak amacı: Her tür sömürüyü yeketmek; eşitsizliği, ezgiyi kaldırmaktır; haksızlık düzenini yıkmaktır. TKP, bu yüksek ülküyü gerçekleştirebilmek, devrilen, egemenlikten atılan burjuvazinin, gericilerin karşıkoyuşunu kırmak, kapitalizmden sosyalizme, sonra komünizme geçebilmek için, işçi sınıfının politik egemenliğini, proletarya diktatörsünü tarihsel bir zorunluk sayar.

TKP, uluslararası komünist hareketin kopmaz bir parçasıdır. TKP, komünist ve işçi partilerinin Danışma Toplantılarına bağlıdır.

TKP, her soydan ve boydan oportünizme, dogmatizme, likidatörlüğe, fraksiyonculuğa karşı, Macculuğa, Troçkizme, enarsizme, her tür bozgunculuğa karşı savaşmıştır. TKP, eylemlerinde Marksist-Leninist ideolojinin arıklığını koruyagelmıştır. TKP, Sovyetler Birliği Komünist Partisine, ölümsüz Lenin'in partisine içtenlikle derin bir saygı duyar.

Burjuvazi, tâ baştan, ulusal kurtuluş savaşının demokratik devrime dönüşmesini, bu aşamaya yükselmesini göğüslemiş, Komünist Partisine karşı sürekli sert bir terör yürütmüştür. Gericici hükümetler, TKP'yi yağınlardan ayırmak, halk hareketlerinden koparmak amacıyla onu yasaklamış, illegaliteye itmştir. TKP, bu yüzden gizli çalışmak zorunda kalmıştır. TKP, bu yasağın kaldırılması, bu anti-demokratik

tutuma, bu zorbalığa son verilmesi, legal-açık çalışma hakkının kendisine sağlanması mücadelesinden hiçbir zaman vazgeçmemiştir.

TKP, kadrolarını devrimci gücün ana kaynağı olan işçi sınıfının içinden, girişken, aktif işçilerden, yarık köylülerden, ilerici aydınlardan, yurtseverlerden toplar.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA
TÜSTAV
VAKFI

PARTİ ÜYELİĞİ

1. Partinin program ve tüzüğünü kabul eden, parti örgütlerinden birinde çalışan, parti kararlarına uyan, üyelik keseneklerini düzgün ödeyen, kadın ve erkek 18 yaşını dolduran her işçi, her köylü, ilerici, aydın, herkes TEP'ye üye olabilir.

2. PARTİYE ALMA:

a) Partiye ancak tek tek üye alınır. Partiye üye olmak nitelikleri bulunan herkes yaşadığı, oturduğu veya çalıştığı yerdeki parti örgütüne, yahut doğrudan doğruya Merkez Komitesine başvurur. Partiye girmek isteyen kimseyi, en az bir yıllık stajı olan bir parti üyesinin tanıması, politik tutumunu bilmesi, onu desteklemesi gerektir. Baş vurduğu temel örgütün, bu kimse hakkında etraflı bilgi edinmesi şarttır. Örgüt, partiye aldığı kimse için sorumluluk taşır.

b) Başvurma temel örgütün toplantısında görüşülür, tartışılır. Partiye alma oy çoğunluğuyla kabul edilir. Bu kararı üst örgüt onaylar.

c) Partiye alınan kimse belli bir adaylık süresi geçirir. Aday üyelik süresi bir yıldır. Aday üye, seçmek ve seçilmekten gayri, parti üyesinin bütün haklarına sahiptir.

d) Aday üye, bu süre içinde, parti örgütünün verdiği görevleri, işleri yapar, bağlı olduğu örgütün toplantılarına gider, partinin program ve tüzüğünü öğrenir, politikasını izler.

3. PARTİ ÜYESİNİN ÖDEVLERİ:

a) Sıkı, bilinçli, parti disiplinine, gizlilik ve örgüt ilkelerine kesinlikle uymak, parti sırlarını titizlikle saklamak; Partinin politikasına doğrulukla, kararlarını olduğu gibi uygulamak, partinin, örgütün verdiği görevleri eksiksiz yerine getirmek ;

b) İşçiler, köylüler, emekçi yığınlar - halk arasında TKP'nin politikasını yaymak, bu politikayı onlara mal etmek için çalışmak, partinin görüşlerini, yakın ve uzak amaçlarını anlatmak, yığınları bilinçlendirmek ve bunlar arasından girişken, aktif elemanları parti sıralarına çekmek ;

c) Yığınlarla sıkı bağ kurmak, yığın örgütlerinde: işçi sendikalarında, genelik, öğretmen, öğrenci, spor örgütlerinde, köylüler arasında çalışmak, bunların hareketlerine katılmak, Komünist Partisinin öncülük rolünü sağlamak, partiyle halk arasındaki bağları biteviye kuvvetlendirmek ;

ç) Memlekette politik gelişmeleri izlemek, halkın düşüncelerini, eğilimlerini sürekli öğrenmek, yığınların sesine kulak vermek, bunları partiye bildirmek, halkın istem ve isteklerinin gerçekleşmesi için yürüttükleri savaşa aktif katılmak, onların savaşlarından, deneylerinden ders almak, onları aydınlatmak, bilinçlendirmek, savaş güçlerini artırmak ;

d) Halkın devrimci ve ulusal bağımsızlık savaş geleneklerini, Komünist Partisinin tarihini öğrenmek ; Partinin politik, ideolojik, örgütsel birliğini kuvvetlendirmek, bu birliği herşeyle savunmak, partinin Leninci birliği onun temel taşı olduğunu unutmamak ;

e) Partiyi burjuva ideolojilerine karşı savunmak, kişiye tapma gibi anti-Leninci eğilimlere, buyuklukluğa, başıbozukluğa, liberalizme - hoş görürlüğe, fraksiyonculuğa, likidatörlüğe, sağ "sol" her tür oportünizme, anarşizme, Mao-culuğa, Troçkistliğe karşı amansızca savaşmak ;

f) Kendisinin politik, kültürel, teorik Marksist-Leninst bilgisini pratikle birleştirmek, komünist bilincini biteviye yükseltmek, arkadaşlarına bu yolda yardım etmek ;

g) Politik uyanıklıkta örnek olmak, partiye polis ajanlarının, düşmanın sızmasına karşı gözlerini dört açmak, partiyi her yönden kollamak ;

h) Partiye karşı yüreği açık olmak, ondan hiç bir şeyi saklamamak, olanları, olayları hiç kimsenin tersgöstermesine yol vermemek, eksiklikleri, yanlışlıkları eleştirmek, bunları açıklığa kavuşturmak, gördüğü yanlışları, davranışları üst örgütlere, Merkez Komitesine bildirmek, eleştirme parti demokrasisinin vazgeçilmez ilkesi olduğunu unutmamak ;

ı) Parti yığınlarını yığınlara yaymak, dağıtmak ;

i) Toplum içinde, yaşamında, davranışlarında dürüst olmak, komünist morali temiz tutmak ;

j) Kadro seçerken öngörülere, dostluk, gözdelik, dal-kavukluk uygulamalarına kapılmamak ;

k) Çalıştığı, oturduğu yerden başka bir yere gidecek, orada kalacak olursa bunu bağlı olduğu parti örgütüne, sekreterine bildirmek, memleket dışına çıkacak olursa Merkez Komitesinden izin almak, gideceği yerde parti örgütü varsa ona bu yolla bağlanmak ;

o) Proleter enternasyonalizmi, komünist dayanışması, işçi-köylü bağlaşıklığı için olan savaş sürekli kuvvetlendirmek.

4. PARTİ ÜYESİNİN HAKLARI :

- a) Bağlı olduğu parti örgütünün toplantılarına katılmak;
- b) Tüzük gereğince parti organlarını seçmek ve bu organlarda her ödevi seçilmek ;
- c) Parti toplantılarında partinin politikası, taktiği, tutumu, gündemdeki sorunlar üzerinde açılan tartışmalara katılmak, görüşlerini burada açıkça, hiç çekinmeden söylemek ;
- ç) Ele alınmasını, tartışılmasını, bir karara bağlanmasını doğru bulduğu sorunları parti toplantılarında serbestçe ileri sürmek ;
- d) Parti politikasına aykırı gördüğü davranışları, yanlışları, arkadaşlarını, yöneticilerini eleştirmek, bağlı olduğu örgütün çalışmalarına hakkında, toplantılarda, bilgi istemek, çalışmalarda, görülen aksaklıkların, yanlışların nedenlerini sormak ve araştırılmasını istemek ;
- e) Partinin politikasına aykırı gidenlere, görevini kötüye kullananlara, konspirasyon - gizlilik kurullarını bozanlara, kayıtsız, pasif kalanlara, parti tüzüğünü, normlarını çiğniyenlere, geveze ve dalkavuklara karşı savaşmak;
- f) Partinin gazete ve dergilerine yazı yazmak, görüşlerini belirtmek ;
- g) Her üye görüşünü, bağlı olduğu parti örgütünde ortaya koyar, karar alınmasını ister, kararı beğenmiyorsa bunu üst parti organlarına, tâ Merkez Komitesine kadar iletir, fakat alınan karara kesinlikle uyar, uymazsa disiplin cezası görür ;

h) Parti üyesi, parti örgütünde, tutumu, davranışları tartışılır, yahut hakkında disiplin cezası isteniyorsa, gizlilik ve güvenlik ilkelerini bozmamak şartıyla, bu toplantılarda bulunur ;

ı) Örgüt dışında parti çalışmalarını eleştirilemez, fakat parti üyesinin, tüzük çerçevesinde yapacağı eleştirme, özeleştirme hakkına dokunulamaz.

TÜRKİYE SOSYAL
TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA
YAKFI

PARTİNİN ÖRGÜT İLKELERİ

5. Komünist Partisi demokratik santralizme dayanır, organları Marksizm-Leninizm ilkelerine göre kurulur.

Demokratik santralizm ilkeleri :

a) Azınlık çoğunluğa, her parti üyesi bulunduğu örgüte, zincirleme alt örgütler üst örgütlere, bütün parti örgütleri, kongreler arası, Merkez Komitesine bağlıdır.

b) Partinin eylemlerini, memleket çapında Merkez Komitesi yönetir.

c) En aşağıdan en yukarıya kadar bütün parti organları seçilir veya atanır. Gizlilik koşullarının olanaklarına göre alt örgütler üst örgütlerin ve organların karar ve direktiflerine kesinlikle uyar.

ç) Partide kolektif yönetim uygulanır. Bu ilke, tepeden, bireysel yönetimle bağdaşmaz. Bununla birlikte, kişisel yönetim ve sorumluluk, tüzük çerçevesinde, işler. Her parti üyesine girişim ve aktivitesini gösterebilmesi olanakları sağlanır.

d) Bütün parti örgütleri ve organları, yetkileri çerçevesinde, kendi iç sorunlarını görüşür, partinin genel politikasına, kararlarına aykırı düşmemek şartıyla, kararlar alır.

e) Her parti organı hem kendi parti örgütü önünde, hem üst parti organları önünde, dönem dönem, hesap verir.

f) Yönetici üst organlar, alt örgütlerin önünde duran sorunları çözebilmelerine yardım eder, alt örgütlerin ve üyelerin sesine kulak verir, deneylerinden yararlanır.

g) Gizliliği bozmamak şartıyla partinin politikası üstüne parti örgütlerinde tartışma açılır. Ama, böyle bir tartışmayı il komitelerinin çoğu isterse, güdülen parti politikası üzerinde oy birliği olmadığına Merkez Komitesi üyelerinin çoğunluğu karar verirse, yahut Merkez Komitesi çoğunluğu güdülen politika ve taktiğin doğruluğunu kabul etmekle birlikte, bunu sınamak için böyle bir tartışmanın açılmasını uygun görürse yapılır.

h) Merkez Komitesine bağlı organlar, doğrudan doğruya Merkez Komitesi tarafından yönetilir.

ı) Gizlilik koşullarında sentralizm ağır basar. Merkez Komitesi, konspirasyon veya başka bir nedenle, bütün bir komiteyi dağıtır, yerisini kurar, komiteye atama yapar. Bu Politik-Büronun kararıyla olur.

1) Tutuklanmalar sonucu veya başka nedenlerle Merkez Komitesinin üye kadrosunda boşalma olursa, aday üye de yoksa, en sağlam, atılgan, bilinçli militanlardan Merkez Komitesine, kooptasyon yoluyla üye alınır. Hiçbir Merkez Komitesi üyesi, sekreter de olsa, tek başına kooptasyon yapamaz.

5. KURULUŞ DÜZENİ:

6. Parti, memleket çapında bütün parti örgütlerini kapsar.

7. Parti örgütleri üretim ilkelerine, çalışma, oturma ve memleketin administratif (yönetimsel) bölünüşüne göre kurulur.

8. Örgüt sistemi, aşağıdan yukarıya şöyledir: Hücre - parti grubu, sent komitesi, bölge komitesi, il komitesi,

Politik-büro, Merkez Komitesi, Kongre.

9. Her parti örgütünün en yüksek organı, o örgüt üyelerinin genel toplantısı ve kongresidir.

10. Genel toplantı ve kongre, o örgütün eylemlerini yöneten komiteyi seçer. Gizlilik koşullarında bu komiteler üst örgütler tarafından atanır.

11. Köy komiteleri bölge komitelerine veya doğrudan doğruya il komitelerine bağımlıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜSTAV
GİZLİ

TEMEL ÖRGÜT - HÜCRE

12. HÜCRE, partinin temel örgütü, omurgasıdır. Bu temel öbekler, Komünist Partisini işçi sınıfıyla, köylü, emekçi, halk yığınlarıyla bağlar.

13. HÜCRE, aynı iş yerinde çalışan veya aynı yerde oturan komünistlerden oluşur.

14. HÜCRELER - gruplar : Fabrikalarda, atelyelerde, madenlerde, ulaşım, posta-telgrafta, silâhlı birliklerde, işletme bürolarında, dairelerde, yüksek okullarda, mahalelerde kurulur.

15. HÜCRELER - gruplar, işyerlerinde olmazsa, aydınlar, serbest meslekten olanlar, esnaf ve zanaatçılar, kadınlar arasında da kurulur.

16. Temel örgütleri, semt, bölge, il komiteleri, üst sorumlu organlar düzenler. Gizlilik koşulları nedeniyle hücreler, gruplar : 3 ve en çok 5 üyeden oluşur. Bir işletmede, büyük fabrikalarda, birkaç, ayrı ayrı hücre kurulabilir. Sıkı kons-pirasyona uyularak, bunları yönetecek, üst örgütle bağ sağlayacak, üç üyeyi geçmemek şartıyla, bir komite atanır.

17. Temel örgüt - hücre, olağan toplantıda, sorumlu bir sekreter seçer. Üst organ sekreter için aday gösterir. Grup üyeleri, aralarında iş bölümü yapar. Sekreter: Alanan kararların uygulanmasına bakar. Grubun çalışmalarından sorumludur. Hücre toplantılarını düzenler, toplantı gündemini üyelerle danışarak hazırlar, toplantının ne zaman, nerede yapılacağını bildirir, üyelik keseneklerini toplar, kasa tutar. Üyelerden biri yayın işleri, biri yığın eylemleriyle uğra-

şır. Hepsi, birbirlerinin işlerinden sorumludur. Temel grubun yüksek organı genel toplantısıdır. Hücreler, kentlerde semt komitelerine, ilçelerde bölge komitelerine veya doğrudan doğruya il komitelerine bağlıdır. Normal koşullarda temel örgüt 15 günde bir toplanır. Sekreter rapor yapar. Karar alınır.

18. Temel Örgütün ödevleri:

a) Partinin değişik alanları kapsıyan politikasını, programını, belge ve sloganlarını yığınlara yaymak, bunları yığınlara amletmek için savaşmak ;

b) Fabrikalarda, iş ve oturma yerlerinde yığınların istem ve isteklerine kulak vermek, bunların gerçekleştirilmesi yolunda yığınlara yol göstermek, bu savaşlara aktif katılmak, grev ve gösteri yürüyüşlerinde politik girişimi elde tutmak ;

c) Değişik halk yığınlarının istekleri için olan direnişleri işçi sınıfının savaşlarıyla, bütün halkın ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluş için olan mücadeleyle bağlamak ;

d) Partinin politikası üstüne yığınların, halkın görüş ve düşüncelerini, yığınlar arasındaki eğilimleri sorumlu üst parti örgütlerine bildirmek ;

e) Parti yığınlarını, gazete, dergi, broşür, kitap, bildirisi ve çağrılarını yaymak, parti yayınlarını yığınların durumlarını yansıtan, isteklerini dile getiren yazı ve haberlerle beslemek ;

f) Partiye yeni yeni üyeler kazanmak ;

g) Temel örgütün eylemlerine giren bütün sorunları görüşmek, tartışmak, bunlar üzerinde karar almak, eleştiri, özeleştiri yapmak, yanlışları bulup ortaya koymak, bunlardan

ders çıkarmak ;

g) Marksizm-Leninizm ilkelerini yaymak, bu ilkelere göre ve partinin politikası üzerinde, parti üyelerinin teorik, politik, kültürel her bakımdan gelişmelerine yardım etmek, parti üyelerini proleter enternasyonalizm ilkeleriyle yetiştirmek ;

h) Bütün grup üyelerinin sıkı parti disiplinine uymalarını kontrol etmek, çalışmalarını denetlemek, onlara devrimci uyanıklık aşılamak, partiyi ters akımlara karşı tutmak, her tür oportünizmle, likidatörlerle, polis ajanlarıyla savaşmak, partinin güvenliğini sağlamak.

19. Temel örgütler partinin Leninci birliğini, bütünlüğünü savunur. Hücreler - parti grupları, yığınlarla, özellikle sendika, işçi hareketleriyle ne kadar sıkı bağlanırsa savaşlarda o kadar başarılı olur.

SEMT KOMİTESİ

21. Semt Komitesi, büyük kentlerin bir semtinde çalışan hücreleri, parti gruplarını yöneten parti organıdır. Semt komiteleri il komitelerine bağlıdır, il komitelerine hesap verirler.

22. Semt komiteleri, kendilerine bağımlı temel örgütlerin, parti gruplarının veya hücrelerin temsilcilerinden kurulur. İllegal, sıkı gizlilik koşullarında Semt Komitesine seçilecek adayları ve sekreteri il Komitesi gösterir, seçimi onaylar.

23. Semt Komitesi, gizlilik koşullarında, genellikle 3 ve en çok 5 üyeden oluşur. Semt Komitesinin yüksek organı toplantıdır. Her toplantı arasında sorumlu yetkili sekreterdir. Komite toplantılarının arası, olağan durumlarda, bir ayı geçemez.

24. Semt Komitesinin görevleri :

- a) Semt Komitesi, bulunduğu semtteki hücrelerin -parti gruplarının eylemlerini yönetir.
- b) Çalışma alanını kapsıyan semtteki temel örgütlerin parti kararlarına doğru uygulamalarına, parti politikasını uygulamalarına, karşılarına çıkan sorunları çözebilmelerine yardım eder.
- c) Yeni hücreler - parti grupları kurar. Komite, yeni örgütlerin gelişmesine, üyelerinin Marksizm-Leninizm

ilkelerini,partinin kuruluş kurallarını, programını,parti-
nin savaş tarihini, savaş geleneklerini öğrenmelerine,birlik
bilinçlenmelerine yardım eder.

ç) Komite, bulunduğu semtte halkın yaşamıyla, somut sorunlarıyla, istem ve istekleriyle yakından ilgilenir, bunların elde edilmesi için yığınların direnişlerini örgütler,partinin politikasını,belge ve sloganlarını yığınlara yayar.

d) Komite, özellikle işçi semtlerinde,işçi yataklarında,fabrikalarda,sendikalarda yuvalanmaya, yönettiği, kendisine bağımlı temel örgütleri kuvvetlendirmeye önem verir.

e) Semt Komitesi,temel örgütlerin parti üyelerinin gizlilik kurallarına, yöntemlerine sıkı sıkıya uymalarını kontrol eder. Komite,Marksizme-Leninizme aykırı her tür akımlarla,partiye sızmak isteyen her tür ters,burjuva ideolojisiyle amansızca savaşır, kendisine bağımlı temel örgütleri bu kalıpta yetiştirir.

25. Komitede görev bölümü :

a) Sekreter örgüt ve bağ kurma işlerine bakar.Üyelik keseneklerini toplar,kasa tutar. Komite toplantılarının gündemini üyelerle danışarak hazırlar,yerini,zamanını sap-tar,Komiteyi,gerekince,olağanüstü toplantıya çağırır.

b) Propaganda ve yayın işleri görevlisi.

c) Yığın örgütleri yöneticisi.

BÖLGE KOMİTESİ

26. Bölge Komitesi, partinin ilçe, bucak ve köylerdeki temel örgütlerini, komitelerini yöneten organdır. Bölge Komitesi, İl Komitesine bağımlıdır, ona hesap verir.

27. Bölge Komitesi, kendisine bağımlı örgüt ve komitelerin temsilcilerinden kurulur. Sekreter adayını İl Komitesi gösterir. Seçilen komiteyi İl Komitesi onaylar. Bölge Komitesinin genel toplantısı yılda bir yapılır. Olağanüstü Toplantı, İl Komitesinin önerisine bağımlıdır. Genel toplantı, Bölge Komitesinin çalışma raporunu dinler, tartışır, onaylar. Yeni çalışma programı hazırlar.

28. Bölge Komitesi, ilçe, bucak ve köylerde temel örgütler - parti grupları, komiteler kurar, bunların çalışmalarına yardım eder, onlara yön gösterir. Bölge Komitesi, çalıştığı bölgenin özelliklerini gözönünde tutar. Fabrikalarda, maden ocaklarında, tarım işçileri, makinistleri, teknisyenleri, mühendisleri, köy öğretmenleri arasında, uyanık köylüler arasında partinin politikasını yaymak, örgüt kurmak, yığın çıkışlarını, köylü hareketlerini örgütlemek, bu hareketlere önyak olmak eylemlerine ayrıca önem verir.

29. Bölge Komitesi, gizlilik nedeniyle, 5 üyeyi geçemez. Bölge Komitesinin yüksek organı konferansıdır. İki konferans arasında yüksek, sorumlu organ Bölge Komitesidir.

Komitenin görevleri, komite üyeleri arasında bölüşülür :

a) Sekreter örgüt işlerine bakar, hem alt, hem üst örgütlerle bağları sağlar, üyelik keseneklerini toplar, kasa tutar.

Sekreter, komitenin toplantılarını düzenler.

b) Yığın işleri görevlisi, bu işlerden sorumludur.

c) Propaganda ve ajitasyon işleri görevlisi.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

İL KOMİTESİ

30. İl Komitesi, bulunduğu ilin sınırları içindeki parti örgütlerini: Bölge, Semt komitelerini, fabrika, mahalle, nerede varsa bütün alt ve temel örgütleri yönetir, bunların çalışmalarına yön verir. İl Komitesi Merkez Komitesine bağlıdır, Merkez Komitesine ve Politika-Büroya hesap verir.

31. İl Komitesi, kendisine bağlı alt örgütlerin üyelerinden kurulur. İl kongresi olanak oranlarına göre toplanır. Toplantı aralarında bir yılı geçmemesine gayret edilir. Olağanüstü durumlarda kongrenin toplanmasına Merkez Komitesi saptır. İl Kongresi, komitenin hesap raporunu dinler, tartışır, onaylar. Kongre, il ölçüsündeki bütün parti sorunlarını, ilin durumuyla ilgili özel konuları görüşür, Merkez Komitesi'nin, Politik Büro'nun öne sürmüş olduğu sorunların nasıl çözümlendiğini, parti politikasının nasıl uygulandığını görüşür. Kongre, en az üç yıl etajı olan, girişken militanlardan yeni komiteyi kurar. Komite sekreteri seçer. Sekreter adayını Merkez Komitesi gösterir. Komite gizlilik koşullarında 7 üyeden fazla olamaz. İl Komitesi, konspirasyonu daha iyi sağlamak amacıyla, gerekirse sekreterle birlikte, üç üyeden kurulu bir Yürütme Bürosu seçer.

32. İl Komitesinin görevleri :

a) Parti kongrenin, Merkez Komitesi'ne ve Politik Büro'nun kararlarına, partinin politikasına kendisinin eylem

çerçevesi, çalışma sınırları içinde yürütür. Merkez Komitesinden gelen bütün önerileri uygular.

b) Yeni yeni örgütler kurar, partiye yeni kadrolar yetiştirir. Bulunduğu ilin özelliklerini, yığınların eğilimlerini, hareketlerini gözönünde tutarak kendisine somut çalışma planı hazırlar.

c) Partiyi kuvvetlendirmek, işçi sınıfı, köylü, emekçi yığınları ve ilerici aydınlar arasında partinin temellerini genişletmek için savaşır.

ç) Yığın örgütlerinde : Sendikalarda, partisever gençlik, öğrenci, öğretmen derneklerinde, bütün anti-emperyalist, gericiliğe karşı örgütlerde, bu örgütlerin legalitesini bozmamak şartıyla, komünistlerden, gizlilik kurallarına uygun eylem gösterir.

d) İl sınırları içindeki yığın hareketlerini işçi grevlerine, köylü çalılarına, esnaf, zanaatçı, serbest meslek gruplarını orta tabakaları kucaklayan direnişlere yön vermek, onlara yol göstermek İl Komitesinin somut eylemlerini içerir.

e) Parti üyelerinin bilinçlenmelerine, Marksçı-Leninçi eğitim alabilmelerine çalışır.

f) İl Komitesi, eylemleri hakkında, belli dönemlerde, kendisine bağlı alt örgütlere bilgi verir.

33. İl Komitesi görevlerini daha olumlu, verimli yapabilmek, kendisine bağımlı yerel örgütlerin çalışmaları operatif, canlı nitelik verebilmek için, İl Komitesi veya Yürütme Bürosu görev bölümü yapar :

a) Sekreter örgüt işlerine bakar ve kasa tutar.

b) Gizli teknik, basım, yayın görevlisini ayarır.

c) Propaganda, ajitasyon ve yığın işleri sorumlusunu tayin eder.

MERKEZ KOMİTESİ

34. Merkez Komitesi, iki kongre arasında, partinin en yüksek yönetim organıdır. Merkez Komitesini kongre seçer. M.K. kongrenin kararlarını, partinin program ve tüzüğünü uygular. Bütün parti örgüt ve organlarının eylemlerini yönetir. Merkez Komitesi, başka partilerle, komünist, işçi, sosyalist partileriyle ilişkilerde TKP'yi temsil eder.

Merkez Komitesi kongreye karşı sorumludur, ona hesap verir.

35. Merkez Komitesi, üyeleri arasından, bir Politik Büro, bir genel sekreter ve sekreterlik seçer.

36. Merkez Komitesi :

a) Politik-Büronun raporlarını dinler, görüşür, karar alır.

b) Partinin basın, yayın organlarına sorumlu redaktörler atar.

c) Kadro işlerini, kadro dağılımını düzenler, kontrol eder.

ç) Yardımcı organlar : örgüt, yayın, ideoloji, sendika, köylü, gençlik v.b. sorunlarla uğraşan büro, komisyon, seksiyonlar kurar. Bu dalların yönetiminde iş bölümü yapar.

d) Politik veya gizlilik nedenleriyle, bütün bir örgütü dağıtır, yenisini kurar veya bir örgütü birkaç örgüte böler. İl Bölge Komitelerine yönetmen ve enstrüktör gönderir.

e) Kongre yapmak olanağı yoksa, İl ve Bölge Komiteleri delegelerinin de katılmasıyla, konferansı toplanır. Konferans M.K.'nin raporunu dinler, gerekirse program ve tüzükte değişiklik yapar, komiteye yeni üyeler alır.

f) Olağanüstü hallerde, Merkez Komitesi üyeliğine, aday üye de kalmamışsa, militan, sağlam parti üyelerinden kooptasyon yapar. Yalnız, alınacak üyenin en az bir yıllık parti stajı olması gerek,

g) Parti üyelerince ödenen aylık keseneklerin oranını saptar. Parti kasasını ve mallarını elinde tutar.

36. Her Merkez Komitesi üyesi kollektif sorumluluktan başka, partinin önünde duran sorunları çözerken, kendi görevini yaparken özel sorumluluk ta. taşır. M.K. kollektif ve kişisel sorumluluğu bağdaştırır.

37. Politik-Büro, Merkez Komitesinin genel toplantıları arasında, üst yönetim organıdır. Politik-Büro: Merkez Komitesini olanak oranında genel toplantıya çağırır. Olağanüstü genel toplantıya İl ve Bölge Komitelerinin sekreterlerini de getirebilir. Politik-Büro, Merkez Komitesine yalnız onun bakabileceği sorunları getirir. Politik-Büro, Merkez Komitesinin kararlarını uygulamakla sorumludur. O, yeni sorunlar ileri sürer, partinin genel politikasına uygun görüşlerini açıklar, genel toplantıya hesap verir. Politik-Büro, Merkez Komitesi üyelerinin çalışmalarını koordine eder, Merkez Komitesi organlarının eylemlerini denetler. Politik-Büro,

Merkez Komitesinin genel toplantıları arasında genel sekreter veya sekreterliğin raporlarını dinler, gereken kararları alır.

38. Sekreterlik, Merkez Komitesi ve Politik-Büronun yürütüm organıdır. Genel Sekreter ve sekreterlik, Politik-Büronun kararlarına göre, partinin günlük eylemlerini yönetir, Politik-Büronun çalışmalarını koordine eder, ona hesap verir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA
TÜSTAV

PARTİ KONGRESİ

39. Komünist Partisinin en yüksek organı Genel Kongresi'dir. Merkez Komitesi, her dört yılda bir, partinin olağan Kongresini çağırır. Merkez Komitesi, çetin gizlilik zorlukları yüzünden engel çıkarsa, kongreyi erkeler veya öne alır. Kongrelerin arası 6 yılı geçemez. Bu süreyi geçerse, il komiteleri kongrenin 6 ay içinde toplanmasını Merkez Komitesinden isterler. Merkez Komitesi bunu yapmazsa, il komitelerinin üçte iki çoğunluğu kongreyi çağırır. Kongre delegeleri il komitelerinin kongrelerinde seçilir. Gizlilik nedeniyle zorunluk olursa, Merkez Komitesi militan kadrodan aday gösterebilir. Kongrenin delege oranına Merkez Komitesi belirler. Merkez Komitesi, Kongrenin gündemini hazırlar, gününü, yerini gösterir. Merkez Komitesi, illegal durumda, gizlilik ilkelerine bağlı kalır ; olağanüstü hallerde kongre yerine konferans toplanır.

40. Kongre :

- a) Merkez Komitesinin ve Denetleme Komisyonunun raporlarını dinler, görüşür, tartışır, onaylar.
- b) Partinin program ve tüzüğünde gereken değişiklikler yapar ve onaylar.
- c) Ulusal ve uluslararası durumu inceler, buna göre partinin ana politikasını, stratejik, taktik, örgütsel yolunu sizer, karar alır.
- ç) Merkez Komitesinin üye ve aday üye sayısını saptar Merkez Komitesini ve Denetleme Komisyonunu seçer. Seçilen

üyelerin aktif ve parti stajlarının 5 yılı aşağı
olmaması gerekir.

Kongre kararlarına bütün parti örgüt ve üyelerinin
uyması zorunludur.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

IX

DENETLEME KOMİSYONU

41. Denetleme Komisyonunu Kongre seçer. Merkez Komitesinin yan örgütüdür. Görevi :

a) Kongre kararlarının, demokratik santralizmin, eleştiri ve özeleştiri serbestliğine partinin yasası olan tüzüğünün nasıl uygulandığını, baştan aşağı parti örgütlerinin ve üyelerinin kesin gizlilik kurallarına, parti disiplinine uyup uymadıklarına kontrol eder ;

b) Partinin program ve tüzüğünü, komünist morali -töreyl çığnıyenlere, partinin birliğini baltalayanlara, sapık, burjuva ideolojisini savunanlara, parti görevini kötüye kullananlara verilen disiplin cezalarına gözden geçirir ;

c) Parti örgütlerinden ve ayrı ayrı parti üyelerinden gelen şikâyetleri, dilekçeleri, istekleri ele alır, inceler ;

ç) Parti örgütlerinin kasalarına kontrol eder ;

d) Parti kadrolarının, parti komitelerinin sınıfsal bileşimini gözden geçirir ;

e) Kollektif yönetimin kişisel sorumlulukla bağlaştırılmasına dikkat eder.

Bütün bunlar üzerinde Merkez Komiteğine rapor verir.

Denetleme Komisyonu, çalışmalarını hakkında, kongreye hesap verir.

DISİPLİN CEZASI

42. Disiplin cezası, sapmaları önlemek, hataları düzeltme yoludur. Cezalandırmanın amacı parti üyelerini terbiye etmek, yanlışları ve nedenlerini ortaya koymak, partinin birliğini kuvvetlendirmektir.

43. Kongrenin, Merkez Komitesi'nin, üst organların kararlarını uygulamıyanlar, bunlara aykırı gidenler, disipline uymıyanlar, partiyi aldatanlar, komünist morali çileyenler, parti içinde grupçuluk, bozgunculuk yapanlar, anti-Marksist görüşleri savunanlar, düşmanlar karşısında boyun eğenler, politika koltaklık gösterenler, arkadaşlarını ele verenler, parti örgütünü, görevini kötüye kullananlar cezalandırılır.

44. Ceza Ökütleri :

Uyarmak, azarlamak, parti toplantılarında kinamak, görevinden almak, partiden geçici veya bütünü çıkarmak.

45. Merkez Komitesi üyesini veya aday üyesini partiden geçici veya bütünü çıkarma kararı, ancak Merkez Komitesi'nin üçte iki oy çoğunluğuyla alınır ve geçerlidir. Merkez Komitesi, bu kararı kongreye bildirir.

Ceza verilirken, partiden geçici veya bütünü çıkarma kararı alınırken çok dikkatli olmak, verileri, belgeleri doğru değerlendirmek, etraflıca düşünmek gerek.

Disiplin cezası, cezalandırılanın yüzüne karşı, parti toplantısında verilir. Ceza verilen toplantıya gelmez, yahut gizlilik nedeniyle bazar bulunması istenmezse karar

yokken de alınır.

Ceza giyen üye, bu cezanın kaldırılmasını dilekçe-
siyle, tâ kongreye kadar bütün üst organlara başvurabi-
lir. Bu dilekçeler özel bir komisyonda incelenir ve
ayıklanır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

PARTİ KASASI

46. Partinin ve örgütlerinin para geliri - kasası: Üyelerin ödedikleri aylık keseneklerden, serpatizanların yaptıkları yardımlardan, toplanan bağışlardan ve parti işletmelerinin gelirlerinden oluşur.

47. Pütün parti örgütlerinin malları, kasası - parti malıdır. Merkez Komitesinin kontrolündedir.

48. Üyelik keseneklerinin aylık oranını, ölçüsünü Merkez Komitesi ve il komiteleri saptar.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH
TÜSTAV
ARAŞTIRMA VAKFI

Program
tercümesi!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Einleitung

Die Gründung der KPdT und das von ihr
übernommene Vermächtnis

Die kommunistische Partei der Türkei entstand unmittelbar unter dem Einfluß der großen sozialistischen Oktoberrevolution in einer Zeit, in der auf der Erde eine neue Epoche, die Epoche des Übergangs vom Kapitalismus in den Sozialismus eingeleitet wurde, aus dem Schoß unserer Arbeiterklasse und unseres Volkes, die in der Türkei den nationalen Befreiungskampf führten.

Die rehmreichen Traditionen
unseres nationalen Befreiungs-

kampfes gegen die koloniale Hegemonie, gegen die aggressiven, fremden Staaten und gegen die Barbarei des Osmanischen Reiches und der Klassenkämpfe der Arbeiterklasse der Türkei während ihrer ganzen Geschichte sowie das Vermächtnis der in Anatolien lebenden kurdischen Nation und anderen Nationalitäten und nationalen Minderheiten geschaffene menschliche, Volksverbundene und fortschrittliche Kultur unseres Landes, die kommunistische Partei der Türkei, die am 10. September 1920 gegründet wurde.

Inhalt

Einleitung

7

Der Charakter unserer Epäche und
die Rolle der Türkei innerhalb des
imperialistischen Systems

12

Die Lage der Türkei

17

Der Weg zur nationalen und sozialen
Befreiung des Volkes der Türkei

28

- Sturz der faschistischen Diktatur
und Errichtung der nationalen
Demokratie

28

- Die nationale Demokratie

32

- Die Vollendung der antiimperia-
listisch-demokratischen Volks-
revolution

41

- Unser sozialistisches Ziel

44

Die KPdT nahm seit ihrer Gründung den vordersten Platz in den Kämpfen unseres Volkes gegen Imperialismus, die innere Reaktion, die Herrschaft des Großkapitals und der Großgrundbesitzer ein; die Kommunisten beteiligten sich an der nationalen Befreiungsbewegung mit der Waffe in der Hand. Die KPdT verteidigte die nationalen Interessen, die nationale Unabhängigkeit des Volkes, die allgemeinen demokratischen Rechte und Freiheiten, die sozialen und ökonomischen Rechte der Arbeiter, Bauern, der Handwerker der Beamten, d.h. aller arbeitenden Menschen, indem sie sich den seit ihrer Gründung ununterbrochen andauernden barbarischen Verbrechen entgegenstellte.

Das nahe und das ferne Ziel der KPdT

Das aktuelle Hauptziel der KPdT ist, die Türkei von der Rolle als Werkzeug der aggressiven ~~Pol~~ Politik des Imperialismus und der faschistischen Diktatur der kollaborierenden Oligarchie zu befreien, die nationale Demokratie zu verwirklichen, die Lebensbedingungen der Werktätigen zu verbessern, die nationale Unterdrückung im Land zu beenden und die Türkei zu einem Friedensfaktor in der Region zu entwickeln. Die antiimperialistische demokratische Völkerrevolution wird auf diesem Wege

zum Erfolg gelangen.

Das ^(unumstößliche) unverzichtbare Ziel der KPdT ist der Sozialismus. Die Mehrheit der Arbeiterklasse der Türkei und des Volkes ^{um} dieses hohe Ideal zu vereinen und sie auf den Kampf für den Sozialismus vorzubereiten, bilden die Inhalte aller politischen Tätigkeiten der KPdT.

Die KPdT ist die revolutionäre Partei der Arbeiterklasse der Türkei. Die historische spezifische Aufgabe der Arbeiterklasse ist es, das kapitalistische System auf dem revolutionären Weg zu beenden, das sich auf die Ausbeutung des Menschen durch den Menschen stützt, den Sozialismus als einzig menschliche, gerechte, demokratische Gesellschaft und später den Kommunismus zu errichten. Die Arbeiterklasse kann ~~ihre~~ dieses Ziel nicht verwirklichen, ohne sich unter der Führung ihrer eigenen kommunistischen Partei zu vereinen.

Die Grundsätze der KPdT

~~Der schöpferische Marxismus - Leninismus und der proletarische Internationalismus~~

Der schöpferische Marxismus - Leninismus, der die einzig wahre, wissenschaftliche und revolutionäre Lehre unserer Epoche ist und der proletarische Internationalismus sind der wegweisende Grundsatz aller Aktivitäten der KPdT und die ^{wissenschaftliche} Grundlage ihrer Politik. Die KPdT führt den ^{ununterbrochenen} Kampf ^{ideologisch}

(5)

gegen die bürgerliche Ideologie, gegen Nationalismus und Chauvinismus, gegen Antikommunismus und Antisowjetismus, gegen Rechts- und „Links“-Opportunismus.

Die KPdT ist ein untrennbarer Bestandteil der internationalen kommunistischen Bewegung; Die Aufgabe der Partei ist es, ununterbrochen für die Einheit dieser Bewegung und ihr Bündnis mit allen ant imperialistischen Kräften und den Friedenskräften zu wirken. Die brüderliche Einheit mit der KPdSU als führende Kraft und das Bollwerk der internationalen kommunistischen Bewegung sowie die Solidarität mit den Ländern des realen Sozialismus, insbesondere mit der Sowjetunion, ^{sind} ~~ist~~ die elementaren ~~und~~ internationalistischen Grundsätze der KPdT.

Die KPdT ist solidarisch mit den nationalen Befreiungsbewegungen der Völker Asiens, Afrikas und Lateinamerikas. Gleichzeitig verteidigt die KPdT kompromisslos das Selbstbestimmungsrecht der Nationen, das Recht der Lostrennung.

Der Gründer und erster Vorsitzender der KPdT, Mustafa Suphi bildete mit seinem ganzen Leben ein großes Beispiel für Internationalismus und Patriotismus. Er kämpfte in den Reihen der Bolschewisten gegen die Konterrevolution, er opferte sein Leben für

die nationale und soziale Befreiung unseres Volkes.

Die KPdT kam von der Linie Mustafa Suphi's nicht ab und kommt heute auch nicht ^{placem} ~~frab~~.

Die KPdT schreitet auf dem Weg des proletarischen Internationalismus fort. Sie verbindet auf diesem Weg die nationalen Aufgaben der Arbeiterklasse ~~des Türkei~~ und des Volkes der Türkei mit den gemeinsamen Aufgaben der internationalen Arbeiterklasse und den Kräfte des Fortschritts, sowie die Verantwortung der Partei gegenüber der Arbeiterklasse eigenen Landes mit ^{ihrer} ~~der~~ Verantwortung ^{gegenüber} ~~vor~~ den Arbeitern aller Länder.

Im Nationalen Befreiungskampf

Dieses auf dem 5. Parteitag der KPdT beschlossenes Programm ist ~~das~~ ^{ihr} 4. Programm.

Das erste Programm der KPdT beinhaltete die Aufgaben, den nationalen Befreiungskampf zum Erfolg zu führen und eine demokratische Republik zu gründen. In den Jahren 1919 - 1923 wurde der nationale Befreiungskampf mit Erfolg beendet. Die Kräfte der nationalen Befreiung kehrten das Osmanische Reich und den Kalifen weg; ~~und~~ die unabhängige, junge Republik

Türkei wurde gegründet. Somit ^{mit dem ersten Programm} wurden ein Teil der gestellten Aufgaben unserer Partei verwirklicht.

Im Kampf für die Verteidigung der Unabhängigkeit

Das zweite Programm der KPdT wurde entsprechend den neuen Bedingungen, in denen die nationale Bourgeoisie den Staat beherrschte, vorbereitet. Das Programm von 1926 beinhaltete ~~die Aufgaben der nationalen Befreiungsrevolution~~ ^{die unvollendeten Aufgaben} der nationalen Befreiungsrevolution durch die ant imperialistische und antifaschistische demokratische Revolution zu lösen und gegen die Abhängigkeit vom Imperialismus und gegen jegliche Versuche, in die Verhältnisse der Kapitulation zurückzukehren, zu kämpfen. Das ~~2~~ zweite Programm ^{ist} ~~war~~ unter den Bedingungen, in denen in kapitalistischen Ländern der Faschismus eine große Gefahr darstellte und ~~es~~ die Imperialisten ^{sich} auf einen neuen Weltkrieg vorbereiteten, ~~er~~ hinsichtlich der Belange der Bewegung unzulänglich geworden. Der 4. Parteitag 1932 beschloß die Veränderung des zweiten Programms

Gegen Faschismus und Krieg

Die KPdT widersetzte sich vor dem II. Weltkrieg und in den Kriegsjahren schweren Repressionen. Die Partei kämpfte gegen die pro-faschistischen Regierungen, die die Türkei an der Seite Nazi-Deutschlands in den Krieg treiben wollten und gegen die mit den Nazis verbundenen, rassistisch-faschistischen Bewegungen. Sie verteidigte die Interessen der Werktätigen gegen die von Krieg, imperialistischen Kapitalisten. Die KPdT bestätigte 1943 auf ihrer Plenartagung den 2k die Plattform einer breiten Front gegen Faschismus und Mcherei. Kommunisten und alle antifaschistischen Kräfte spielten eine bedeutende Rolle bei der Verhinderung der Teilnahme der Türkei an Krieg an der Seite ~~der~~ von Nazi-Deutschland.)

Für Demokratie

Nach dem Kriegversucht die KPdT, für die Beendigung des Einparteieregimes, die Erlangung der allgemeinen demokratischen Freiheiten, die Verteidigung des Friedens und der nationalen Unabhängigkeit, die Verwirklichung der Bodenreform die Einheit aller demokratischen Kräfte herzustellen. Unter den veränderten Bedingungen in der Welt und

in der Türkei widerspiegelte das Programm der 1946 legal gegründeten Sozialistischen Partei der Werktätigen und Bauern der Türkei die aktuellen, politischen Ziele der KPdT. Mit der Erlangung der Macht durch die von dem amerikanischen Imperialismus abhängigen Großbourgeoisie und die Großgrundbesitzer nach 1950 wurde unter den Bedingungen, in denen der Imperialismus den „kalten Krieg“ schürte, ein antidemokratisches, volksfeindliches Unterdrückungsregime im Land errichtet. Gegen die KPdT, die ^{den Kampf} gegen die volksfeindliche Politik der Regierung und gegen den Korea-Krieg ~~Kämpfe~~ aufnahm, begann ein bis dahin nie dagewesener Angriff.

Die vorübergehenden Schwächen vor dem Aufschwung

In der Ära 1950-1960 entstanden in der Parteiarbeit aufgrund der massiven Verhaftungen vorübergehende Schwächen. Deshalb konnte die KPdT die günstigen Bedingungen, die mit dem Putsch vom 27. Mai 1960 eintraten, nicht nutzen.

In den Jahren 1960-1970 bemühte sich die KPdT, ein Programm zu erstellen, ~~das~~ ^{das}

den neuen Besonderheitenⁱⁿ der Entwicklung des Kapitalismus in der Türkei und der neuen Etappe der allgemeinen Krise des Weltkapitalismus entspricht und auf dieser Grundlage die ~~Bestärkung~~ ideologische und politische Einheit der Parteikader herzustellen. ^(DİKPAT) Sie unterstützte die 1961 gegründete Arbeiterpartei der Türkei und unternahm wegweisende Anstrengungen für die Vereinigung der ant imperialistischen, demokratischen Kräfte in einer gemeinsamen Front. Die Partei versuchte die Schwächen in ihrer Arbeit zu beseitigen.

Die Ära des Aufschwungs

Die Beschlüsse der KPdT 1973 eröffneten in der Parteigeschichte eine neue Ära. Diese Ära war ~~an~~ in jeder Hinsicht eine Ära des Aufschwungs, der Aktionsjahre. Die Aufgabe das neue Programm der Partei zu beschließen, verwirklichte die Nationale Konferenz der Partei 1977. Das dritte Programm der Partei behält ^{in allgemeinen} ~~seine~~ ~~ihre~~ Bedeutung ~~aus dieser~~ hinsichtlich der Analyse unserer ~~gegenwärtigen~~ Zeit und der sozio-ökonomischen Bedingungen in der Türkei aus der Sicht des Marxismus-Leninismus und der daraus abgeleiteten ~~den~~ nahen und fernem Ziele.

Die neue Lage, das neue Programm

Fedah entwickelten sich in der vergangenen Zeit wichtige Veränderungen in der Welt und in der Türkei. Der Imperialismus bemühte sich die Entspannung auf internationaler Ebene zu stören und stellte die Politik der Spannung und der Konfrontation in den Vordergrund. Infolgedessen wuchs ~~die~~ die Gefahr eines weltweiten nuklearen Krieges im großen Maße. In der Türkei wurde mit Hilfe des amerikanischen Imperialismus eine faschistische Diktatur errichtet.

Diese Entwicklungen und die Aufgaben, mit allen Friedenskräften und antidiktatorischen Kräften ein breites Bündnis herzustellen, die Kämpfe der Massen zu stärken, bedingten, die Strategie und die Taktik der Partei erneut festzulegen. Der 5. Parteitag der KPdT erfüllte diese Aufgabe, das dritte Programm entsprechend der neuen Lage zu entwickeln.

Der Charakter unserer Epoche und die Rolle der Türkei innerhalb des imperialistischen Systems

Die Epoche des weltweiten Übergangs von Kapitalismus in den ^{neuen} Sozialismus

Die mit der großen Sozialistischen Oktoberrevolution eingeleitete Epoche, in der wir leben, ist ~~weltweit~~ die Epoche des weltweiten Übergangs von Kapitalismus in den Sozialismus. Der Hauptwiderspruch in unserer Epoche ist der Widerspruch zwischen dem Kapitalismus und dem Sozialismus. Die Hauptrichtung der Entwicklung in der Welt bestimmt das sozialistische Weltsystem, insbesondere die Sowjetunion. Die Arbeiterklassen der kapitalistischen Länder und die nationale Befreiungsbewegung bilden zusammen mit den sozialistischen Weltsystem die Hauptkräfte des Kampfes gegen den Imperialismus, sie stärken den revolutionären Weltprozess.

In unserer Zeit sehen die sozialistischen Länder ihre vielseitige Entwicklung fort, ^{immer} neue Länder begeben den Weg der sozialistischen Entwicklung. In den kapitalistischen Ländern steigt der Einfluss der Arbeiterklasse auf ^{die} gesellschaftliche Entwicklung, sie stärkt ~~den~~ ^{die} ~~zusammen~~ mit Bündniskräfte den Kampf gegen die Macht der ~~Heim~~ ~~herrschenden~~ ~~Klassen~~.

Monopole. Die Völker Asiens, Afrikas und Lateinamerikas erzielen neue Errungenschaften im antiimperialistischen Kampf. Der antiimperialistische Inhalt der Bewegung der blockfreien Länder vertieft sich. Der Einflussbereich des Imperialismus wird enger.

Die Krise des Kapitalismus und die aggressive Politik des Imperialismus

Die allgemeine Krise des Kapitalismus vertieft sich und vermischt sich mit den zyklischen Krisen. Die Unstabilitäten innerhalb des kapitalistischen Systems werden größer. Die Widersprüche zwischen den Imperialisten verschärfen sich. ~~Der~~ Parallel zur Schwächung des Imperialismus steigt seine Aggressivität. Der USA-Imperialismus, der die internationale Realitäten anführt, richtet ^{seiner} ~~ihre~~ aggressive Strategie mit dem Ziel die Entwicklung der Gesellschaften zurückzuführen, gegen die sozialistischen Länder, gegen die Sowjetunion und gegen alle antiimperialistischen Kräfte in der Welt.

Die herrschenden Kräfte der USA beschleunigen das Wettlaufen in einer noch nie da-gewesenen Weise, um eine militärische Übermacht gegenüber sozialistischen Ländern

zu erzielen. Die NATO spielt in den Vorbereitungen eines neuen Weltkrieges die Hauptrolle. Die Versuche des USA-Imperialismus, die Möglichkeit des nuklearen Erstschlages zu erhalten, ~~erhöhen~~ ~~vergrößern~~ die Gefahr der Vernichtung der Menschheit in einem nuklearen Krieg.

Heute gibt es in der Welt keinen einzigen Kontinent oder keine einzige Region, in der ~~der~~ USA-^{Imperialismus} nicht zur Unterdrückung Bedrohung und zu Verbrechen greift, um eine Veränderung zu ~~ihren~~ ^{seinen} Gunsten zu erreichen. Der USA-Imperialismus zählt den Mittleren Osten zu seinen lebenswichtigen Interessensgebieten und unternimmt alle Anstrengungen, um die antiimperialistischen Entwicklungen dort zu verhindern.

Die Türkei: Ein vom Imperialismus abhängiges Land

Die Türkei, die ein Teil des kapitalistischen Weltsystems und ein wirtschaftlich, politisch und militärisch gesehen abhängiges Land ist, ~~befindet~~ befindet sich unter den direkten Einflüssen der ^{schweren} sozialen, ökonomischen und politischen Folgen der verschärften

allgemeinen Krise des kapitalistischen Weltsystems. Gleichzeitig wird sie mit den gefährlichen Folgen jeglicher militärischen Abenteuer des Imperialismus ~~konfrontiert~~ gleichgültig davon, wo sie auch immer in der Welt stattfinden, ^{konfrontiert}

Die Türkei wurde durch die große Hilfe der Sowjetunion, des ersten sozialistischen Landes, und durch den Sieg einer der ersten nationalen Befreiungskämpfe gegen den Imperialismus gegründet. Die türkisch-sowjetische Freundschaft bildete einen der vorrangigen Grundsätze der jungen Republik Türkei.

Nach dem II. Weltkrieg errichtete der Imperialismus, insbesondere der USA-Imperialismus ~~eine Herrschaft über die Türkei~~ mit neo-kolonialistischen Methoden, die in dem "Truman-Doktrin" und dem "Marshall-Plan" konkretisiert werden, eine Herrschaft über die Türkei, die sich auf die Großbourgeoisie, ~~den~~ Großgrundbesitzer und die bürokratische Bourgeoisie stützt. Die Türkei entwickelte sich zu einem ^{Satelliten-}Land, daß von der NATO und durch eine Reihe von bilateralen Versklärungsabkommen von den USA abhängig ist.

~~Wegen~~

Aufgrund ihrer ^{geo-}strategischen Rolle in der Region nimmt die Türkei in den Kriegsplänen der NATO und des USA-Imperialismus einen wichtigen Platz ein. Die Türkei als ein NATO-Land mit der längsten Grenze zur Sowjetunion ist gleichzeitig ein Knotenpunkt zwischen dem Balkan, dem östlichen Mittelmeer und dem Nahen Osten. Die Imperialisten betrachten diese ^{geo-}strategische Lage der Türkei als ein Sprungbrett ^{für ihre Angriffe} gegen die sozialistischen Länder auf dem Balkan ^{sowie} ~~emserseits~~ und gegen die nationalen Befreiungsbewegungen im Mittleren Osten ~~andererseits~~. Die zahlreichen NATO- und US-Stützpunkte auf dem Boden der Türkei ^{enthalten} ~~bringen~~ die Türkei zu einem Bedrohungsfaktor gegenüber allen Nachbarländern und setzen unser Land der Gefahr aus, ^{wird} ein nukleares Kriegsfeld zu sein.

~~Wegen~~

Die Wirtschaftspolitik des Landes diktiert ~~ist~~ neokolonialistische, imperialistische Finanzunternehmen wie IWF und Weltbank. Die internationalen Monopole ~~drängen sich~~ ^{drängen sich} in zunehmendem Maße in die Wirtschaft. Die imperialistische

Länder versuchen mit Hilfe der EG die neo-kolonialistische Abhängigkeit der Türkei zu vergrößern.

Der Imperialismus

- 1) Die Imperialisten, insbesondere der USA-Imperialismus ^{greift} ^{seine} greifen zu allen Mitteln, um ihre Positionen in unserem Land zu verstärken. Die Imperialisten, die ^{sich} in der Vergangenheit durch ^{ihren} vielseitigen Druck von der Bildung der Regierungen bis zur Außenpolitik auf allen Ebenen in unsere inneren Angelegenheiten mischten, die die kompradore, bürgerlichen Regierungen unterstützen, welche die elementarsten Menschenrechte grob verletzt haben, den Terrorismus gegen die demokratischen Völkerrbewegungen steigern, und reaktionäre, militärische Eingriffe und Putsche provozierten, unterstützen heute für ihre egoistischen Interessen die faschistische Diktatur. Sie ermutigen sie in ihren Angriffen gegen das Volk und gegen die Kräfte des Friedens und der Demokratie.

Das ideologische Angriffarsenal der kompradore Oligarchie besteht aus den antikomunistischen, antisowjetischen

18
Angriffswaffen des Imperialismus und dem Chauvinismus. Diese Waffen werden nicht nur gegen die Kommunisten, die seit 1922 zur Illegalität gezwungen wurden, sondern gegen alle friedliebenden, demokratischen Kräfte brutal benutzt. Die kompradore Oligarchie und ihre faschistische Diktatur sehen die internationale Entspannung auch für ihre Existenz als eine Gefahr an.

Die Türkei: Das schwache Glied des Imperialismus

Trotz/alledem ist die Türkei ein schwaches Glied~~es~~ des Imperialismus. Die internationalen Beziehungen sind für die nationale und soziale Befreiung des Volkes der Türkei günstig. Das internationale Kräfteverhältnis verändert sich ständig trotz der zeitweise eintretenden Mißerfolge und Niederlagen zugunsten der anti-imperialistischen Kräfte. Die Erfolge des sozialistischen Systems macht die Werktätigen unseres Landes zu revolutionärer; sie stärken das Volk der Türkei in seinem Kampf.

UdSSR: Die Hochburg des Friedens

Alle Schritte seit dem II. Weltkrieg ^(B.-) zur Vahrung der Menschheit vor einem neuen Weltkrieg, zur Entspannung in den zwischenstaatlichen Beziehungen und zur Abrüstung sind vor allem das Werk der entschlossenen Außenpolitik der Sowjetunion und ihrer großen Stärke ökonomisch, politisch, militärisch ^{auf} ~~und~~ allen Ebenen. In dem sozialistischen System, das die Hochburg des Friedens ist, gibt es keine Klassen, Kreise und politische Kräfte, die Interessen am Krieg, an der Kriegsvorbereitung, am Waffentrüben und am Hegemoniestreben haben. Der Frieden ist ein Erfordernis der Natur des Sozialismus.

Friedliche Koexistenz: Die friedliche Koexistenz ist eine Form des fortwährenden & internationalen Klassenkampfes auf dem politischen und ideologischen Gebiet. Die friedliche Koexistenz unterschiedlicher Gesellschaftssysteme, die Lösung der Konflikte zwischen den Staaten ohne die Anwendung von Gewalt und Gewaltandrohung sowie die Achtung der Souveränität, der territorialen Integrität und der Gleichheit ^{der Staaten} heißen Nichteinmischung in die inneren Angelegenheiten. Der Zweck des

Kampfes für die vollständige Verwirklichung dieser Grundsätze ist die Entfernung des Krieges aus dem Leben der Menschheit. Die friedliche Koexistenz stärkt die Kämpfe der Völker, die sich unter dem Druck des Imperialismus befinden und der Werktätigen in den kapitalistischen Ländern für ihre Befreiung. Sie schwächt die reaktionärsten Kräfte des Imperialismus. Sie ~~erhöht~~ verbessert die günstigen äußeren Bedingungen für den Beweis der Überlegenheit des Sozialismus gegenüber dem Kapitalismus.

Die vorrangigste Aufgabe: Die Verteidigung des Weltfriedens

Das Wesen des Imperialismus hat sich nicht verändert. Genauso wie in der Vergangenheit ist es die Quelle der Hauptfeind der Menschheit, die Quelle der Ausbeutung, der Unterdrückung, der Ungleichheit und der Kriegsgefahr. In unserer Gegenwart ist die wichtigste Aufgabe auf internationaler Ebene ~~ist~~ die Verteidigung des Friedens. Die Kommunisten, die immer ~~in~~ in der vordersten Reihe des Kampfes gegen die Ausbeutung und die Unterdrückung den Platz einnehmen,

nehmen auch im Friedenskampf an vordeste
Reihe ihren Platz ein, um das elementarste
Menschenrecht, das Recht auf Leben, zu
verteidigen. Sie unternehmen alle Anstren-
gungen für die Einheit und Solidarität
der sozialistischen Länder, der internationa-
len Arbeiterbewegung, der nationalen Be-
freiungsbewegungen, aller Anti-Kriegs-
kräfte für den Frieden zu stärken,
um die Aggressivität des Imperialismus
zu zügeln. Der Kampf um Frieden ist
untrennbar von dem Kampf gegen Imperia-
lismus, für Demokratie und gesellschaft-
lichen Fortschritt.

Die Lage der Türkei

Abhängiger und verhältnismäßig rückständiger Kapitalismus

Die Hauptursache dafür, daß sich die Türkei trotz aller ihrer Möglichkeiten seit Jahrzehnten von der Rückständigkeit und den tiefen Krisen nicht befreien konnte, liegt in dem vom Imperialismus abhängigen Kapitalismus. Die Türkei ist heute ein Landwirtschaft-Industrie-Land, das auf den untersten Stufen der mittelmäßig entwickelten kapitalistischen Länder innerhalb des kapitalistischen Weltsystems platziert ist. Das Hauptcharakteristikum des Kapitalismus der Türkei ist die vielseitige Abhängigkeit vom Imperialismus und die verhältnismäßige Rückständigkeit.

Die kapitalistische Entwicklung in der Türkei

Der Kapitalismus begann ^{sich} in der Türkei in der Osmanischen Ära verhältnismäßig spät und unter komplizierten Bedingungen zu entwickeln. Mit der Einführung des „ökonomischen Etatismus“ d.h. mit dem staatsmonopolistischen Kapitalismus ^{in den 30'er Jahren} stabilisierte er sich. Mit dem Beginn

der raschen Entwicklung der kapitalistischen Beziehungen ^{nach dem 2. Weltkrieg}, ~~da~~ die ~~der~~ vom Imperialismus mit neokolonialistischen Methoden unterstützt wurden, verschwanden allmählich die feudale ~~Alte~~ Überreste; der innere Markt verbreiterte sich; die Produktivkräfte verzeichneten in einigen Sektoren eine schnelle Entwicklung; in zahlreichen Branchen stieg die Produktion; der Kapitalismus ~~reiste~~ wurde auch im Bereich der Landwirtschaft bestimmend. In den 70er Jahren überholte die Industrieproduktion die Landwirtschaft; neue Branchen sind entstanden; die Produktion wurde vielfältiger; die Zahl der Bewohner der Städte ^{ist} gleich ^{den} den Landbewohnern an; die Gesamtzahl der Beschäftigten in der Industrie, Bau- und Dienstleistungsbereichen erreichte 40 % der ~~in~~ in wirtschaftlicher Hinsicht aktiven Bevölkerung; ^{das Verhältnis} die Zahl der Lohnabhängigen in der Landwirtschaft. Das sozialistische Weltssystem hatte bei diesen Entwicklungen einen mittelbaren ~~oder~~ bzw. unmittelbaren Einfluß.

Das Monopolkapital und die Beziehungen des staatsmonopolistischen Kapitalismus

Gegenwärtig übt die kompradore monopolistische Bourgeoisie, an der Spitze 8-10 monopolistische Gruppen, eine wichtige Kontrollfunktion in der Wirtschaft aus.

Durch die ~~Mit der~~ Verflechtung der monopolistischen Gruppen mit den privaten Banken entstand der Kern des Finanzkapitals. Die ^{zu den} abhängigen staatsmonopolistischen Kapitalismus spezifischen Beziehungen werden vertieft, der Prozeß der Verflechtung des Staates mit den Monopolen schreitet voran.

Soziale, ökonomische und politische Folgen des Kapitalismus

Diese Veränderungen in der Wirtschaft der Türkei bereiten ~~die Grundlagen~~ die Bedingungen für die Stärkung der Arbeiterbewegung und die soziale, ökonomische Grundlagen des Sozialismus vor. Andererseits verelendet sich die überwältigende Mehrheit der Bevölkerung, während die eine Handvoll Reichen in zunehmendem Maße reicher werden. Die Ausbeutung der Arbeiterklasse ^{wird} vergrößert sich. Die Arbeitskraft ~~des~~ wird weit unter ihrem Wert bezahlt. Die Arbeitsbedingungen werden schlechter. Die Arbeitskraftkonzentration wird durch Druck und Gewalt vermehrt. Frauen und junge Arbeiter, Landwirtschafts- und Forstarbeiter werden brutal aus-
gebeutet.

Die Lage der Kleinproduzenten in der Stadt und im Land und der Mittelstände

verschlechtert sich. Eine Reihe von Kapitalisten, die kleinere und mittlere Betriebe besitzen, werden gefährdet.

Die Arbeitslosigkeit stellt sich als das größte soziale Problem heraus. Die Inflation und die ständigen Preiserhöhungen vertieft die Ungleichheiten in der Verteilung des National Einkommens. Das Niveau der Befriedigung sozialer und kultureller Bedürfnisse der Werktätigen, wie Wohnung, Gesundheit, Bildung geht zurück. Die Entwicklung von Wissenschaft, Kunst und Kultur sowie deren Massen Zugang zum Volk wird erschwert.

Die abhängige, kapitalistische Entwicklung in unserem Land führte zu stärkerem Imperialismus und zum Erstarken der Reaktion auf allen Gebieten. Die herrschenden Kräfte treten die demokratischen Rechte des Volkes brutal mit den Füßen. Der Prozeß der Konzentration des Kapitals in wenigen Händen geht mit ^{dem} zunehmenden ~~Wirtschaftsdrück~~ Druck und Gewalt ^{der} anwendung auf die Arbeiterklasse, alle Lohnabhängigen, das kurdische Volk und die fortschrittlichen Kräfte einher.

Multistrukturale Wirtschaft

Die Wirtschaft der Türkei besitzt einen multistrukturellen Charakter. Die Wirtschaft beinhaltet die ^{spezifischen} Beziehungen der vorkapitalistischen Zeit, des Frühkapitalismus sowie ihrer entwickelten und letzten Stadien zugleich.

Die Entwicklung des Kapitalismus zerstört nicht die vorkapitalistischen, halb-feudalen Beziehungen ~~in~~ in der Landwirtschaft, im Handel und im Geldverkehr wie Pächter, Anteilpächter, Wucherer, Subsistenzwirtschaft sowie die verbreitete Kleinwarenproduktion.

Auch wenn die Bedeutung dieser Beziehungen zurückgegangen ist, besteht ihre Existenz weiterhin.

Der Großteil ^{des} von Großbodeneigentümern werden heute entweder durch ihre Besitzer oder durch Pächter unter kapitalistischen Beziehungen bewirtschaftet. Die Zahl der kapitalistischen Farmen wird größer, die ^{aufgrund} ~~durch~~ der Zusammenfassung von den Böden der Kleinbauern, entweder durch die Wegnahme oder ^{durch die} ~~Annektierung~~ entstehen. Die Überführung von Großgrundbesitzern zu kapitalistischen Unternehmen, die Lohnarbeiter beschäftigen, ist ein langwieriger und schmerzvoller Prozeß.

Die Kleinproduzenten, die die Mehrheit der ~~mit~~ in der Landwirtschaft beschäftigten Bevölkerung bilden, werden zunehmend ruiniert. Trotzdem ist die Kleinproduktion

nach wie vor in der Landwirtschaft verbreitet und behält ihre große Bedeutung ^(aber)

Die Kleinproduktion hat nicht nur in der Landwirtschaft, sondern auch in der Industrie einen wichtigen Stellenwert

Die überwältigende Mehrheit der kapitalistischen Unternehmen in der Türkei besteht aus Betrieben, die wenig Arbeiter beschäftigen und rückständige Technologien benutzen. Während ein Teil von ihnen durch die Entwicklung des Kapitalismus in den Ruin ^(Betriebe, Unternehmen?) getrieben werden, entstehen andere.

Seit neue. Selbst die Industriebetriebe des privaten kapitalistischen Sektors mit der modernen Produktion weisen im Vergleich zu den zeitgenössischen Maßstäben rückständige Eigenschaften auf.

Ihre Technologie ist rückständig und sie sind ^{noch außen hin} von außen abhängig. Die Geschäftsverbindungen der großen Industriebetriebe untereinander sind schwach ^{entwickelt} und ihre Produktion der Produktionsmittel ist auf einem wesentlich zurückgebliebenen Niveau.

Den Hauptanteil der Produktion von Investitionsgütern und Zwischengütern in der Türkei führen die staatlichen Betriebe

aus. Der Staat spielt mit ~~ihnen~~ seinen Betrieben und anderen Mitteln eine richtungsweisende Rolle in der Industrie, in der Landwirtschaft, im Bankwesen und im Handel. Die verhältnismäßige Übereinstimmung zwischen unterschiedlichen Strukturen in der Wirtschaft können nur durch ~~den Staat~~ die ordnende Wirkung des Staates erreicht. Die Herstellung dieser Übereinstimmung wird von Tag zu Tag schwerer.

Die Beschleunigung des Monopolisierungsprozesses, ~~die~~ ^{verstärkte} Nutzung der mächtigen ^{materiellen} Möglichkeiten des Staatskapitalismus von den Monopolen für ihre Interessen, insbesondere mit Hilfe der politischen Macht, Stärkung ihrer Zusammenarbeit mit dem ausländischen Kapital, die für den abhängigen und rückständigen Kapitalismus spezifischen Widersprüche und Unverhältnismäßigkeiten, vertiefen die Krise zusätzlich.

Die Abhängigkeit vom Imperialismus, ^{die} schwere imperialistische Ausbeutung und die Plünderung verschärfen die wirtschaftliche Krise. Die Türkei ist ständig auf die Kredite der imperialistischen Länder angewiesen. Die imperialistischen Länder und die kollektiven Organisationen des Neo-

Kolonialismus wie IWF und Weltbank
 diktieren einerseits hohe Zinsen für die
 der Türkei gewährten Kredite und
 erreichen andererseits große wirtschaftliche
 und politische Zugstände wie im Gegenteil.
 Die Außenverschuldung wächst ständig. Die
 internationalen Monopole erzielen von ihren
 direkten oder indirekten Investitionen in der
 Türkei ~~sehr~~ große Gewinne. Durch die Anwen-
 dung der ~~es~~ von dem IWF ~~setzt~~ aufgesetzte
 Wirtschaftspolitik ~~steigt~~ ^{erhöht sich} die Abhängigkeit
 der Wirtschaft vom Ausland. Die Preise
 der Importgüter steigen. Demgegenüber fallen
 die Preise der Exportgüter ~~noch~~ stetig. Durch
 die von IWF diktierten Gebelabwertungen
~~erhöht~~ ^{erhöht} ~~vermehrt~~ sich diese Ausbeutung ^{durch den} Imperia-
 lismus im Handelsbereich. Der Außenhan-
 delsdefizit wurde nach dem II. Weltkrieg
 zu einem chronischen Problem. Die Erhöhung
 der Rüstungsausgaben der NATO führt
 zum Verlust enormer nationaler Fonds.
 Die ~~Verabredungen~~ ^{Verabredungen} die die ~~türkischen~~
 Regier Die durch die Regierungen der
 Türkei mit der EG abgeschlossenen Ver-
 einbarungen wirken zum Nachteil
 unseres Volkes und unserer nationalen
 Wirtschaft.

Die Strukturkrise

Die Wirtschaft der Türkei befindet sich in einer ständigen Strukturkrise. ~~Unter~~ ^{Dieser} Krise, die sich nach 1975 mit ihren verheerenden Folgen noch mehr verschärft hat, liegt der multistrukturale Charakter der Wirtschaft zugrunde. Diese Struktur der Wirtschaft erschwert die Entwicklung der Produktivkräfte, ~~und~~ erhöht die Abhängigkeit von Importen im Produktionsprozeß. ^{Es entstehen} Ungleichgewichte zwischen Industrie und der Landwirtschaft, zwischen unterschiedlichen Bereichen der Industrie, zwischen geographischen Regionen, zwischen Produktions- und Verbrauchspunkten, im allgemeinen zwischen der Produktion und dem Verbrauch sowie ungleiche Wachstumsraten. Schwarzhandel, Spekulation, Schmuggel, Bestechung und Wucher werden rasch verbreitert. Sozial Ungerechtigkeiten und Klassenpolarisierungen werden vertieft.

~~Klassen~~

^{Erscheinungen}

Auch wenn bei manchen ~~Zeichen~~ ^{Erscheinungen} der Krise verhältnismäßige und vorübergehende Verbesserungen eintreten, so ~~ist~~ ^{haben} die bisherige Entwicklung eindeutig bewiesen, daß

der Kapitalismus die Multistruktur der Wirtschaft der Türkei und die strukturelle Krise nicht auf beseitigen kann. Ohne ^{Durchführung} tiefgreifender ant imperialistischer, demokratischer Reformen kann diese Krise nicht beendet werden.

Die kompradore Monopolbourgeoisie

^{soziale und klassenmäßige}
Die Hauptstütze des Imperialismus und der inneren Reaktion in der Türkei ist die kompradore Großbourgeoisie und insbesondere ihr monopolistischer Teil. Die Monopolbourgeoisie, die ihre Existenz und Macht vor allem dem Imperialismus und der staatlichen Unterstützung verdankt, ist der organisierteste, aktivste, sich am schnellsten vergrößende, ^{gegenüber} parasitärste und reaktionärste Teil der Großbourgeoisie.

Die kompradore, monopolistische Bourgeoisie ist eine kleine Minderheit die vor allem in Form von Holdinggesellschaften organisiert ist, selbst in der Industrie-Handel und Dienstleistungssektoren zahlreiche Betriebe in ihrem Besitz halten und in manchen Branchen kleine und mittlere Betriebe auf unterschiedliche Weise an sich gebunden hat. Diese

Minderheit bentet ^{einseits} ~~sowohl~~ die Arbeiter ^{andereits} in ihren Betrieben aus, plündert ~~fast~~ auch die nicht monopolistischen Teile und erzielt große Monopolprofite. Wenige Holdingsgesellschaften bemächtigten sich aller privaten Banken und Versicherungsgesellschaften.

Mit der Anwendung der von den IWF diktierten Wirtschaftspolitiken wurde die ~~kompradore~~ monopolistische Bourgeoisie zum Nachteil aller übrigen ~~Bourgeoisie~~ Kreise, ihre Parasitismus, Spekulantentum und ~~Wucher~~ ihr ausschließendes Wesen ^{bildeten sich} ~~klaren~~ deutlicher heraus. Sie verband sich noch fester mit dem Imperialismus und wurde noch reaktionärer. Die faschistischen, chauvinistischen, hegemonistischen, spannungsuchenden, abengewannenen Strömungen in ihren Reihen ^(ständig) traten stetig hervor.

Bürokratische Bourgeoisie

Die bürokratische Bourgeoisie, die sich aus dem oberen Teil der Staatsbürokratie herausbildet, eignet sich Kapital an, indem sie ihre Positionen in den Ministerien und Staats

betrieben benutzt, sie stellt ~~Bez~~ direkte oder indirekte Beziehungen zu privaten Monopolen her, verbindet sich mit imperialistischen Kreisen mittels IWF, Weltbank, Rotary Club etc.

Die Armeespitze besitzt ^{spezifische} ökonomische Stützen wie OYAK, Armeestiftungen, sie ^{verband} ~~verbunden~~ sich auf unterschiedliche Art mit privaten Monopolen

Dieser Kreis verstärkte nach dem 12. September 1980 diese Bindungen und ihre wirtschaftliche Stärke. ~~se~~ Er ist durch seine unmittelbare Beziehungen zu Pentagon, NATO und Waffenküstungsmonopolen mit dem Imperialismus, insbesondere mit dem USA-Imperialismus verbunden. Diese Beziehungen machen ihn noch reaktionärer.

Vermittelnde, wuchernde Bourgeoisie

Die vermittelnde, wuchernde Bourgeoisie, die ~~se~~ durch den Schwarzhandel, die Spekulation, das Wuchern, den Schmuggel und als Lieferant des Staatsapparats und der Armee auf dem gesetzlichen oder ungesetzlichen Wege große Gewinne erzielt, steht mittelbar oder unmittelbar in Beziehung mit den imperialistischen Kreisen, den Kompradoren, monopolistischen Bourgeoisie, der bürokratischen Bourgeoisie und der Armeespitze.

Großgrundbesitzer

Die Großgrundbesitzer bilden einen spezifischen Kreis der herrschenden Kräfte. Dieser Kreis ist die reaktionärste Kraft auf ländlichem Gebiet. Auch wenn ihr Einfluss seit der Gründung der Republik verhältnismäßig geringer wurde, hatte dieser Kreis in jeder Ära einen wichtigen Einfluss auf die politische Macht.

Kompradore Oligarchie

Gegenwärtig behält in der Türkei die Herrschaft über die Wirtschaft und den Staat die kompradore Oligarchie in den Händen. Die kompradore Oligarchie besteht aus der kompradoren monopolistischen Bourgeoisie und um sie herum verklammerten kompradoren Großbourgeoisie, Großgrundbesitzer, der bürokratischen Bourgeoisie, der vermittelnden, wuchernden Bourgeoisie, sowie der Armeespitze und den Vertretern des Imperialismus, insbesondere des USA-Imperialismus im Lande. Diese Kreise, haben sich trotz ^{mancher} ~~aller~~ inneren Widersprüche gegen das Volk und seine nationalen Interessen fest verbunden.

auf den hohen
Repräsentanten der }

Die Polarisierung innerhalb der Bourgeoisie

Auch die Polarisierung innerhalb der Bourgeoisie

verstärkt sich. Die Interessen vor allem derjenigen, die nicht mit dem Imperialismus und den Monopolen verbunden sind und keine Wirkung in der Industrie haben, sowie der Besitzer kleinerer und mittlerer Betriebe widerstoßen den Interessen der kompradore Oligarchie, ihre wirtschaftlichen Positionen gehen zurück. Die Zusammenarbeit dieses Teils der Bourgeoisie ~~auch~~ mit der Arbeiterklasse im Kampf für Frieden und nationale Demokratie ist in seinem Interesse.

Die Arbeiterklasse

Die Hauptkraft gegen die kompradore Oligarchie bildet die Arbeiterklasse. Die Arbeiterklasse setzt sich aus den ^{lohnabhängigen} ~~körperlich oder geistig~~ ^{zusammen} ~~Schaffenden~~, die bei der Produktion oder auf Gebieten arbeiten, die für die Verwirklichung der Produktion eine grundlegende Rolle spielen. Am Anfang der 80'er Jahre bilden 25% der wirtschaftlich aktiven Bevölkerung die Arbeiter. Die Arbeiterklasse ist die Hauptproduktivkraft. Ihre Rolle in der Wirtschaft und am gesellschaftlichen Leben wächst. Da der Kapitalismus ^{die Arbeiterklasse, die} ~~eigenen~~ Grabschaufler, gradehlos ausbeutet, stärkt sie unweigerlich. ~~Er~~ Er verstärkt ihre Konzentration in bestimmten Zentren und in den Großbetrieben.

Dem Kern der Arbeiterklasse bildet das Industrieproletariat. Nahezu die Hälfte der Industriearbeiter arbeiten in den in die 5 Großstädte besiedelten Großunternehmen. Der ~~Hauptteil~~ ^{übrige} der Industriearbeiter sind auf die Kleinbetriebe verteilt. Neben dem traditionellen Industriegebiet entstehen neue Industriegebiete, die Zahl der ~~Arbeiter~~ Industriearbeiter in den kleineren Städten wächst.

Dreizehnen Landwirtschafts- und Forstarbeiter, die regelmäßig in einem Betrieb arbeiten, werden zahlenmäßig stärker. Jedoch bleibt die Quote derjenigen ^{niedrige} ~~völlig~~ ^{völlig} Bodenlosgetrennt haben, die Mehrheit bilden die Saisonarbeiter.

Die wirtschaftliche und soziale Lage des großen Teils des Bank- und Büropersonals, der Staatsbeamten wie Lehrer u.s.w., der lohnabhängig beschäftigte Intelligenz nähert sich der der Arbeiterklasse an.

Die Arbeiterklasse der Türkei spielt ^{in der Gesellschaft} ~~vielleicht~~ ^{vielleicht} eine wichtigeren Rolle als ihre zahlenmäßige Stärke. In den 60'er und 70'er Jahren hat der gewerkschaftliche Kampf der Arbeiterklasse das gesellschaftliche Leben zutiefst beeinflusst. Insbesondere das Industrie-Proletariat gewann wichtige politische Kampferfahrungen, ~~es~~ es führte die

breiten Arbeitermassen ~~an~~ an ihrer Teilnahme am gewerkschaftlichen Kampf an. Es unternahm ~~es~~ bedeutende Schritte für die Vereinheitlichung der Marxistisch-leninistischen Ideologie mit der Arbeiterbewegung.

Gegenwärtig bildet das große Hindernis vor der Einheit und dem Kampf der Arbeiterklasse die imperialistische und reaktionäre bürgerliche Ideologie. Andererseits spalten der bürgerliche Reformismus und die kleinbürgerliche Ideologie die Arbeiterbewegung in tiefer Weise. Das alles erschweren die politische und gewerkschaftliche Organisation der Arbeiterklasse.

Wie die Geschichte der letzten 20 Jahre es bewiesen hat, ist die Arbeiterklasse, die ~~in der Gesellschaft~~ die revolutionärste Klasse, die sich in der Gesellschaft entfalten und erstarkt. Die einzige Klasse, die den nationalen und sozialen Befreiungskampf durch die Vereinigung aller übrigen Volkskräfte um sich herum zum Erfolg bringen kann und ~~bei der~~ ^{die} revolutionären Umgestaltung der Gesellschaft ~~über~~ die Führung übernehmen kann, ist die Arbeiterklasse.

Die Mittellosen in den Städten

Es ist von großer Bedeutung, die Mittellosen

38
die aus den Dörfern ^{kommend} ~~wachsen~~ um die
Großstädte beredeln und keine ständige
Arbeit finden, für den Kampf der Arbeiter-
klasse zu gewinnen.

Die Bauern

Die Bauern bilden den Teil der Gesellschaft,
der nach der Arbeiterklasse das größte
Gewicht hat. Die überwältigende Mehrheit
der Bauern wird unter der kapitalistischen
Ausbeutung verelendet und ruiniert. Durch
die Landwirtschaftspolitik des Staates
verengen sich die Möglichkeiten, die Klasse
widersprüche in den Dörfern zu entspannen.

Die Praxis der Preislimitte, die Landwirtschafts-
kredite und -subventionen nutzen im zuneh-
menden Maße den Interessen der in- und aus-
ländischen Monopole, der Großhändler und
der Großgrundbesitzer, ihre Ausbeutung
und Wucherei brächen den ~~Wucherer~~ Rücken
der Masse der Bauer. Die in- und ausländi-
schen Monopole verstärken ihre Wirkung
in der Landwirtschaft.

Die Bauern führen zugleich aufgrund
der Rückständigkeit des Kapitalismus, der
feudalen Überreste, der Ausbeutung der
Wucherer und Vermittler und ihrer sklaven-
haften Bindung an den sich ständig verklei-
nernden Boden ein zutiefst elendes und
leidiges Leben. Die versteckte Arbeitslosigkeit
in der Landwirtschaft wird immer größer.

Der Kapitalismus treibt die Polarisierung innerhalb der Bauern, ^{zwischen} den besitzlosen und kleinbodenbesitzenden Bauern, zwischen den kleinen, mittleren und reichen Bauern (Landbourgeoisie). Die Klassenwidersprüche auf dem Land werden verschärft.

Durch das Ansteigen der kapitalistischen Industrie- und Landwirtschaftsbetriebe in ländlichen Gebieten wächst die Zahl der im Dorf lebenden Arbeiter ^{Unter den} besitzlosen und wenigbodenbesitzenden Bauern steigt die Auswanderung in die Großstädte, diese schließen sich den um die Städte gesammelten Stadt-Mittellosen an.

Die Interessen der Bauern bedingen, daß sie in ein Bündnis mit der Arbeiterklasse eintreten. Die Bauern können in der Türkei nur auf diesem Wege eine revolutionäre Rolle spielen. Für den Sieg der Revolution ist die Herstellung des Bündnisses der Arbeiter und Bauer notwendig.

Stadt-Mittelstände und die Intelligenz

Die Stadt-Mittelstände nehmen in der Gesellschaft der Türkei einen wichtigen Platz ein. Der Kapitalismus verstärkt die Polarisierung unter ihnen. Bestimmte Teile dieser Schicht werden ruiniert, andererseits werden deren Schicht auch breiter. Wichtige Teile von

Kleinhändlern und Handwerkern, lohnabhängige ~~arbeitende~~ Kopfarbeitern, von Staatsbeamten verliert rasch seine früheren Privilegien. Während ^{sich} nur ein ganz geringer Teil der freiberuflichen arbeitenden Rechtsanwälte, Ärzte, Ingenieure etc. mit der Bourgeoisie vereint, wird die Lage der größeren Kreise verschlechtert.

Es ist notwendig, das Bündnis der breiteren Kreise der Mittelschichten in den Städten mit der Arbeiterklasse herzustellen. Die Intelligenz, deren kleiner Teil sich in den Dienst der Bourgeoisie stellt, ist einer der engsten Verbündeten der Arbeiterklasse. Die Intelligenz wird eine wichtige Rolle in dem nationalen und sozialen Befreiungskampf unseres Volkes spielen.

Die Jugend

Die Jugend hat in unserer Gesellschaft einen besonderen Stellenwert. Die kompradur ~~Oligarchie~~ ~~Bourgeoisie~~ und ihre Regierungen üben einen schweren wirtschaftlichen, politischen Druck auf die Jugend aus, sie bereitet ihr keinerlei ~~zukunftige~~ ^{positive} Zukunft vor. In zunehmender ~~Wahl~~ Anzahl von, geschulten und nicht geschulten, Jugendlichen werden arbeitslos. Die Jugend spielt

in unserem Kampf gegen den Imperialismus und die Reaktion eine besondere und würdige Rolle. Die patriotische Jugend, die jederzeit an den Kämpfen unseres Volkes teilnimmt, ist ein zuverlässiger Kampfgenosse unserer Arbeiterklasse.

Die Frauen

Geschweige denn die Unterdrückung ~~der~~ Frau abzuschaffen, hat der Kapitalismus diesen ^{Leid} ~~Quart~~ neue hinzugefügt, indem er die Frauenarbeit ~~ausgef~~ ausplünderte, die zunehmend in die Industrie anbezogen wurde. Auf der anderen Seite führt diese Lage zur Teilnahme der Frauen am politischen und gewerkschaftlichen Kampf. Die Gewinnung der Frauen, die von der Demokratisierung des gesellschaftlichen Lebens den größten Nutzen erhalten werden, in den Kampf der Arbeiterklasse von großer Bedeutung.

Das kurdische Volk

Die Kurden, die einen sehr wichtigen Anteil der Bevölkerung der Türkei ausmachen, sind einer doppelten Unterdrückung ausgesetzt. Das kurdische Volk wird nicht nur durch die in- und ausländischen

Monopole, die Großgrundbesitzer, die Wucherer und die Preistreiber ausgebeutet. Vielmehr praktiziert die türkische Bourgeoisie in Türkei-Kurdistan eine barbarische nationale Unterdrückung.

Es sind starke Bindungen vorhanden, die die kurdischen ~~Werte~~ Lohnabhängigen mit den türkischen türkischen Lohnabhängigen verbinden. Der Feind der beiden Völker ist der gleiche. Die Arbeiterklasse der Türkei stellt sich dem Druck auf den kurdischen Volk entgegen. Der Kampf gegen den Imperialismus und Faschismus, die antinationalistische, demokratische Volksrevolution kann nur durch die Vereinigung der Kräfte beider Völker zum Erfolg gelangen.

Die Widersprüche der abhängigen, rückständigen Kapitalismus

Der Widerspruch zwischen Lohnarbeit und Kapital, der Hauptwiderspruch des Kapitalismus ist, verschärft sich heute in der Türkei als der ^{steigende} Widerspruch zwischen der Groß- und Monopolbourgeoisie und der breiten Volksmassen. Das ~~bringt~~ ^{gibt} auch ^{mit der} ~~der~~ Verschärfung des Widerspruchs zwischen dem Imperialismus und des Volkes der Türkei

~~mit sich~~ einher. Der Widerspruch zwischen den Großgrundbesitzern und den Elementen, die den Stempel aufdrucken der vorkapitalistischen Zeit tragen und den breiten ~~Widerstand~~ ^{Widerstände} Massen der Bauern, der Widerspruch zwischen der türkischen Bourgeoisie und dem kurdischen Volk sind die wichtigsten Widersprüche, die das gesellschaftliche Leben bestimmen.

~~Welt~~

In Folge all dessen, tritt der sich verschärfende Widerspruch zwischen dem Imperialismus und der kompradoren Oligarchie einerseits und aller anderen sozialen Klassen, Schichten und Gruppen in den Vordergrund. ^{Das ist der} ~~Der~~ Widerspruch, der vorrangig aufgelöst werden muß, um den gesellschaftlichen Fortschritt zu verwirklichen, die Bedingungen der Auslöschung des Hauptwiderspruchs zwischen den Ausbeutenden und Ausgebeuteten zu schaffen.

Historische Überwindenheit des Kapitalismus

Alle diese Widersprüche bilden die Grundlage der sozialen, politischen Kriegen in unserem Land. Die Entwicklung des Kapitalismus, die Monopolisierung, die Erhöhung der Abhängigkeit vom Imperialismus, die kriegshetzende Politik des USA-Imperialismus verengen die Klassenbasis des bürgerlichen Staates, macht ihn

noch reaktionärer und stärken den Militarismus.

Die Hauptfeinde unseres Volkes, der Imperialismus und die kompradore Oligarchie beantworteten die ~~Stärkung~~ Stärkung des Klassenkampfes stets für ihre egoistischen Interessen mit der Verstärkung des ~~Druck~~ Drucks und der Angriffe gegenüber der Arbeiterklasse, allen Lohnabhängigen und ~~den~~ fortschrittlichen Kräften.

All dies zeigen die Unweigerlichkeit der Krisen, die die Fortführung der Herrschaft der herrschenden Kräfte mit parlamentarischen Methoden unmöglich machten. Andererseits verbreitet sich die Bündnisbasis der Arbeiterklasse, ihre Kampfmöglichkeiten werden größer und das alles machen eine breite nationale, demokratische Front sowohl möglich als auch zwingend.

Heute befindet sich die Türkei unter der ~~fascistischen~~ ^{terroristischen} Diktatur der ~~kompradoren~~ ^{kompradore} Oligarchie. Das faschistische Regime ist ein Diener des USA-Imperialismus, es ist der Feind der überwältigenden Mehrheit der türkischen Nation und der kurdischen Nation. und dient nichts anderem als der Verlängerung des Prozesses des Todeskampfes des abhängigen und verhältnismäßig rückständigen Kapitalismus in der Türkei mit Gewalt.

Der Kapitalismus ist bereits historisch überwunden und die revolutionäre ^{Neu-}Umgestaltung der Gesellschaft auf der sozialistischen Grundlage ist unweigerlich.

Der Weg der nationalen und sozialen Befreiung des Volkes der Türkei

Der Sturz der faschistischen Diktatur und die Errichtung der nationalen Demokratie

Die dringende ^{gegenwärtige} Aufgabe

Die dringlichste gegenwärtige Aufgabe ist der Sturz der faschistischen Diktatur. Das Ziel der KPT in dieser Etappe ist die Wiedererlangung der allgemeinen demokratischen Freiheiten des Volkes und deren Ausbau durch den Sturz der Diktatur.

Das ist die Aufgabe, den Frieden zu verteidigen, die Türkei vor einem nuklearen Inferno zu wahren, sie von der Rolle als Gendarm des USA-Imperialismus zu befreien und sie zu einem souveränen, unabhängigen Land zu machen, das ein Friedensfaktor in der Region ist. Das ist die Aufgabe, die geplünderten sozialen,

ökonomischen Errungenschaften der Lohnabhängigen, Beamten, Bauern, der Jugendlichen, der Kleinhandwerker und Handwerker wieder zu erlangen und sie ~~auszu~~ zu erweitern. Das ist die Aufgabe, die nationale Unterdrückung des kurdischen Volkes zu beenden.

Der Weg zur Revolution

Alle diese Aufgaben können nur endgültig gelöst werden, wenn die Arbeiterklasse die breitesten Kräfte des Friedens und der Demokratie in einer nationalen, demokratischen Front vereint, die faschistische Diktatur, der kompradoren Oligarchie durch die unabhängigen aktiven Aktionen der Volksmassen gestürzt wird, die Macht der Front der nationalen, demokratischen Kräfte übergeht, die nationale Demokratie errichtet wird, die antiimperialistischen, demokratischen Reformen eingeleitet werden und in dem Maße, in dem sich ^{während dieses Prozesses} die Herrschaft der Arbeiterklasse festigt, die antiimperialistische, demokratische Volksrevolution vertieft und vollendet wird.

Während die KPdT feststellt, daß das Überspringen der Schritte und Etappen aufgrund der objektiven Notwendigkeiten aus der Entwicklung des Revolutionsprozesses

schwere Niederlagen verursachen wird, ist sie auch folgender Tatsache bewußt: Die Revolution wird nicht nach abstrakten Schemata, sondern als ein Ergebnis der tätlichen Kämpfe der zehnmillionen Lohnabhängigen für ihre eigenen konkreten Interessen und ihrer schöpferischen und aktiven Initiativen konkrete Formen und Eigenschaften einnehmen.

Die faschistische Diktatur machte den friedl. Weg der Revolution auf dem friedlichen Wege gänzlich unmöglich. Das Parlament ist ~~ist~~ eine Hülle der faschistischen Junta. Jetzt wird ^{nahezu} jede Form des außerparlamentarischen Kampfes mit den bewaffneten Kräften des Staats konfrontiert.

Die KPD wird sich nicht darauf verzichten, jede kleine friedliche Möglichkeit zu nutzen, demgegenüber wird sie die Massen auf der Grundlage eigener Erfahrungen darüber aufklären, daß die Revolution eine nicht-friedlichen Weg begehen wird und die Partei wird auf jede Kampfform vorbereitet sein. Die KPD, die seit ihrem Gründungstag Ziel gnadenloser Unterdrückung und Angriff wurde, kann die Stetigkeit

ihrer Arbeit ^{unter} an den Massen nur dann gewährleisten, wenn sie die Maßnahmen zum Schutz der ~~Politik~~ Parteiorganisationen und -kadern ^{vor} der Polizei mit aller Sorgfalt praktiziert.

Die Rolle der Partei und die Massen

Die KPdT ist die avantgardistische Partei der Arbeiterklasse, der ^{türkischen, kurdischen} Arbeiter und der Arbeiter ~~anderer~~ aller Minderheiten. Die KPdT wirkt für die feste Einheit der türkischen und kurdischen Arbeiter in einer einzigen Partei der Arbeiterklasse und in den Gewerkschaften. und widersetzt sich grundsätzlich gegen die Versuche, die Arbeiter nach ihren nationalen Abstammungen getrennt zu organisieren.

Die Kommunisten richten ihre Aufmerksamkeit jederzeit auf die Massen. Sie vertrauen bei der Bewältigung der gestellten Aufgaben auf die Volksmassen und ihre organisierte Kraft.

Die Kommunisten nehmen jederzeit an den vordersten Reihen der Kämpfe der Massen. Sie halten sich ~~von~~ für die Sache des Volkes von keiner Selbstlosigkeit zurück,

sie zeigen die größte Entschlossenheit und Initiative bei der Verteidigung der Interessen der Arbeiterklasse und des ganzen Volkes und beim ~~der~~ Aufzeigen des Kampfwegs (Linie). Die Kommunisten haben keine anderen Interessen als die der arbeitenden Menschen. Sie opfern ~~alle~~ ^{ganze} ihre Existenz für die ideologische Bildung der Arbeiterklasse, ihre Befähigung, ~~die~~ ^{die} Stärkung ihres Organisationsgrades und die Erfüllung ~~ihres~~ ^{ganzen} ihrer führenden Rolle im revolutionären Prozeß. Das Hauptziel ihrer ^{ihres} Massenarbeit ist ^{dafür} behilflich zu sein, daß das Volk politische Erfahrungen gewinnt und der Notwendigkeit revolutionärer Veränderungen, und des Sozialismus bewußt zu werden.

Die Kommunisten wirken in den Gewerkschaften, Kooperativen, Berufsorganisationen, Jugend- und Frauenorganisationen, in allen Massenorganisationen ob mit fortschrittlicher Leitung oder nicht und werden zu Hauptverteidigern der Interessen der Massen in diesen Organisationen. Sie nehmen aktiv an der Friedensbewegung teil. Sie bemühen sich ununterbrochen, um die patriotischen Teile innerhalb der Armee auf die Seite des Volkes zu ziehen.

Einheitsfront

Die KPdT wird sich für die Bildung der Einheitsfront aller nationalen, demokratischen Kräfte für Frieden und die national-demokratische Umsetzung einsetzen. Das gemeinsame Handeln der Linkskräfte kann bei der Schaffung der Einheitsfront aller nationalen, demokratischen Kräfte eine große Rolle spielen. Die Kommunisten arbeiten mit ihren Verbündeten auf der ~~ebenen~~ Grundlage der gleichen Rechte zusammen, sie fordern keine Privilegien.

Nach der Affassung der KPdT ~~ist~~ bildet ^{die Voraussetzung} ~~der~~ Grundweg der Schaffung der Einheitsfront aller nationalen, demokratischen Kräfte, die Herstellung der Autonomie der Millionen Lohnabhängigen an der Basis in den täglichen Kämpfen.

Der Kampf des Volkes

Die Entwicklungen in der Türkei bestimmen nicht allein der Imperialismus und die kompradore Oligarchie. Die Geschichte der Türkei ist die Geschichte der ununterbrochenen nationalen Befreiungs- und Klassenkämpfe.

Die Arbeiterklasse der Türkei konnte selbst unter ungünstigsten Bedingungen ihre Klassen-Organisationen und Gewerkschaften schaffen und ^{erreichte} bei den schweren Kämpfen, mit der 15./16. Juni 1970-Bewegung und großen Streiks 1977-1978 und 1979-1980 zahlreiche soziale Rechte. Sie gewann wichtige Erfahrungen. Die Arbeiterklasse widersetzte sich gegen die blutigen Angriffe bei einer Reihe von Betriebsbesetzungen, beim 1. Mai und anderen Aktionen und wurde gehärtet.

Bei den Massenwiderständen gegen die volksfeindlichen Staatssicherheitskräfte, gegen den feuchtschichtlichen Terror, bei Generalstreiks, beim Tarsis-Widerstand, bei den zahlreichen Protestaktionen der Jugend gegen den amerikanischen Imperialismus, beim Widerstand des kurdischen Volkes, das die feuchtschichtlichen MHP-Führer nicht in Diyarbakir hineingelassen hat, beim Kampf für Frauenrechte, bei dem Auftreten der Friedenskämpfer, bei den Bodenbesetzungen der besitzlosen und wenig bodenbesitzenden Bauern, bei den Kundgebungen der Kleinproduzenten wurden die ~~Kampftraditionen~~ revolutionäre, demokratische Traditionen unseres Volkes widerspiegelt. Die Kampf-

traditionen unseres Volkes und ihr Potential kann die kompradore Oligarchie durch keinen Druck und keine Demagogie vernichten.

In der finsternen Zeit nach dem 12. September 1980 erhält die Arbeiterklasse mit ihrem trotzallem nicht zerbrechbaren Widerstand das Vertrauen der breiten Volksmassen, sie ermutigt sie für den Kampf für Frieden, Demokratie, Unabhängigkeit, Arbeit, Brot und Boden.

Die nationale Demokratie

Die Kräfte, die durch ihre Veremung den Kampf für Frieden und nationale Demokratie zum Erfolg führen werden, sind bereits klarer herausgebildet. Diese Kräfte sind alle Klassen und Schichten, deren Interessen mit Imperialismus und der kompradoren Oligarchie im Widerspruch stehen. Es sind ihre politischen, gewerkschaftlichen und Berufsorganisationen. Die Aufgabe der KPdT ist es, alle diese Kräfte für den Kampf um Frieden und nationale Demokratie zu gewinnen.

Die Klassengrundlage der nationalen Demokratie

Die nationale Demokratie kann durch die Zusammenarbeit aller um ein gemeinsames Programm vereinten anti-diktatorischen Kräfte, der Arbeiterklasse der Bauern, der Kleinhändler und Handwerker, der patriotischen Soldaten, Unteroffiziere und Offiziere, der Intelligenz, der Jugend, der Besitzer der kleinen und mittleren Betriebe, der kurdischen Völker und durch die unabhängigen, aktiven Kämpfe der Massen unter der Führung der Arbeiterklasse errichtet werden.

Die nationale Demokratie ist die Macht aller dieser Klassen und Schichten. Diese Macht ist gegen den Imperialismus und gegen die kompradoren Oligarchie, deren Kern eine Handvoll Monopole bilden.

Die Aufgaben der nationalen Demokratie

Die Regierung der nationalen, demokratischen Kräfte wird die politischen Freiheiten anerkennen, eindruckliche Schritte für die Erhaltung des Friedens unternehmen, schwere Schläge in den Grund der Positionen der kompradoren Oligarchie und des

Imperialismus versetzen, damit der Faschismus nicht aufersteht, die Wurzeln der reaktionären, ~~Militär~~^{Putsch} angeschlagen werden, der Militarismus aus dem gesellschaftlichen Leben entfernt wird; sie wird den Staat und alle Bereiche des gesellschaftlichen Lebens demokratisieren.

Die KPD wird in dieser Etappe für die dringliche Verwirklichung folgender Forderungen kämpfen:

Für den Frieden, die Unabhängigkeit und Völkerverständigung

Verteidigung des Friedens

Rücknahme der Zustimmung zum nuklearen Aufrüstungsprogramm der NATO; Unterzeichnung eines Nichtangriffpaktes zwischen dem Warschauer Vertrag und der NATO; Entgegenwirken gegen die Versuche der NATO, ihren Einflußbereich zu verbreitern; ~~stehend~~^{Entsprechend} auf der Erklärung der Sowjetunion keinen ^{nuklearen} Erstschlag zu führen, sich zu verpflichten keinem Land gegenüber Atomwaffen zu

gebrauchen, die auf ihrem Territorium keine
^{nuklearen} ~~Atom~~ Waffen haben, Entfernung aller
 nuklearen Depots auf unserem Boden;
 positive Beantwortung des Vorschlag der
 VR Bulgarien, den Balkan zu einer
 nuklearwaffenfreie Zone zu erklären;
 keine Zulassung der Stationierung der ameri-
 kanischer Atomraketen auf dem Boden
 der Türkei;

Frieden in der Region Völkerverfreundschaft

Ablehnung der Stationierung der „Schnellen
 Eingreiftruppen“ der USA auf unserem Ter-
 ritorium, ~~die~~ Aufhebung des Plans ^{und der Praxis} der Erwei-
 terung der Stützpunkte, keine Aufstellung
 der AWACS Spionageflugzeuge auf unserem Boden;
 Ablehnung der Versuche, in der Region ^{neuen} geheime
 oder offenen aggressiven Militärpakt zu
 gründen;

Die Beseitigung der türkisch-griechischer
 Konflikte ohne Einschaltung der NATO
 durch friedliche Beratungen auf der
 Grundlage der gleichen Rechte beider Länder
 und des internationalen Rechts und Praxis.
 und keine Anerkennung des Rogersplans,

der den Ägäis und das Luftgebiet der Herrschaft der NATO und der USA übergeben.

Einlösung der von der Türkei 1974 gegebenen Versprechungen, ihre ~~Einheiten~~ ^{Soldaten} aus dem Zypern abzurufen, Säuberung Zyperns von allen fremden Soldaten, ~~die~~ Anerkennung der Unabhängigkeit, der territorialen Einheit und Souveränität der Insel, Lösung des Zypernkonflikts in Richtung des brüderlichen Zusammenlebens der türkischen und griechischen Gesellschaften.

Abschluß der Nichtangriffsverträge mit allen Nachbarländern;

Solidarität mit allen ant imperialistischen Kräften im Mittleren Osten, insbesondere mit dem palästinensischen Volk, der PLO; Verteidigung des Rechtes des Palästinensischen Volkes, eigenen Staat zu gründen, Rückzug Israels aus den besetzten Gebieten.

Die nationale Souveränität

Die Annäherung ~~des~~ von der Junta bestätigten „Abkommen zur Verteidigungszusammenarbeit“ und aller mit den USA unterzeichneten ^{aktuelle} bilateralen Verabredungen, die mit unserer nationalen Souveränität

57
nicht im Einklang stehen, Entfernung der
amerikanischen und NATO-Stützpunkte
aus unserem Territorium;

Durch das Ziehen von notwendigen Konsequenzen
aus dem amerikanischen Waffenembargo die
Organisation unserer nationalen Verteidigung
mit viel stärkeren ^{Waffen} ~~Überzeugungen~~
auf der Grundlage unserer eigenen Kraft,
ohne die wirtschaftliche Entwicklung
zu hemmen. ^{Neu} Organisation der nationalen
Sicherheitspolitik entsprechend nach nationalen
Interessen und nicht amerikanischen
Militärdoctrinen;

Friedliche Koexistenz

~~Ein~~
Einleitung von Schritten hinsichtlich der
Blockfreiheit.

Achtung der
Die Grund ~~Säulen~~ der friedlichen Koexistenz, wie
Gegenseitige Gleichheit, ~~Achtung~~ der Souverä-
nität und territoriale Einheit, Nicht-
Einmischung, Lösung der Konflikte ohne
Gewalt oder Gewaltandrohung, Müssen
die Grundlage der Außenpolitik bilden;
Herstellung der gutnachbarlichen und
gegenseitig vorteilhaften Zusammenarbeit
mit allen Ländern in der Region

Für die Wiedererlangung ^{und Erweiterung} demokratischer
Rechte und Freiheiten

Politische Generalamnestie

Die Erlassung einer ~~der~~ politischen Generalamnestie, Beendigung der Ermittlungen, Aufhebung der Todesstrafe, Wiedergewährung der Bürgerrechte von politischen Inhaftierten und Anerkennung des Rechts frei in die Heimat zurückzukehren;

Die Aufhebung der Verfassung nach 12. September 1980 und Vorbereitung einer nationalen, demokratischen Verfassung auf der Grundlage der demokratischen Grundsätze der Verfassung von 1961; die Gewährleistung der aktiven, demokratischen Teilnahme aller Bürger bei der Vorbereitung und Inkrafttreten der Verfassung durch eine Volksabstimmung unter freiheitlichen Bedingungen;

Nationale demokratische Verfassung

Mit dieser Verfassung:

- Übergabe aller Macht in ein unter demokratischen Verhältnissen gebildetes

Parlament und Rechenschaftsschuldigkeit der Regierung nur dem Parlament gegenüber, ihre Entlassung nur durch seinen Beschluß, Auf-der Grund ^{der Ermöglichung} lages der Widerspiegelung der ~~Stim~~ Volkstimmen auf des Parlament Befürwortung des Verhältniswahlsystems; Anerkennung des ~~passiv~~ aktiven Wahlrechts ab 18 Jahre und des passiven Wahlrechts ab 21 Jahre;

- Bildung der Kommunalverwaltungen durch Wahlen, Erweiterung ihrer Befugnisse und Verbreiterung der finanziellen Möglichkeiten;
- Aufhebung des Verbots über die politischen Parteien, einschließlich der KPD, Beendigung jeglicher antidemokratischer Einmischung unter dem Begriff Staatskontrolle auf in die Parteien, Gewerkschaften, Verbänden;
- Anerkennung uneingeschränkter Rechte für alle Arbeitenden auf Streik, freie Tarifverhandlungen und ^{auf Beteiligung} der gewerkschaftliche Organisation
- Gewährung der Freiheit der Organisation der Presse, der Versammlung, Kerna Druckausübung wegen religiöser und Gewissensglaubens

- Herbeiführen richterliche Freiheit, Gewährung der Autonomie für TRT und die Universitäten
- Aufhebung der alten und neuen antidemokratischen Gesetze, insbesondere der Artikel 141 und 142, Staatssicherheitsgerichte, Notstand und ähnliche; Verbot der faschistischen, rassistischen und für Krieg eintretenden Parteien
- Beendigung der nationalen Unterdrückung des kurdischen Volkes.

Demokratisierung des Staates:

- Säuberung des Staatsapparates, insbesondere der Armee von Faschisten, Funturken, Agenten des Imperialismus; diese müssen gegenüber dem Volk über ihre Verbrechen Rechenschaft abgeben;
- Beendigung der Rolle Staat im Staat der Organe wie Nationaler Sicherheitsrat und MIT; Unterbinden der Beziehungen aller Sicherheitsorgane zu CIA und anderen imperialistischen Geheimdiensten und ihre ^{Neu}Organisation auf demokratischen Grundlagen;
- Ergreifung aller Maßnahmen für die Selbstverteidigung der nationalen Demokratie vor jeglichen imperialistischen und

Konterrevolutionären Angriffen;

- ~~Verrückung~~ Beauftragung der Armee mit dem Schutze der nationalen Unabhängigkeit und demokratischer Errungenschaften; Demokratisierung des inneren Lebens der Armee; Beendigung der Praxen wie Druck, Prügel etc.;
- Wiedereinstellung der Staatsbeamten und Hochschullehrern, die nach dem 12. September 1980 von ihrem Dienst entfernt wurden.

Gegen die wirtschaftliche Abhängigkeit, Arbeitslosigkeit und Preissteigerungen
Für eine nationale Wirtschaft im Interesse des Volkes ~~gegen~~

Veränderung in der Wirtschaftspolitik

- Die völlige Veränderung der Wirtschaftspolitik des Staates; Beendigung Beseitigung der 24-Jannar-Beschlüsse und ihrer unterschiedlichen Anwendung, die die von den imperialistischen Ländern aufgesetzte wirtschaftliche Abhängigkeit verstärken und die Krisenlasten auf dem Rücken der Werktätigen abwälzen;

- ~~Der Kampf gegen die Arb~~

Die Bekämpfung der Arbeitslosigkeit muß das soziale Ziel der Wirtschaftspolitik sein, Anwendung von Sonderprogrammen zur Verminderung der Arbeitslosigkeit

zur wirtschaftlichen Unabhängigkeit

- Herstellung von wirtschaftlichen Beziehungen mit allen Ländern auf der Grundlage der gegenseitigen Vorteile und Gleichheit, anstelle von ^{ungleichen} wirtschaftlichen Beziehungen zu imperialistischen Ländern; Verfolgung des gleichen Weges auch für die Außenfinanzierungsbedürfnisse der Wirtschaft; Beendigung der Abhängigkeit von den neokolonialistischen Organisationen wie IMF und Weltbank; Unterstützung des weltweiten ~~des~~ Kampfs für ~~die~~ eine Neue internationale Wirtschaftsordnung;
- Aufhebung aller Privilegien für das ausländische Kapital; Schutz des inneren Marktes vor dem ausländischen Kapital; ^{ständische} Stärkung der Rolle des Staats Import und Export;

Demokratische Boden- und Landwirtschaftsreform

- Durchführung einer demokratischen Boden- und Landwirtschaftsreform; Verteilung des Bodens der Großgrundbesitzer mittels Bauernkomitees an die besitzlosen und armen Bauern; Modernisierung der Landwirtschaft; Gewährung von ~~billigen und niedrigverzinsten~~ billigen Dingenmitteln, Bekämpfungsmitteln, Samen und Nutzfahrzeugen und Geräten für die Bauernbetriebe mit billigen Preisen und niedrigverzinsten Krediten; Unterstützung der Kooperativbewegung auf freiwilliger Basis von Produktionsgemeinschaften bis zum Verkauf; Stärkung der Rolle der Staatsbetriebe in der Landwirtschaft; Festlegung der Preislimitte auf einem Niveau, das die Arbeitskraft des Bauern aufwertet.

Einschränkung der Wirkung der Monopole, Beseitigung der Wucherer

- Beendigung der Ausnutzung der Staatsbetriebe und -wirtschaftsunternehmen im Interesse der privaten, kapitalistischen Monopole und der Wucherer; Einstellung der Zahlungen an die Holdinggesellschaften

unter der Bezeichnung „Förderung“, „Steuerbefreiung“ oder „Steuerrückgabe“ an den Staatschat, die Benützung dieser Fonds für die Stärkung der Staatsbetriebe;

- Reduzierung der hohen Rüstungsausgaben; Herabsetzung der ~~Wohlfahrt~~ Zahl ihrer Soldaten durch die Türkei, die zweitgrößte Armee innerhalb der NATO verpflegt und die Reduzierung der Armee auf ein für unsere nationale Verteidigung ausreichende Ebene; Kürzung der Militärdienstzeit;
- Verstaatlichung der irdischen und überirdischen Naturschätze; Gewährleistung der demokratischen Mitbestimmung der Arbeiter in den Staatsbetrieben und großen, kapitalistischen Betrieben;
- Überwachung der Preise; Schutz des Verbrauchers; Ergreifung von Schutzmaßnahmen für Lohnabhängige, Besitze von kleinen und mittleren Betrieben in Bezug auf Kredite; zu Verfügung Stellung von Finanzfonds, ~~die~~ ^{die} bei den Banken zusammenkommen, für die nationale Entwicklung unter staatlicher Kontrolle;

- Unterbindung von Steuerbetrug, Durchführung einer gerechten Steuerreform, die auf der Grundlage des ~~Prinzips~~ vom Großverdienern viel, von Kleinverdienern wenig, die den Lohnabhängigen aufgebürdeten indirekten Steuer vermindert und für Luxusverbrauch die notwendigen Steuern verstetigt;

Die Industrialisierung

Die Verfolgung einer ^{aplanmäßige} ~~Wachstumspolitik~~ ~~Wirtschaftspolitik~~, die in der Wirtschaft, Industrie und Landwirtschaft die wirtschaftliche Unabhängigkeit sichert, die Strukturfehler und regionale ~~unterschiede~~ erhebliche Ungleichheiten beseitigt, erfordert vor allem die ^{staatliche} Schaffung von ^{dynamischen} ~~sozialen~~ in der Industrie, die den Ergebnissen der wissenschaftlich-technischen Revolution berücksichtigt

Vor allem: Mobilisierung der Möglichkeiten zur Schaffung von dynamischen, mit der wissenschaftlichen-technischen Revolution verbundenen Sektoren durch den Staat und der modernen Technologien; Gewährleistung der

~~Abstimmung~~

Abstimmung von der Industrie und der Landwirtschaft; Anerkennung des Prinzips der Stützung des Landes auf eigene nationale Quellen;

- Schutz der privaten Betriebe, die zur Industrialisierung des Landes und zur Stärkung der Grundlagen der wirtschaftlichen Unabhängigkeit beitragen, Unterstützung der in Schwierigkeit geratenen kleinen und mittleren Betriebe, Schutz der Kleinhandwerker und Handwerker und die Gewährung ihres wirkungsvolleren Beitrags zur Wirtschaft;

Für die Arbeiterklasse:

~~Text~~

- Zählreiche Festlegung der Mindestlöhne entsprechend einem menschlichen Lebensniveau, in allen Regionen und Branchen in gleicher Weise durch die demokratische Beteiligung der Arbeiter und ^{Befreiung} ~~von den Steuern~~ ^{den Steuern}; Erhöhung der Löhne und Gehälter und der ~~Arbeit~~ Kaufkraft auf einem menschlichen Lebensniveau sichernder ~~ebene~~ Weise; Einführung der 40-Stunden-Woche und bei schweren Arbeiten 6-Stunden-Tag; kein Arbeiter ohne Versicherung; Veränderung des

Arbeitsgesetzes in einer Form, die die Rechte der Arbeit schützt; sowie deren ~~Umsetzung~~ Geltung auch für die Landwirtschaft- und Forstarbeiter; Gründung einer Arbeitslosenversicherung; dringliche Ergreifung von Maßnahmen zur Verhinderung von Arbeitsunfällen und zum Schutze der Gesundheitsbedingungen bei der Arbeit;

Für die Bauer:

Einleitung von Maßnahmen ~~zu~~ zur Besserung der Dörfer und Bauer von Rückständigkeit, Elend, Unwissenheit; ~~Strom~~, Wasser, Straße und Gesundheitsdienste für die Dörfer; Einrichtung von Schulen und Kulturzentren; Unterstützung der Industrieanlagen in den Dörfern; Verbesserung der ~~Gesundheits- und Rentenversicherungsrechte~~ ^{Kranken- und Rentenversicherungsrechte} und Rentenrecht; Hilfeleistung beim Wohnungsbau;

Für die Jugend:

- Für eine zuversichtliche Zukunft, eine zeitgenössische und demokratische Bildung und Arbeit für die Jugend ^{demokratisch} ~~tiefergehende~~ Neugestaltung.

Realisierung aller Ebenen des Bildungssystems ~~entsteht~~ ^{erfordern} entsprechend den ~~Bedürfnissen~~ ^{Belangen} der sozialen und wirtschaftlichen Entwicklung und der ~~Bedürfnissen~~ der zeitgenössischen ~~Welt~~ Wissenschaft; Verwirklichung des Rechts auf Bildung für alle; Stipendien für Schüler, Lösung des Heimproblems; Realisierung einer Planung, die jedem jungen Menschen, der die mittlere Bildung, Berufsschule, Hochschule beendet hat, eine Arbeit garantiert; Schutz der Jugend vor ^{lasten wie} Drogenabhängigkeit, Alkoholisierung, Pornografie; Schaffung von Freizeitmöglichkeiten; Gewährleistung der beruflichen und allgemeinen Bildung der Lehrlinge und junger Arbeiter während der Arbeitszeit ^{ohne Lohnverlust} ~~bei vollen Löhnen gleich~~

Für Frauen:

Anwendung der Grundsätze für den Schutz der Arbeiterinnen wie, gleicher Lohn für gleiche Arbeit, Chancengleichheit bei Arbeitsvermittlung und der Forderung; Schutz der Mutterschaft.

durch die Gesellschaft und durch den Staat; Eröffnung von Kindertagesstätten;

Gesundheit

Gewährleistung der kostenlosen Pflege der Lohnabhängigen; Entwicklung der Vorbeugemedizin; Zugang der Dörfer zu Gesundheitsdiensten; Zusammenfassung aller offiziellen Gesundheits-einrichtungen; Modernisierung ^{und Erweiterung} der Krankenhäuser; ~~werden~~.

Soziale Sicherheit

Schaffung eines ^{zeitgemäßen} ~~zeitgemässen~~ sozialen Sicherheitssystems; Gewährung der demokratischen Kontrolle durch die Versicherten in den Versicherungs ~~anstalten~~ ^{gesellschaften}; Schutz der Rentner, Witwen und Waisen;

Wohnung und Städtebau

Überwachung der Mieten; Herausbildung des Wohnungsbaus zu einer Hauptaufgabe des Staates; Sicherstellung der gesunden, mietgünstigen und stabilen Wohnungen für Lohnabhängige; Entwick-

lung der Wohnungsbaukooperativen;
 Aufstellung moderner Städtebauplanungen,
 die die Umwelt schützen und Durch-
 führung dieser Pläne; Lösung des Kana-
 lisationsproblems;

Wissenschaft, Kultur und Kunst

Schutz der Wissenschaft, Kultur und Kunst gegen
 die imperialistische, chauvinistische und
 unmoralische Abwandlungen; ~~zeitgemäße~~
 Unterstützung durch den Staat für die
 Stärkung ihrer zeitgemäßen, menschlichen,
 nationalen und demokratischen Eigenschaften.

Die Arbeiter im Ausland

~~ist~~ Abschluß von Verträgen, die die recht-
 liche Situation der Arbeiter ^{sicherstellt}
 und ihnen ^{sozialen, ökonomischen und demokratischen} ~~sicherstellt~~ alle Rechte der Arbeiter der
 Länder, in denen sie sich befinden, aner-
 kennt; Aktiver Kampf gegen die Politik
 der Zwangsrückkehr mancher Repressen;
 Einsiedlungs und Arbeitsmöglichkeiten
 für die ergebnisvollen Heimkehrer; Schutz
 ihrer Ersparnisse und Investitionen

vor den Monopolen und Orientierung
 durch staatliche Initiative ~~zum~~ ^{auf} Beitrag
 zum nationalen Wachstum; Beendi-
 gung der politischen Druckmaßnahmen
~~durch die Konsulate~~ und Erhebung
 von Tributen unter der Bezeichnung
 „Gebühr“ oder „Kosten“ durch die
 Konsulate sowie der Praxis der „be-
 zahlten Militärdienstreduzierung“;
~~Schaffung Anwerbestellen~~
 Verwirklichung eines Wachstumsplans,
 der die Auswanderung ins Ausland über-
 flüssig macht.

* * *

Die Kommunistische Partei der Türkei
 ist der Auffassung, daß dieses Programm
 eine Grundlage für die Aktionsfront
 und Einheitsfront aller nationalen, de-
 mokratischen Kräfte bilden kann.
 Daneben kann die KPdT mit den
 Anti-Imperialistischen Kräften ~~zusammenarbeiten~~
 nicht in ihrer Gänze befürworten,
 für den Sturz der Junta und ^{die} Schaffung
 der Bedingungen, unter denen das Volk
 seine Meinung frei zum Ausdruck bringen
 kann, zusammenarbeiten.

Vollendung der antiimperialistischen, demokratischen Volksrevolution

Der Beginn und die Vollendung der Revolution

Die Vereinigung der Kräfte gegen den Faschismus, Durchführung aktiver Aktionen durch die Volksmassen und der Sturz der faschistischen Diktatur werden den Weg der antiimperialistischen, demokratischen Volksrevolution eröffnen. Der Übergang der Macht von der kompradoren Oligarchie zu den nationalen, demokratischen Kräften, die Errichtung der nationalen Demokratie, die Verwirklichung der oben aufgezählten Reformen sind die ersten Schritte der antiimperialistischen, demokratischen Volksrevolution. In dem Maße, in dem die Positionen ^{der Herrschaft} der Arbeiterklasse zusammen mit ihren Verbündeten in den Organen der Macht gefestigt werden, wird sich die nationale Demokratie in eine demokratische Volksmacht verwandeln und wird sich ~~den~~ ^{dann} ~~Aufgabe~~ richten, die Aufgaben der antiimperialistischen, demokratischen Volksrevolution zu vollenden.

Revolutionsäre Veränderungen

In der Zeit der Vollendung der antimperialistischen, demokratistischen Volksrevolutionen wird ~~ist~~ die nationale Unabhängigkeit gefordert, gleiche Bindungen zur NATO werden losgelöst, die ungleichen Verträge mit der EG werden gelündigt.

Die für die nationale Wirtschaft wichtigsten gesellschaftlichen der Groß- und Monopolbourgeoisie, der ausländischen Unternehmen, Banken, Versicherungen, Außenhandel und Großhandel werden zerstört. Mit der Unterbrechung des Kooperationsregimes und der Stärkung der Staatsbetriebe wird die unumkehrbare Festigung der Boden- und Landwirtschaftsreform verwirklicht.

Mit der Anwendung der Planwirtschaft wird begonnen

Das politische Leben und im allgemeinen das ganze öffentliche Leben wird demokratisiert, die Mitbestimmung der Lohnabhängigen in allen Gebieten der gesellschaftlichen Lebens und die Ausübung der demokratischen Arbeiterkontrolle gemäßleistet. Die Vollmacht wird der Arbeiterklasse

Maßnahmen einleiten, um die Errungenschaften der Revolution zu schützen.

~~Esse~~ Die Kulturrevolution wird eingeführt

Lösung der Nationalfrage

Die Volksmacht wird die Nationalfrage lösen. Das Selbstbestimmungsrecht des kurdischen Volkes, d.h. das Recht der Lostrennung wird verwirklicht.

Wenn das kurdische Volk auf ihre freie Entscheidung beschließt, zusammen mit den türkischen Volk zu bleiben, so wird der gemeinsame Staat entsprechend der konkreten, historischen Bedingungen organisiert. In der Verfassung des demokratischen Staates wird das Recht des kurdischen Volkes auf Lostrennung garantiert.

demokratisch, Die Kommunisten sind immer für einen zentralen Staat auf der ~~Exen~~ Grundlage des Freiwilligkeitsprinzips und betrachten die Lösung der Nationalfrage aus der Sicht der Interessen des Kampfes der Arbeitervolk für den Sozialismus.

Unser sozialistisches Ziel

~~Die Entwicklung~~

Der Aufbau des Sozialismus und der Übergang von dort in den Kommunismus, auf deren Fahne geschrieben steht „von jedem nach seiner Fähigkeit, jedem nach seinem Bedarf“ ist das ferne Ziel der kommunistischen Partei der Türkei

Das Hineinwachsen der ant imperialistischen demokratischen Volksrevolution in die sozialistische Revolution

In dem einheitlichen revolutionären Prozeß der Türkei, mit zwei Entwicklungsstadien wird die demokratische Revolution eine Reihe Zwischenstufen zurücklegen und den Weg zum Sozialismus öffnen. Mit der Vertiefung des revolutionären Prozesses, der mit der nationalen Demokratie eingeleitet wurde ~~und~~ mit dem Hineinwachsen der vollendeten Aufgaben der ant imperialistischen, demokratischen Volksrevolution in die ^{sozialistische} Aufgaben wird das Stadium der Revolution beginnen.

Die führende und treibende Kraft der sozialistischen Revolution ist die Arbeiterklasse, die ein Bündnis mit den lohnabhängigen Bauern und den Lohnabhängigen in den Städten eingeht. Die Arbeiterklasse wird dafür wirken, die Kräfte, mit denen sie vor dem Übergang zum Sozialismus zusammengearbeitet, für das sozialistische Ziel zu gewinnen und die Zusammenarbeit mit ihnen fortzusetzen.

Diktatur des Proletariats

Die Stelle des Während des ganzen Entwicklungsprozesses der einheitlichen Revolution mit zwei Entwicklungsstadien ^{zerschlagene} ~~und~~ ^{und} ~~die Stelle~~ beseitigten bürgerlichen Staatsapparates wird die ^{starke} ~~nichtige~~ Macht der Arbeiterklasse, die Diktatur des Proletariats, einnehmen. Die neue gesellschaftliche Ordnung, die sich auf ^{Grundlegenden} ~~der~~ Macht der Arbeiterklasse und ^{der} gesellschaftlichen Aneignung der Produktionsmittel stützen wird, ist die wahre Demokratie

Der Sozialismus

Die Schaffung der erforderlichen Bedingungen für die aktive Beteiligung der Volksmassen an der Leitung der Gesellschaft und für die Freundschaft und Gleichheit zwischen den Völkern, die geplante und krisenfreie Entwicklung der Wirtschaft im Interesse des Volkes sowie die Sicherung der gesellschaftlichen und politischen Rechte der lohnabhängigen Bevölkerung kann nur der Sozialismus verwirklichen.

Der sozialistische Eigentum wird ^{die Grundlage} für die ^{die} geplante ^{die} Organisation der Produktion, ^{und für die} gestaltend der Wirtschaft und für die schwerungsvolle teilnahme der Körper und Kopf-Lohnabhängigen

45. 1

Der sozialistische Eigentum wird die Grundlagen der planmäßigen Organisation der Produktion, der Orientierung der Wirtschaft durch die Körper- und Kopf-Arbeiter und ihre ^{wirkungsvollen} Teilnahme an deren Leitung bilden. Auf diese Weise wird im Sozialismus die Wissenschaft in die unterschiedlichen gesellschaftlichen und wirtschaftlichen Bereiche gelangen, alle Potentiale, die durch die wissenschaftlich-technische Revolution geschaffen werden, werden für die Beschleunigung des Wirtschaftswachstums, für die Erfüllung der Bedürfnisse der Mitglieder der Gesellschaft vollständig und umfangreich benutzt. Die Kulturrevolution wird vollendet, alle kulturellen Werte werden die breitesten Massen erreichen. Menschliche und moralische Werte werden ethisch herrschend sein.

Somit wird es möglich sein, jegliche Formen der Ausbeutung des Menschen durch den Menschen und der Nationalen Ungleichheit bis in alle Ewigkeit zu verbannen.

Der Aufbau und die Entwicklung des Sozialismus wird sich auf die Unterstützung, die Teilnahme und die Initiativen der breitesten Kreise stützen, die die Arbeiterklasse ermutigt und orientiert. Die Kommunistische Partei ist in jeder Hinsicht die Avantgarde der sozialistischen Gesellschaft. Die wachsende Wirkung des werktätigen Volkes, der Massenorganisationen, die Ausweitung der persönlichen Rechte und die vielseitige Entwicklung der sozialistischen Demokratie werden die Aktions- und Willenseinheit des Volkes voranbringen.

Unter den Bedingungen der
~~Im Sozialismus~~ ~~die~~ ~~und~~ ~~die~~ Beseitigung
 der ~~ausbeutenden~~ Klassen, ^{im Sozialismus, der} zunehmender Ver-
 schmelzung der lohnabhängigen Klassen,
 der Entwicklung und Stärkung des sozialisti-
 schen Aufbaus ^{wird sich} die Diktatur des
 Proletariats in den Staat des ganzen
 Volkes verwandelt und die Demokratie, weiter
 entwickelt, ~~ist~~ ein neues Niveau erreicht

* * *

Das Volk der Türkei kann ^{nur} durch die
 Verwirklichung dieses Programms zu einer
~~der~~ Gesellschaftsordnung ohne Unterdrückung
 und Ausbeutung gelangen, deren Sehnsucht
 es seit Jahren hat. Der Wohlstand und das Glück
 des Volkes können nur auf diesem Weg
 gewährleistet und ständig erweitert werden.

Die kommunistische Partei der Türkei, alle
 Kommunisten, werden keine Selbstlosigkeit
 Opfer keine Selbstlosigkeit scheuen und
 ihre ganze Kraft ~~für~~ ^{für} ~~ein~~ ^{ein} dieses hohe Ziel
 einsetzen.
 für den ununterbrochenen